

işçi-köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-03

66

*Yıl:4 *26 Ocak-8 Şubat 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Hepimiz Ermeniyiz, Em Hemû Ermenye Polors Hay yenk

İki yıldan uzun süredir devletçe devam ettirilen ve körüklenen şovenist atmosfer meyvelerinden birini daha verdi: AGOS Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni, yazarı, onurlu aydın **Hrant Dink** alçakça katledildi. Olayın duyulmasının ardından egemen sınıf temsilcilerinin verdiği tepkiler ise bir kere daha “ikiyüzlüler cumhuriyeti”nde yaşadığımızı ortaya koydu. Dink’in “**Türklüğü aşağılamak**” iddiasıyla yargılandığı dönemde birbiri ardına verdikleri demeçlerle O’nu hedef haline getiren, şovenist ortamı söyledikleriyle daha da kışkırtanların hepsi ölümünün ardından “**Türkiye vuruldu**”, “**Karanlık odakların oyunu**”, “**Tam da bu dönemde oldukça manidar**” gibi sözlerle “**derin**” üzüntülerini dile getirdiler.

Onbinlerce kişi Türkiye’nin dörtbir yanında cinayeti lanetleyip “**Hepimiz Ermeniyiz**” derken, hükümet, emniyet ve siyasi parti temsilcileri olayı dış odaklara, “**derin**

güçlere” bağlayıp, kendi rollerini gizlemenin derdine düştüler.

Şurası çok açık ki, egemenlerin ve onların şakşakçısı medyanın amacı “**yüce Türk devleti**”nin bu olaydan zarar görmeden çıkması ve bazı ülkelerde görüşülecek Ermeni Soykırımını Yasa Tasarılarına zemin hazırlamaktan kaçınmaktır.

Bu ülkenin egemenleri 1915’te Ermenileri, kuruluşundan bugüne Kürtleri katlettiler, faşizme karşı mücadele edenleri katletmeye devam ediyorlar. 1915’te Ermenileri soykırıma tabi tutan anlayış ve bugün “**Kerkük’e girelim**” diyerek gizli toplantılar örgütleyen anlayış aynıdır. Çeşitli milliyetlerden emekçi halk “**Faşizme karşı omuz omuza**” sloganıyla faşizme karşı mücadelesini yükseltmek, bu anlayışı yerle bir etmek zorundadır. Kana bulanmış güvercinlerin, ürkek değil özgürce yaşayabilmesi için...

Devrim andığımızı tazeleyelim!

Sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenleri andığımız Ocak ayının son haftasına gelmekteyiz. 1978 yılında **Proletarya Partisi** tarafından alınan karar gereği Ocak ayının son haftasında devrim ve komünizm şehitlerini

anıyoruz. **Devrim ve komünizm şehitlerini anmak, onların mücadelesine sahip çıktığımızı, onların bıraktığı bayrağı daha yükseklerle taşıma görevini üstlendiğimizi bir kez daha dosta ve düşmana ilan etmek anlamına gelmektedir.** Bundandır ki, şehitlerimizi anarken onlara layık bir şekilde davranmak en başta gelen görevlerimiz arasındadır.

Sayfa 16-17

7 yıldır süren Ölüm Orucu sona erdi!

F Tipi hapishanelerdeki tecrit uygulamalarına karşı “**5 Nisan Dünya Avukatlar Günü**”nde Ölüm Orucu’na başlayan Av. Behiç Aşçı ve yine Adana’da Ölüm Orucunu sürdüren **Gülcan Görüroğlu** Adalet Bakanlığı tarafından gündeme getirilen genelge üzerine eylemine ara verdiğini açıkladı. 22 Ocak akşamı Şişli’deki direniş evinin önünde bir açıklama yapan Aşçı’nın avukatları ve demokratik kitle örgütleri temsilcileri bu gelişmelerin ardından Aşçı’nın, tedavisi yapılmak üzere **Çapa Tıp Fakültesi**’ne kaldırıldığını belirtti.

TTB Başkanı **Gencay Gürsoy**, İstanbul Barosu Başkanı **Kazım Kolcu-**

oğlu, DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi**, İstanbul Tabip Odası (İTO) temsilcileri, İHD eski Genel Başkanı **Akın Birdal**, ÇHD İstanbul Şubesi temsilcileri, Tecrite Karşı Avukatlar, TAYAD üyeleri ve Behiç Aşçı’nın annesi **Fazilet Erdoğan**’ın da aralarında bulunduğu kalabalık bir grup, Aşçı’nın eylemini sürdürdüğü evin önünde toplanarak basına bir açıklama yaptı.

Sayfa 10

Sendikaya üye oldukları için işten atılan işçilerin işe geri dönme mücadelesi sürüyor.

İkitelli'de kurulu bulunan **Dandy Sakız Fabrikası**'nda çalışan işçiler düşük ücrete ve ağır çalışma koşullarına daha fazla dayanamayarak "Artık yeter" dedi!

Tek Gıda İş Sendikası'na giderek üye olan işçilerin sendikal mücadelesi böyle başlamış. Öncü işçiler sendikal çalışmayı fabrikada örmeye başlayınca kısa sürede çok sayıda işçi sendika ile tanışmış. Elbette sendika ile tanışan sadece işçiler olmamış, patron da aynı zamanda sendikanın örgütlenme çalışmalarından haberdar olmuş. Hemen arkasından sınıfının klasik tavrını göstererek işçileri kapının önüne koymuş. İşçiler de buna karşılık sendikal mücadelenin ivmesini artırarak kapıda eylemlere başlamışlar. İşçiler yaklaşık altı aydır örgütlenme çalışması yürütüyor. Fabrikada toplam bin elli kişi üç vardiya şeklinde çalışıyor. Şu anda sendika, çoğunluğu sağlayabilmek için üye kayıtlarına devam ediyor.

Bu süreçte ilk önce iki öncü işçi, ardından da 8 işçi işten atıldı. Geçen zaman içinde işten atılan işçilerin sayısı 50'yi bulmuş durumda. Atılan işçiler işe geri dönünceye kadar mücadele etmekte kararlı görünüyor. Karşılarında ise iki defa sendikal örgütlenme deneyimi olan bir patron var. 25 yıllık tarihi boyunca sendika fabrikaya iki defa girmiş ancak patronun bilinçli-sistemli çalışması sonucu önce kötülen sendika arkasından "işe yaramaz" denilerek işçiler ikna edilmiş. **Tek Gıda İş Sendikası Başkanı** bu durumu şöyle açıklıyor: "Önce sistemli bir şekilde sendika, daha sonra uygulamaları kötülen ama sevilmeyen sendika gittikten sonra o sevilen haklar yavaş yavaş kaybedilir ve bir gün insanlar uyandırdığında elinde bir şey kalmaz. Yeniden bir şeyler aramaya başladılar.

Dandy'nin 25 yıllık ömründe böyle bir senaryo var".

Sendikanın Dandy'de tekrar gündeme gelmesi şaşırtıcı değil. 15 yıllık bir işçi asgari ücret düzeyinde maaş alıyor. Ücret zamları asgari ücrette yapılan "iyileştirmelerle" belirleniyor. Fabrikada çalışan işçilerin, ustabaşı ve ustaların da durumu böyle. Dandy, patronların sendikayı bitirerek işçilerin ücretlerini düşürmesinin, sosyal haklarını yavaş yavaş eritmesinin ve son olarak da kölece koşulları dayatmasının güzel bir örneği. Bu koşulların sonucunda kaçınılmaz olarak sendika yeniden fabrikaya giriyor. Dandy tekrar sendika "belası" ile uğraşmak zorunda kalıyor.

Sendikal örgütlenme işçilerin umudu!

İşçilerle görüşmek için gittiğimiz fabrikayı bulmakta oldukça zorlandık çünkü fabrikanın büyük yüzölçümü ile zıt bir şekilde küçük tabelası sadece bir yerde var. Falım, Dandy ve İntergom olmak üzere üç şirketten oluşan fabrikada 20'nin üzerinde sakız markasının üre-

timi yapılıyor. Patron bu fabrika sayesinde pazarın % 50'sinden fazlasını elinde bulunduruyor.

Anlaşılan patron sendikal mücadeleden çok etkilenmiş. **Öyle ki fabrikanın içinde aslında tek bir şirkete ait olan resmi olarak üç ayrı şirket var. Böylece yasal düzenlemelerle sendikal örgütlenmenin önüne konulan baraj sınırlaması uygulanıyor.** Tek bir şirkette bin işçiyi çalıştırmak yerine işçi sayısını bölüp sendikal örgütlenmenin önüne geçiyor. Patron işe aldığı işçileri altı aylık süreler içinde üç şirkette de çalıştırarak kadrolu çalışmasını da engellemiş oluyor. Böylece işten çıkardığı işçinin tazminatlarını ödemekten de kurtuluyor. Saydıklarımız, işçilerle yaptığımız kısa sohbetten öğrenebildiklerimiz. Elbette ki patronunu hukuksuz uygulamalarının küçük bir örneği bunlar. İşçiler işe geri döneceklerini düşünerek isimlerini vermek istemiyor. Çünkü işe başladıktan sonra patronun izlerini süreceğini düşünüyorlar. **Patronun geçmiş mücadele deneyimine bakıldığında işçilerin ve sendikanın peşini bırakmayacağı açık.**

Televizyon ekranlarından her gün iz-

lediğimiz çoğu zaman da gülümseyerek karşıladığımız Falım reklamlarının perde arkası böyle işte. Tam bir sömürü cehennem! Tıpkı Coca-Cola ve Nestle'de olduğu gibi. Fabrikanın kapısına geldiğimizde Tek Gıda İş Sendikası servis çıkışlarında "Atılan işçiler geri alınsın" yazılı pankart ve ses aracı ile işçilere ajitasyon yapıyordu.

Servislerle işten çıkan ve giren işçiler el sallayarak alkışlayarak arkadaşlarına destek veriyordu. Sendika vardiya değişimlerinde bu etkinliği düzenli bir şekilde yapıyor. İçerdeki işçilerin desteğini artırmak dışardakilerin moralini yükseltmek için yapılan bu eylemler değişik biçimlerde sürüyor. Örneğin; daha önce vardiya değişimlerinde alkış, ıslık ve yaptıkları yürüyüşle patronun baskılarını protesto eden işçiler bu defa tepkilerini sessiz bir şekilde sürdürüyor. Sendikanın amacı patrona işçiler üzerindeki etkisini göstermek. Yani inisiyatif sendikada. Yapılan eylemlerden sonra çevredeki fabrikalardan çok sayıda şikâyet faksı gelmiş ve faks kilitlenmiş. Patron da bu süreçte kapılara ve imalathanelere kamera yerleştirmiş.

Fabrika önünde konuştuğumuz ve arkadaşlarına destek için gelen bir işçi "İçerde bin işçi var, birlik olsa patron ne yapabilir?" diye soruyor.

Sendikanın önderliği ve işçilerin kararlılığı işçilerin işe geri alınıp, alınmayacağını belirleyecek.

İşçiler umutlu, sendika şimdiden kazandık görüşünde. Fabrikanın kapısında pankart açan işçiler, kölece çalışma koşullarına karşı insanca yaşanacak bir ücret için işçi arkadaşlarını mücadeleye çağırıyorlar. Sendikanın ses aracından tezgâhlara, imalathanelerin boğucu havasına, dışı gürlütülerine ve en önemlisi işçilerin yüreğine bir türkünün sesi yayılıyordu: "... yazarım adını, ey özgürlük" (İstanbul)

"Sağlıkta Dönüşüm" eczacıları da sokağa döktü

Emperyalistlerin **AKP** hükümeti eliyle pervasızca ve son sürat yürürlüğe soktuğu **IMF** ve **DB** güdümlü sosyal ve ekonomik yıkım politika ve programları, emekçilerin yaşamını dayanılmaz kılıyor. Ülkemizdeki tüm ezilen sınıf ve katmanların örgütlü-bilinçli ve ileri kesimleri tarafından, hemen her gün bu politika ve programlar protesto edilerek, bu programların, uygulamadan kaldırılması için mücadele ediliyor...

İşte en son olarak ülkenin çeşitli illerinde örgütlü olan eczacılar da sokaklara çıkarak emperyalist güdümlü hükümetin bir süre önce yürürlüğe soktuğu "sağlıkta dönüşüm" programını ve uygulamalarını protesto ettiler. Eczacılar **14 Ocak Pazar** günü **Kadıköy İskele**

Meydanı'nda toplanarak bir protesto gösterisi düzenlediler.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde biraraya gelen eczacılar sık sık "Kanımızı akıtan Unakıtan", "Hükümet şaşırma sabrımızı taşırma" vb. sloganlar attılar.

Eczacı Odaları temsilcilerinin miting boyunca yaptıkları konuşmalarda, Türkiye'deki eczacıların, uygulanan politikalar yüzünden hizmetlerinin karşılığını alamadığı, son üç yıldır eczacıların ilaçtan aldığı payın giderek düştüğü vurgulanarak, hükümetin "AB'ye uyum" adı altında eczacılık mesleğini yok etmeye çalıştığı dile getirildi. Miting, **Sadık Gürbüz**'ün söylediği türkülerle sona erdi. (Kartal)

İŞÇİ-KÖYLÜ
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK
ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

“SON SÖZÜMÜZ SÖYLENMEDİ KAVGA YENİ BAŞLAYACAK BİR DEVRİMCİ ÖLSE BİLE MİLYONLAR VAR SAVAŞACAK!”

Adımlar bin yıl bu alanı
çigneseler bile
Dökülen kanı silemezler
Binlerce ses bu sessizliği
Şaşırsa bile
Düşüğünüz bu saati
Unutturamaz
Yağmur alandan ve taşların
arasından
Oluk oluk akacak
Ama ateşten adımızı
söndüremeyecekler
Pablo Neruda

“Sıkı durun biz kaçmadık, yenilmedik... Çünkü Spartaküs proleter devrimin ateşi ve ruhu, kalbi ve beyni, iradesi ve yaptıkları demektir. Çünkü Spartaküs, bütün başarı özlemlerinden, sınıf bilinçli proletaryanın savaşta aldığı bütün kararlardan yanadır... Hepsini başarılana dek hayatta kalalım kalmayalım, programımız yaşayacaktır.” (Karl Liebknecht, 15.01.1919)

“Berlin’de düzen hüküm sürüyor. Sizi budala çakallar! Sizin ‘düzen’iniz kumdan inşa edilmiştir. Yarın devrim bir kere daha ayağa kalkacak ve trompet sesleri ortasında sizi dehşete düşürerek haykıracaktır: ‘Buradayım, buradayım, hep burada olacağım!’” (Rosa Luxemburg, 15.01.1919)

“Münevver ve inkılâpçı gençlerimiz, beyaz yakalı frenk gömleklerini ve parlak kılıncılarını omuzlarından atarak eli nasırlı mazlum halkımızın arasına girerler ve Komünist Fırkası safalarında bütün hayat ve mevcudiyetlerini biçare bahtsız işçi ve çiftçilerimizin açlık, karanlık ve kulluktan kurtulmaları yolunda feda ederlerse, halkımız hakikî ve içtimai inkılaba doğru yükselecek, memleket yağmacıların elinden tamamen kurtulma iktidarını gösterecek ve böylece komünist şarkta büyük bir amele fırkasının mümessili sıfatıyla beynelmül inkılâpçılar arasında hürmetli bir yer tutmaya hak kazanacaklardır.” (Mustafa Suphi, 29.01.1921)

“Faşizmin tüm ülkelerdeki karşıtları! Kanlı zulümle, terörle, açlık ve savaşla birleşmiş faşizm paramparça edilip yere serilmeden, aramızdan hiç kimse dinlenme ve mola verme hakkına sahip değildir.” (Clara Zetkin, 20.06.1933)

“Kendi adıma, ölüm beni ürktürüyor; ben hayatımı feda edeli çok oldu. Şunu da bilmelisin, ölümler hiçbir şeyden pişman değilim, hiçbir şeyden vazgeçmiyorum. Ve her zamandan çok bugün, eminim, biliyorum ki boşu boşuna ölmüyorum, inandığım şey bir gün gerçek olacak.” (Maurice Pillet, FKP üyesi, 15.12.1941)

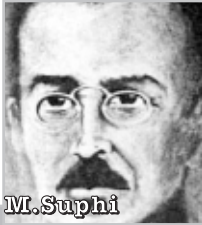
“Elveda yoldaşlar, hepiniz, elveda iş-

çi kardeşlerim! Hayat güzel olacak, nefret, sefalet kalmayacak, halkın hakkı kutsal olacak! Ama her şeyi göze alıp kavga vermek, ölenler gibi zafer için her şeyi feda edebilmek gerek.” (Maurice Lacazette, FKP üyesi, 20.02.1943)

“Bize yapılanların hiçbirini beni ve arkadaşlarımı yıldırıyor. Cesaretimiz, içimizdeki ateş, idama kadar sürecek. Bir yurtsever, bir komünist kendini moral yıkıma koy vermez. Teslimiyetçilerden, hainlerden kimileri bizim takatlen kesilmemize pek sevinecekler... Boşuna umutlanmasınlar, bu zevki tadamayacaklar. Ve çok geçmeden sıra onlara gelecek, o zaman nasıl korkudan tir tir titrediklerini görüp güleceksiniz. Haydi, sevgili arkadaşlar ve dostlar, sizlerden ebediyen ayrılıyorum. Ölmeden önce. Yine sizi düşüneceğim. Cesaret ve umut: parolamız buydu bizim, sizinki de budur!” (Jean Robert, FKP üyesi, 31.03.1943)

“Bizim ardımızdan ağlamamalısınız, mücadele bayrağını hep daha, daha yükseltmeye çalışmalısınız; öcümüzü alacaksınız yoldaşlar. Şan olsun ardımızdan gelen sizlere, hepinize; ölenler ve daha ölecek olanlar size teşekkür ediyor. Fransa’nın çocukları özgür ve mutlu olsunlar diye yakında şu yirmi bir yıllık küçük hayatımı geride bırakacağım; partimin davasına ihanet etmedim, dudaklarımda gülümseme, hançeremde şarkılarla gidiyorum; ölüm beni korkutmuyor. Elveda Partizan Çetelerinden yoldaşlar; Elveda Genç Yoldaşlar! Elveda benim güzel Partim! Elveda benim güzel ülkem! Ölecek olan sizleri selamlıyor.” (Paul Camphin, FKP Komsomolu Yöneticisi, 17.10.1943)

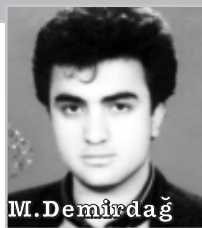
“(G)eri kalanını size haya-

M. Suphi

İ. Kaypakkaya

M. Demirdağ

tınız öğretmeli, aynı bize hayatın öğrettiği gibi. Yaşamınız size özgürlüğün ve yaşamı gerçekten güzel kılan her şeyin bazen çok pahalıya ödenmek zorunda olduğunu öğretmelidir. Ve bizim yerimize başkalarının mücadeleyi sürdüreceğinden emin olduğumuz için biz teselli buluyoruz...” (Ethel ve Julius Rosenberg, 19.06.1953)

“Zamanın çağrısına kayıtsız kalamayız. Vietnam sonsuz kahramanlık dersleriyle, nihai zaferi kazanmak için verdiği trajik ve günlük mücadele ve ölüm dersleriyle buna işaret ediyor... Eğer biz dünyaya haritasının küçük bir noktasında, kendimizden vereceğimiz ne kadar küçük

olursa olsun, bu mücadele içinde hayatlarımızı özveriyle ortaya koyarak yerimizi alabilirsek ve eğer bir gün, kanımızı döktüğümüz, artık bizim olan herhangi bir ülkede son nefesimizi vermemiz gerekirse, bunun ancak eylemlerimizin etki

K. Liebknecht

R. Lüksemburg

C. Zetkin

alanını iyice ölçüp biçmemiz sayesinde olduğu bilinmelidir... Ölüm, nereden ve nasıl gelirse gelsin, savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse ve başkaları yeni savaş ve zafer naralarıyla ve de mitralyöz sesleriyle cenazelerimize ağıt yakacaksa; ölüm hoş geldi, safa geldi.” (Ernesto Che Guevara, 09.10.1967)

“Türkiye’nin geleceği çelikten yoğunluyor. / Belki biz olmayacağız / Ama / Bu çelik aldığı suyu unutmuyacak” (...) “Beni kaçırma yolları arayın ve kaçırılmaya çalışın. İdamım veya en azından müebbetim muhakkak. Daha sıkı, daha sağlam, daha kararlı bir savaş dilerim. Hoşça kalın.” (İbrahim Kaypakkaya, 28.02.1973)

“Esas siz teslim olun!” (Sinan Cemgil, 31.05.1971)

“Bilmem biliyor musun?! ‘Düşman zindanda yenilmez diye / düşünme hiçbir zaman’ / Hatırla / İbrahim’i, Mehmet Zeki’yi, Orhan’ı / Daha sınısıcak kurumadı / ‘Cihanımızın’ kanı / Ve haykır sancağımızdaki kızıl şiarı / Haykır, açıkça olmasa bile / İçten içe / ‘Gerillalar ölmez, yaşasın mücadelemiz’” (Hasan Hakkı Erdoğan, Mart 1982)

“Ana, tüm bunları bilerek ve inanarak yaptım. Tek düşüncem devrimci halk hareketinin selameti, sağlıklı gelişmesidir. Sana açıklamayı görev bildiğim bir durum daha var. O da bu kavga içinde hayatımın önemli olmadığıdır. Benim ve gerilla arkadaşlarımda tek düşünce ve hedefi hareketin zaferine ulaşmasıdır. Gelecek bizimdir. Tarihi zafer bizim olacaktır. Benim mutluluğum hareketimizin başarısı olacaktır. Varsın düşmanlarımız ölüm cezası versinler, ölüme kadar hapsedilsinler. Ne çıkar. Sonunda zafer bizim olacaktır. Ana biz ne çilgünüz ne de mace-raperestiz. Baskı ve zulüm altındaki bir kurtuluş davasının öncüleriyiz.” (Cihan Alptekin, 06.09.1971)

“Kurucu önderimiz İ. Kaypakkaya yoldaşın üzerine girdiği teorik zırh sayesinde, bugüne kadar geçen süreç içinde herhangi bir nitelik dönüşümüne uğramadan varlığını koruma başarısı gösteren partimiz, uzun yılların ürünü olarak kan can pahasına edinilen zengin bir

mücadele deneyinin zemini üzerinde, zafere açılan kapıyı adım adım aralamaya başlamıştır bile...” (Zeki Uygun, 22.11.1986)

“Biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik!” (Mahir Çayan, 30.03.1972)

“Ne Zaman Niçin?- Ülkem / Boyun / Eğmeye / Hazırlanırken / Faşizme / Gerçek / Kurşun / Gibi / Saplandı / Birden / Bire / Yüreğime / İsyanim / Büyüdü / Devleşti / Sığmadı / Bendime / İşte / O / An / Karar / Verdim / Devrim / İçin / Ölümüne” (Kemal Soğukpınar, 15.12.1987)

“Yaşasın Türkiye Halkının Bağımsızlığı! Yaşasın Marksizm-Leninizm’in Yüce İdeolojisi! Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Bağımsızlık Mücadelesi! Kahrolsun Emperyalizm!” (Deniz Gezmiş, 06.05.1972)

“Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın!” (Yusuf Ekinci, 28.05.1991)

“Ben halkımın bağımsızlığı ve mutluluğu için şerefimle bir defa öliyorum. Sizler bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz! Biz halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika’nın hizmetindediniz... Yaşasın Devrimciler, Kahrolsun Faşizm...” (Yusuf Aslan, 06.05.1972)

“Dağlarda hepinize savaşacak bir mevzi hazırlayacağız. Sizleri bekliyoruz.” (Barbara Anna Kirstler, Ocak 1992)

“Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden, halkımın mutluluğu için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar, şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyorum. Yaşasın İşçiler, Köylüler ve Yaşasın Devrimciler! Kahrolsun Faşizm!” (Hüseyin İnan, 06.05.1972)

“Bizler için mutluluk kavga demekse eğer, bu kavgada düşmana ne denli fazla zarar verebilirsek, mutluluğumuz da o denli yoğunlaşacaktır... Belirleyici olan laf değil, bizzat yaşamın kendi pratiğidir ve bu söylediklerimde ne denli samimi olduğumu o pratiğin kendisi gösterecektir.” (...) “Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamanız gerekir.” (Emre Bilgin, 20.07.1992)

“Çok büyük bir ihtimalle bu işin ölümle sonuçlanacağını çok iyi biliyorum. Buna rağmen korkuya, yılgınlığa, karamsarlığa kapılmıyorum ve devrimci olduğum, mücadeleye katıldığım için onur duyuyorum. Böyle düşünmem, böyle davranmam, halka ve devrime olan inancımın gelmektedir... Şunu bilmenizi ve kabul etmenizi isterim ki, sizin binlerce evladınız var. Bunlardan daha nice-leri katledilecek, yaşamlarını yitirecek, ama yok olmayacaklar. Mücadele devam edecek ve mücadele alanlarında yaşayacaklar.” (Erdal Eren, 13.12.1980)

“Önümüz kış, kardelen çiçeği gibi olabilmek gerek / onursuz bir yaşam ye-

rine onurlu bir ölüm çok daha güzeldir / Geleceğe bir resim, bir fotoğraf bir yazı ile ulaşamayız / geleceğe bir yürekle ulaşılır / Böyle bir dünyada yaşamın anlamı nedir sence? / Hiç görmediğin insanlar için bile ölebilmektir gerektiğinde..." (Fethi Özdemir, 31.07.1994)

"Mezarımı yol üstünde kazınlar. Üzerine demir yumruklu bir yıldız yap-sınlar..." (...) "Dirilip döneceğiz er meydanlarına / Zaman köhne düzenin cellatlarını affetmeyecek / Gerek kalmaz savaş ilanına / Erlerimiz fazla laf etmeyecek." (Veysel Güney, 11.06.1981)

"Devrim davasının bir tohumu olabilmek, insanlık aleminin tarihsel ilerleyişinde kendi eliyle yarattığı çirkefliklerin içinden sıyrılıp güneşe gömülebilmek; her türlü kişisel menfaatin yeminli düşmanı olup, davaya bağlılık temelinde silah elde sonsuzluğa yönelmek; insan bilincinin vardığı en yüksek düzey olan Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin ışığında ölümün kucağına koşmak... İşte her proleter devrimcinin sonsuzluğa yürüyüşünde geride bırakmak istedikleri." (Halil Çakıroğlu, 15.04.1995)

"Adımın yazıldığı taş bile yıkılsa da / Kalmamış da olsa şu dünyada mezarım / Hatırlayıp tek canlı gelmesene başucuma / O müjdeyi ben doğadan alacağım / Nasırlı ellerle yaratılan o görkemli bayrama / Hiç kimse fark etmeden ben de katılacağım." (Mustafa Özenç, 20.07.1981)

"Kolay değildir, zora karşı zoru örgütleyip dişe-diş cenkleşmeyi sürdürmek. Kolay değildir bu zorlu yolda, sağa sola yalpalamadan Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin bilinçlerde yarattığı enerjiyle sonuna dek yürüyebilmek. Kolay değil buz kesmiş ellerle, silahlı sıkı sıkıya kavramak, donmuş parmakla tetik çekmek." (Süheyla Dağdeviren, 15.04.1995)

"Eğer eylemim ve ölümümle arkadaşlarıma; partime ve halkıma faydalı olabilirim, bundan mutluluk duyarım. Bütün yeteneğimi, bilgi ve becerimi en üst biçimiyle, istediğim gibi halkımın hizmetine sokabildiğimi, bütün inancım, kendimi bu davaya adanmışlığım rağmen, halkıma karşı görevlerimi tam olarak yerine getirdiğimi söyleyemem. Bu yüzden de mezar taşıma: 'Bu halka karşı borçlu öldü.' yazılsın." (M. Hayri Durmuş, 14.07.1982)

"Akıp giden zamanın acılarıyla, sevinçleriyle, coşkularıyla, görkemli gösterileri ve şanlı direnişleriyle '96 yılını geride bıraktık. Yeni bir yıla girerken geçmişten dersler çıkarmış, yönümüzü geleceğe dönmüş, daha güçlü bir şekilde asılıyoruz özgür geleceği yaratma mücadelesine. Özgür geleceği yaratana kadar mücadele alanlarındayız." (Ümit

Dinler, 22.12.1996)

"Geçmişten ders aldım, bu defa kesinlikle öleceğim!" (...) "Biz yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz." (Kemal Pir, 14.07.1982)

"Ben Polat İyit. Büyük olasılıkla 28 Ocak'taki mahkemeye de gelemeyeceğim. Çünkü o süre dolduğunda ben çoktan komprador patron-ağa devletinin karanlık zindanlarını paramparça edip, önümü kesip engellemeye çalıştıkları MLM biliminin ışıklı yolunda yürüyerek Sarıgazi'yi kızıştırmış olacağım." (...) "Kavga ve parti var oldukça ben yaşayacağım." (Polat İyit, 15.01.1997)

"Onurlu yaşamın bir tek yolu vardır, onurlu yaşamak için mücadele etmek ve gereken zorlukları göze almak. Savaşı ve kayıpları göze almadan yeni bir dünya kurulamaz." (...) "Üşüyorum, üstüme komünçülerin battaniyesini örtün." (Yılmaz Güney, 09.09.1984)

"İyi ve güzel şeyler için yaşıyorsa hayatta, ölüm de o kadar güzeldir." (...) "Durum iyidir, çünkü; çözümsüzlüğün

B. A. Kistler

M. Horoz

P. İyit

N. Gülmez

değil çözümün, dağılmanın değil birleşmenin, karamsarlığın değil umudun yolundayız." (Mehmet Demirdağ, 23.11.1997)

"Arkamızdan bizi çok övüp toprak altında yüzümüzü kızartmayın olmaz mı? Devrim, sosyalizm ve sınıfsız toplum yolunda üstümüze düşen görevi yerine getirmekten mutluluk duyuyorum. Hepinizi önümüzdeki çetin kavgada başarılı ve zafer dolu mücadele günleri dileğiyle kucaklarım." (Mehmet Fatih Öktülmüş, 30.05.1984)

"Çocuklarımdan ayrılmak pahasına bu kararı vermem elbette ki kolay olmadı. Buraya gelmeyi kendim talep etmiştim yoldaşlardan. Bu kararı verene kadar sancılar çektim belki ama; biliyorum ki daha aktif bir şekilde mücadelenin içine atılmamla en başta onlar ve tüm halkımızın çocukları için savaşmış oluyorum. Onlara güzel ve özgür bir gelecek bırakmak için savaşıyorum! Savaşıyoruz... Yarın öbür gün büyüdüğümüzde bu tavrımdan dolayı anneleriyle gurur duyacaklarına, her zaman başları dik gezeceklerine inanıyorum." (Leyla Karataş, 27.09.1998)

"Yaşamak bir türküyse bunu, en güzel biçimiyle söylemeye çalıştım. Zafer şarkısının söylendiği günler de gelecek. Kısa da olsa onurlu yaşamın yolunu seçtiğim için mutlu gidiyorum. İyi, güzel

şeyler uğruna yaşıyorsa her şey, katlanılmayacak şey yoktur. Ölüm bile basitleşiyor. Anlamlıysa ölüm, yaşamak kadar güzeldir." (Hıdır Aslan, 25.10.1984)

"Bütün yetmezliklerime rağmen, bütün zaafarıma rağmen, kendimi savaşın içine atmalıyım. Düzenin hiçbir olanağı benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Beni ve çevremdekileri insanlıktan çıkarıyor. İnsanlaşmanın tek yolu savaşta yerini almak. Ve bu yolda tereddüt etmeyeceğim." (Ümit Güner, 27.09.1998)

"Varsa cesaretiniz, gelin!" (Sabahat Karataş, 16.04.1992)

"Ölümlerle yaşam çatıştı kıyasıyla. Sırına erdim ölümsüzlüğün. Ve şimdi ben büyüyen kavgamızın ihtiyaçları artmışken vardığım aşamayla yetinmeyi aklımın ucundan geçiremem. Kesinlikle zorunludur yeni zirveleri hedeflemem. İdeolojide derinleşmem, siyasette yetkinleşmem, örgütsel yaşamda ustalaşmam... Vur eskiye yıkılsın, omuz ver yeniye yersersin!" (Barış Aslan, 01.11.1999)

"Evet yoldaşım, halkımız ölümü yendi, ben de yeneceğim, ben de kendimde 'beşeri tüm zayıflıkların ayırtıcı gücüne' ölümüne karşı koyacak bir çift kanat takarak, bir seher vakti sonsuzlukta güneşle kucaklaşacağım. O seher vaktinde kanat çırpmayı başarırısam o zaman kendimi halkıma ve insanlığa olan borcumu bir nebze olsun ödemiş sayacağım. Geride bırakacağım en güzel armağan, en güzel miras bu direniş destanı olacak." (Zeynep Kınacı-Zilan-, 30.06.1996)

"Belki ölümüm senden daha yakın anne / belki ama inan ki / yeni doğmuş bir çocuk gibi / umut yüklü yüreğim / yarınlarda ellerimde / (...) / Evet anne dağ rüzgarına ver kulağını / Alırsın sana ve senin gibi / yiğit halkıma yolladığım selamı." (Fehiman Bozgurt, 25.04.2000)

"Ölüm Orucuna yenik düşersem eğer bedenimi Gazi'deki 'Parti Mezarlığı'na gömün. Her bahar orada kavgada olmak istiyorum. Bayraklarla, şakıyan silahlarımızla, yeri göğü çınlatan şiarlarımızla adım adım devrimi orada görmek istiyorum. Kardelenlerimizin özgürce aşka durup dans ettikleri güne değin... Fabrikalardaki işçinin, kanter içindeki emekçinin, faşizme ve köleci kapitalizme ölümcül darbeler iktidara gelinceye kadar..." (Hüseyin Demircioğlu, 25.07.1996)

"Cellat öyle sansın, 'koparıp aldığıni' sansın. Oysa biz hiç ayrılmadık. Her bir parçamız yoldaşlarımızla, beyinlerde yaşıyor. Nasıl alabilirler ki?" (Muharrem Horoz, 26.03.2001)

"Bazen insanın içinden acıip şeyler geçiyor. Direnişin boyutlarını düşünüyorum. Büyük idealler... Bir yandan da bu işin şehitlerle-cesetlerle yapılacağını bildiğimizden, beklemek sıkıyor insanı. Gel be, gel ölüm diyorsun. (...) Bu ölüm de bizim yeniden doğuşumuz olacak... Ölmez kalırsak da yine bizim yeniden doğuşumuz olacak. Ölürsen çok güzel bir sürecin şehidi olacağım." (Müjdat Yanat, 25.07.1996)

"Kişisiz bir yaşam sergileyemeyeceğimize göre, böyle onurluca bir direnişle ölmek daha gurur verici ve onurlu değil mi? Biz bu sessizlik içinde yazmaya devam edeceğiz tarihi. İnsanlar korkunun ecele faydası olmadığını ya da artık bana dokunmayan yılan bin yaşasın çağının kapandığını anlayacaklar bir gün. Onlara korkularını yenmede yine biz yardımcı olacağız, biz önlerini açacağız, göstereceğiz. Bilinçlendireceğiz. Bu görevi gerçekleştirenlerden biri de benim bugün. Biz olmasak başka canlar olacak, anlıyorsun değil mi? Bu yüzden bunu mutlulukla, gururla, onurla karşılamak gerekir. Yapmaya çalıştığım sadece bu işte... Kısa ama onurlu, başı dik ve namuslu bir biçimde yaşamak; onursuzca, kişisizce, riyakarca uzun yıllar yaşamaktan daha iyidir, tercih edilendir benim için." (Nergiz Gülmez, 11.04.2001)

"İnsanların tek tek yaptıkları bir gün gelir unutulur, ama birlikte yarattığımız değerler hiç unutulmayacak, bundan eminim. Biz güzel günlere uzanan köprüler kuracağız, onların üzerinden işçiler geleceğe yürüyecek. Hepimizin bu işte alınteri var. Yüreğimizde hep başarılacak işler ve kazanılacak gelecek... Gel, sen de bizim gibi insanların daha güzel, daha mutlu, daha insanca yaşadığı günlere yürüyebilmeleri için ölümsüz köprüler yapma işine katıl." (Sibel Süürücü, 22.04.2001)

"Beni bırakın, kendinizi daha fazla tehlikeye sokmayın, yoldaşlar sizi bekliyor onlara ulaşmalısınız... Yoldaşlar partimizin daha fazla kayba tahammülü yok... Yoldaşlara selam edin." (Bülent Ertürk, 21.05.2003)

"Buğday taneleri nasıl duruyorsa / Başakların içerisinde / Sevdamız da öyle. / Biz / Sabahlarına tırpan sallanmış / Buğday taneleri. / Nasıl düştüysek toprağa / öyle göverdik toprakta. / Bir defaya mahsus değil sevdamız / Dikenli akasya gibi arsız. / Kesildikçe çoğalıyor filizlerimiz." (Ersin Kantar, 17.06.2005)

UNO; işçiler bilinçlenmeden sendika zor

2006 yılının son aylarında kötü çalışma koşulları nedeniyle sendikalı olmak için örgütlenen **Dudullu Organize Sanayii Bölgesi**'ndeki UNO fabrikası işçileri, bugünlerde tarihin tekerrürünü yaşıyor. Daha önce de defalarca örgütlenme çalışması yapılmış, ancak başarısız olunmuş UNO'da. Buradan doğan güvensizlik, işçilerin bilinçsizliği ve patronun binbir çeşit entrikasıyla birleşince örgütlenmek iki kat daha zor duruma gelmiş. **Tek Gıda-İş Sendikası** UNO örgütlenmesi sırasında, sendikaya üye oldukları için iki işçi işten atılmış, işten atılan işçiler fabrika önünde beklemeye başlamış ve çoğunluk tespiti için başvuru yapılmıştı. Geline son aşamada patron, baskılarının karşılığını almış gibi görünüyor. Biz de son duruma ilişkin görüşlerini almak üzere Tek Gıda-İş Sendikası Teşkilatlandırma Sekreteri **Göksel Şengün** ile görüştük.

Şengün'ün anlattıklarına göre işçiler baskılara dayanamayıp istifa ediyor, işten atılan işçiler de artık fabrika önünde beklemiyorlar ve çoğunluk tespitine yönelik bir çalışma şu an için yok. **"Bizim en büyük amacımız, işçilere örgütlenme, sendika nedir, ne getirir, ne götür-**

rür öğretmektir" diyor Şengün. Geline noktada patron bir adım önde görünüyormuş. Şengün bu durumu şöyle açıklıyor, **"burada çok kısa zamanda çoğunluk sayısına ulaştık, ama eminim birçok işçi anlamadan dinlemeden imza attılar. Daha önce sendikalı olmayan, sendikalı işyerinde çalışmayanlar çelişkide kalıyor"** diyor ve genele ilişkin şöyle bir özeleştiriyor "bizler işçi arkadaşlarımızı bu konuda yeterince eğitmedik. Belki çok hızlı

geliştiği için bunu yapamadık, ama sonuç olarak öyle bir hatamız oldu."

Geline son durumu ise şöyle özetliyor Şengün, "Burada insanlara acayip bir baskı uygulandı, gece yaraları evleri arandı, akrabalar araya sokuldu, tek tek odalara çekildiler, hepsinden önemlisi ekmeklerinden edilme korkusuyla dolduruldu. Biz de buna müdahalede etkisiz kaldık."

Mücadelenin bundan sonraki hattına ilişkin de şunları söylüyor Şengün, "Arkadaşlarımız fabrika önünde beklemiyorlar bildiğiniz gibi. **Çalışma Bakanlığı** ve **İstanbul Valiliği** dâhil, 4 yere **'burada anayasal suç işleniyor'** diye başvuruda bulduk. Sendikadan baskı yoluyla istifa ettirdiği gerekçesiyle dava açtık ve TCK'nın 118. maddesine göre paraya çevrilemez, 1 ile 3 yıl arasında hapis cezası alacak **Hasip Gençer**."

UNO'da yaşanan bu gelişmeler işçilerin sadece sendikaya "üye" yapılmasının yetmediği, sendikaların işçilere sınıf bilinci taşıması ve eğitmesi gerektiğini de ortaya koyuyor. Ancak sınıf bilinçli işçiler patronun ve sistemin her türlü saldırısı ve aldatmacası ile başa çıkabilir ve bu savaştan zaferle çıkabilirler. **(Kartal)**

Maden işçilerinin "ortak kaderi"

Yüzlerinin ve ellerinin kömür karası kaderlerine de bulaşmış olacak maden işçilerinin kaderleri de çıkardıkları kömür gibi karadır derler. Ancak bunun kader olmadığını, özellikle özel maden işletmelerinin denetimsiz, kaçak vb. çalışma nedenleriyle işçilerin yaşamlarının hiçe sayıldığını biliyoruz. Ve son olarak yine bir maden işçisi bu cehennemden ölü olarak çıkartıldı.

Zonguldak-Ankara karayolu üzerindeki **Elvanpazarcık** belde-sinde özel bir kömür ocağında meydana gelen grizu patlaması sonucu 1 işçi yaşamını kaybederken 6 işçi ise yaralandı. Yaşamını yitiren **Cengiz Ömür**'ün ismi de iş cinayetlerinde ölenlerin listesine eklendi.

(H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

İşçi sınıfı ve meşruluk sorunu

Sendikal mücadelenin geliştirilmesi kendini yasallıkla sınırlamamalıdır. Eğer ki yasallıkla sınırlanırsa egemen sınıfların oluşturduğu yasalar işçi sınıfının mevcut köleliğinin devamından başka bir anlama gelmez. Zira yasalar işçi sınıfının veya sendikaların haklarını korumaktan öte onu boyunduruk altında tutmayı amaçlamaktadır. İşçi sınıfı ve diğer emekçiler Türkiye'deki tüm zenginliği yaratan güçlerdir. Ve bu zenginlikten olabildiğince yararlanma hakkına sahip olmalıdır. Buna hakkı vardır ve bu hakkı almak için verdiği mücadele meşrudur. Bu hakkın kullanımını engelleme çabası içinde olan her kurum işçi sınıfının ya da sendikaların hedef tahtasına oturmalıdır. Türkiye'deki egemen sınıflar işçi sınıfına köleliği reva görürken kendileri olabildiğince özgürdür. İşçi sınıfının emeğini sömürerek ve onun özgürlüğünü gasp ederek özgürlüğü dizginsizce yaşamaktadır. İşçi sınıfının örgütlenme ve grev hakkı dahi yoktur. **Zira bir yerde bir sendikal örgütlenme başladığında örgütlenen işçiler işten atılmaktadır.** Direnişleri dipçik darbeleriyle yok edilmeye çalışılmaktadır.

Kavranması gereken ana nokta sendikal mücadele kime karşı verilmekte-

dir? Örgütlenme ve diğer hakların kazanılması kimlerin işine çomak sokmaktadır? Bunlar ortaya net bir şekilde konulduğunda verilecek mücadelede buna uygun şekillenir. Bu durumun kavranması, buna uygun bir mücadele hattının örülmesi sendikal mücadelenin gelişmesinin önünü açabilir. **Ülkemizdeki sendikaların devlete karşı yaklaşımlarını düzeltmeleri diğer bir deyişle devletin egemen sınıfların devleti olduğu gerçekliğini kavramaları zorunludur.** Sendikalar üzerinde devletin muazzam bir etkisi vardır. Sendikalar devletin bir uzantısı işlevi görmektedir. İşçilerin kendiliğinden gelen sendikal örgütlenmelerinin önüne dahi sendikalar yeterli destek vermeyerek hatta onun da ötesinde direnişlerin önüne geçerek sendikal mücadelenin, örgütsel gelişmenin önüne geçmektedir. Bu halyle sendikalar bindikleri dalı kesmektedir. Arakasından da sendikaların erimesinden, güçlerini kaybetmesinden bahsetmektedir. Tüm bu gerçeklerden sonra sendikaların içinde olduğu durumun esas nedeninin işbirlikçi uzlaşmacı bir sendikal politik hattın olduğu tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Tüm bunlar sonucunda bugün sendikalara olan güven dibe vurmuştur. İş-

çi sınıfı düşmanları işçilerin birliğini ve sermayeye karşı güçlü olmasını engellemek için bu tarz bir politika izliyorlar. Burada işçilerin yapması gereken sendikalarına sahip çıkmalarıdır. **Ülkemizde komprador burjuvazi işçi sınıfını köle düzeyinde çalıştırmaktadır. İşçi sınıfının içinde taşıdığı tüm çelişkileri (örneğin işsizliği) işçi sınıfının aleyhine kullanmaktadır.** Kendisi işçi sınıfını daha fazla sömürmek için her türlü örgütlenmeyi ve politikayı uygularken işçi sınıfının örgütlenmesinin, birleşmesinin ve güçlenmesinin önüne geçmeye çalışmaktadır. Oysa şu bir gerçek ki, işçilerin örgütlenmeleri onların burjuvaziye karşı en büyük kozudur. Dağınık bir işçi sınıfı ağır koşullarda ve azamî ölçüde sömürülmeye mahkumdur. Ancak birliğinden güç alan bir işçi sınıfı bu sömürüyü ve kendi içindeki rekabeti en aza indirerek yaşam koşullarını düzeltebilir, özgür bir dünya yaratma yolunda ilerleyebilir. Dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının öz örgütü olan sendikalar işçi sınıfının örgütlenmesi için vazgeçilmez araçlardan biridir. Hiçbir işçi sendikalaşmaya ve örgütlenmeye yüz çevirmemelidir. **Öncelikli olarak kavranması gereken en önemli şey işçiler için sendikaların halen son derece gerekli bir araç olduğudur.** Bununla birlikte esas olarak sendikal mücadelede izlenecek politikanın işçi sınıfının çıkarına uygun bir hale sokulmasının vazgeçilmezliği. Yukarıda belirttiğimiz gibi sendikal mücadelede doğru bakış açısı işçilerin

sendikalara yakınlaşmasını ve örgütlenmesini sağlayacaktır. Mevcut yönetimlerin sendikaları işlevsizleştirilmesi bugünkü gerçekliğin nedenlerinden biridir. Bunun aşılması, işçi sınıfının burjuvaziye karşı daha güçlü olmasını sağlayacaktır.

Bunun içindir ki sınıf bilinçli proleterler işçi sınıfı ve diğer emekçiler içinde yürüttükleri mücadelede daha aktif olmalıdır. **Sendikal mücadelede ya da işçi sınıfı ve diğer emekçiler içindeki mücadelede politik yaklaşımların düzeltilmesi ve ideolojik duruşun proleter ideoloji seviyesine çıkarılması bizi hedefimize ulaştıracaktır.** Kullanabileceğimiz bütün olanakları açığa çıkararak mevcut sendikal yöneticilerin gerçekliklerini deşifre etmeli, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin gerçek dostlarının devrimci ve komünistler olduğunu göstermeliyiz. İdeolojik ve politik mücadeleyi ön plana çıkarırken işçi sınıfını tabandan örgütlenme mücadelesi içinde olunmalıdır. İdeolojik ve politik mücadeleye, örgütlenme süreci eşlik etmediği takdirde yapılan çalışmaların kalıcılığı ya da hedefe ulaşması mümkün değildir. İşçi sınıfı içinde sistemleşmiş ve yoğunlaşmış bir mücadele meyvesini vermekte gecikmeyecektir. Unutmayalım ki yatağında güçlü akan bir nehrin önüne kurulan barajlar şöyle ya da böyle aşılacaktır. **Yatağında güçlü akan işçi nehrinin önüne faşizmin kurduğu barajlar yıkılacak ve nehir özgürlüğüne kavuşacaktır.**

Kapitalizm doğayı mahvediyor

68 gündür tek damla yağış düşmeyen Çukurova'da böyle giderse kısa bir sürede 3 milyon dekar alanda dikili olan buğday heba olacak.

13-15 yıldır ısrarla bahsedilen ancak egemenlerin araştırma birimlerinde "Asırlar sürecektir, etkileri çabuk görülmeyecek" denen küresel ısınma son yıllarda kendini hissettiren hale geldi. En son olarak "Güney kutbundan 11 futbol sahası büyüklüğünde buz kütlesi koşturdu, küresel ısınma hızlanıyor" diye manşetler atılırken şimdi ise halkımızı nasıl etkilediğine ilişkin manşetler gazetelerde.

Hatırlanacağı gibi geçen sene ülkemizde pek çok sel felaketi yaşanmış, bundan ötürü Karadeniz ve T. Kürdistanı'nda pek çok köylünün ekini yok olmuştu. Bu sene ise yağışın olmaması Çukurova'daki üreticileri vuruyor.

Atmosferde biriken atık gazlar dünyayı bir seraya çevirirken iklimlerin bölgelerini ve özelliklerini de değiştiriyor. Bu değişimden bahsedenler, etkilerinin belireceği zamanları açıklamayan/çarpıtanlar şimdi ise bundan en fazla etkilenen köylülere kotalarla, düşük taban fiyatlarıyla, özelleştirme ve tohumculuk yasalarıyla saldıranların ta kendisi. Şimdi ise tüm bir Çukurova, üstüne tartışmalar bile yapılmayan küresel ısınmanın gerçek yüzü ile, kuraklık ile karşı karşıya.

68 gündür tek damla yağış düşmeyen Çukurova'da böyle giderse kısa bir sürede 3 milyon dekar alanda dikili olan buğday heba olacak. Uzmanlar Ocak ayında da yağmur yağmazsa 1900'lü yıllarda yaşanan kuraklığın yeni baştan yaşanacağını söylüyor.

Açıklamalar Durumu Anlatıyor

Basına demeç veren Adana Meteoroloji Bölge Müdürü İdris Coşkun, 8 Ka-

sım 2006'dan bu yana yağmur yağmadığını hatırlatarak, "En son 1900'lü yılların başında böylesi bir kuraklık yaşanmıştı. 1930 ve 1940 yıllarının Aralık aylarında da az yağış düşmüştü. Yine 1972 yılının Aralık ayında yağış düşmemiş, ancak Ocak ayında beklenen yağmur gelmişti. Bu Ocak ayında da yağmur yağmayacak diyemeyiz. Şu anda tarımsal bir kuraklık var" dedi.

ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan Barut ise küresel ısınma nedeniyle oluşan kuraklığın en çok tarım alanını vurduğunu söyledi. Buğday ekili alanların büyük tehlike altında olduğunu söyleyen Barut; "Yağmurla çimlenmeyi bekleyen tohumlar ciddi bir tehlike ile karşı karşıya. Çukurova'da her yıl 3 milyon dekar alanda 1 milyon 200 bin rekolte buğday elde ediliyor. Eğer bir süre daha yağmur yağmazsa, rekolte düşecek ve buğday ürünlerinin, başta ekmek olmak üzere birçok ürünün fiyatı artacak" dedi.

Buğday haricinde Çukurova'da ekilen diğer ürünlerin de tehlike altında olduğunu söyleyen Barut şunları kaydetti; "Şu anda yağmurun yağmaması yazın sürdürülecek ekim faaliyetlerini de olumsuz etkileyecek. Bu nedenle çiftçilerimizden imkanı olanlar ürünlerini sulamak zorundalar. DSI'nin Adana'da genel bir bakım çalışması yaptığından kanallara da su verilemiyor."

Nedir Bu Başımızdaki Bela?

"Küresel Isınma" diye tabir edilen durum ağır sanayi ve enerji üretim mekanlarının gaz halindeki atıklarının atmosferde birikerek dünyayı bir sera bahçesine çevirmesidir. Arabamızda yaktığımız benzinden tutun da termik santrallerin pek çok köylüye bela olan o ağır dumanına kadar her bir petrol ürününün yakılması atmosferdeki birikimi daha da artırıyor. Bu gazların bir kısmı egemenlerin daha fazla para uğruna katlettiği ormanlarda temizlenebilirken büyük kısmı ise (özellikle termik santrallerin bıraktığı dumanlar) atmosferde kendi halinde kalıyor.

Küresel ısınma zaten sanayinin doğa ve insanı önemsemeyen gelişmeye başlaması ile başlamıştı. Ancak çarpıtılan mesele yani başlaması ise sürekli olarak emperyalistler ve onların uşak hükümetlerinin bilime koydukları sansür ile ileri tarihlere atıldı. Bugün bu gazlar biriktikçe etkiler daha da hissedilir boyutlara tırmanacak. Lakin adında "ısınma" sözcüğünün olması sadece kuraklık anlamına gelmiyor. Dünya çapında mevsim ve iklimlerin yer değiştirmesi anlamına geliyor. Buna bağlı olarak alakası olmayan bir yer muson iklimi özelliklerine sahip olabilir ve sürekli sel baskınları ile karşılaşabilir.

Konuya ilişkin bilim insanlarının ve bazı sivil toplum örgütlerinin yaptığı açıklamalara yer vermek iyi olur.

Kandilli Rasathanesi Meteoroloji Mühendisi Adil Tek, Türkiye'de küresel ısınmanın etkilerinin biraz daha fazla hissedilmeye başladığını belirterek "Küresel ısınma siyah ile beyaz değil, arada gri tonları da var. Biz şu anda o gri tonlardayız. Hava kirliliği artabilir. Solunum hastalıkları artabilir. Yani ısınmadan kazandığımızı sağlığa harcayacağız" diyor.

Basına açıklama yapan Greenpeace Enerji Kampanyası Sorumlusu Hilal Atıcı ise "Küresel ısınma 30 yıl sonra başlayacak bir şey değil, başladı. Başladı ve ısınmanın çok ciddi zararlarını görmeye başladık. Türkiye'de genel olarak beklenen şeyler kuraklık, çölleşme, orman yangınları ve sel felaketlerinin artması, tarımsal ürünlerde yüzde 30'luk bir azalma, turizm gelirlerinin azalması" diyor.

Köylüye Ne Olacak?

Böyle bir durum köylünün ektiği ürünlerin üst üste yok olarak köylünün iflas etmesi anlamına geliyor. Ama bu bir veya iki yılda değil, ağır ve sancılı bir hastalık gibi yıllara dağılarak olacak bir olay. Devletin her geçen gün tarım ürünlerinin taban fiyatlarını düşürmesi, kotalarla zaten hiç uygun olmayan tarım ürünlerini yetiştirtilmesi, DGD'den pek çok köylünün zaten faydalanamaması...vb. pek çok faktör köylünün zaten mezarını kazıyordu. Küresel ısınma ise bunları daha da acı verici hale getiriyor. Ülkemizde tarım alanlarına fabrikalar yapılarak tarımın katledildiği ve aynı fabrikaların düşük standartlar uygulayarak dünyayı katlettiği düşünülürse bugün köylünün bu zor durumlara düşmesinin sebebi ne "atmosferin bir tabakasının incelenirken diğer yandan kirli gazların birikmesi" ne de "yan gelip yatması ve artistlik yapması"dır. Bu olayın sorumlusu insan ve doğa sağlığını hiçe sayan egemenler ve onların tarım ve çevre üzerindeki politikalarıdır.

(H. Merkezi)

Buğday ve soğanda verim düşüklüğü endişesi

Hatay'ın Reyhanlı İlçesi'nde uzun süredir yağmurun yağmaması nedeniyle buğday ve soğan ekili alanlarda verim düşüklüğü endişesi yaşanıyor.

Reyhanlı İlçe Tarım Müdürü Hamza Sapar, yazılı bir açıklama yaparak, yaklaşık 3 aydır beklenen yağışların olmamasının ekili alanları olumsuz etkilediğini bildirdi. Reyhanlı'da 170 bin dekar buğday ve 30 bin dekar soğan ekimi yapıldığını aktaran Sapar, şunları ifade etti:

"Kuraklık ve yaşanan ayaz dolayısıyla buğday ve soğan ekili alanlarda verim düşüklüğü kaçınılmaz oldu. Toprağın yüzüne çıkış yapan körpe filizler, ayazla kurudu. Bundan sonra beklenen yağışlar olsa da ne yazık ki verim düşüklüğünün önüne geçilemeyecektir. Tüm üreticiler ekonomik kayıplar yaşayacaktır."

(H. Merkezi)

Buğday ve soğanda verim düşüklüğü endişesi

Muğla'nın Milas ilçesinde Avşar köylüleri bölgede 13 yıldır faaliyet gösteren taşocağına karşı verdikleri mücadelede geçici olarak bir zafer kazandı. Çevre Bakanlığı, Muğla Valiliği'ne gönderdiği talimat ile ocağın ÇED Raporu ve birinci sınıf işletme ruhsatı alıncaya kadar faaliyetine son vermesini istedi. Şirket yetkilileri ise kendilerine bir tebliğin henüz olmadığını, bu olduğunda ise faaliyetlerini durduracaklarını söyledi.

Köylülerin basına yansıyan durumları ise ocağın ne kadar zarar verdiğini ortaya koymakta, pek çok köy evinin duvarları patlatılan dinamitler sonucu ile çatlamış, ürünler patlamalar yüzünden hasar görmüş. Ocak, köye sadece 100 metre uzaklıkta bulunduğu köylülerin can ve mal güvenliğini tehdit ediyor.

(H. Merkezi)

Devletin tarım politikası belli: Yabancı sermayeye özgürlük, halka açıklık

12 Ocak Cuma günü Ankara'da ZMO (Ziraat Mühendisleri Odası) tarafından düzenlenen 'Seçim Sürecinde Tarım Sektörü' başlıklı sempozyum, yabancı olmadığı ama rakamlarla ortaya konan pek çok gerçeğin son yıllarda ne boyutlara ulaştığını ortaya koydu. Sempozyum her ne kadar son 4 yıllık süreci değerlendirmek üzere düzenlense de konuşmacılarıyla ve konularıyla Türkiye'de egemenlerin son on yılda uyguladığı tarım politikalarını da ortaya koydu.

Açılış konuşmasını ve ZMO adına olan konuşmayı yapan ZMO Genel Başkanı **Gökhan Günaydın**; Türkiye'de küçük köylülüğün bitirilmesinin AB'nin direkt bir talimatının olduğunu belirterek diğer yünden ise dışarıdan tarımsal ürünlerin alımının arttığını söyledi. Özelde AKP hükümeti döneminde tarıma ilişkin pek çok yasal düzenleme yapıldığını da sözlerine ekleyen Günaydın, bu yasaların ülkedeki sorunları çözmekten uzak olduğunu ifade etti.

Kendi eli ile sobe!

Sempozyuma katılan CHP Milletvekili **Prof. Dr. Oğuz Oyan** da tarımda tam anlamıyla bir tasfiye sürecinin yaşandığını belirtti. Oyan; toplu istihdam oranının istatistikî verilere göre tarımda % 30 olarak belirlendiğini ancak gerçekte ise bu rakamın % 10'a tekabül ettiğini söyledi. AKP'nin 2004 yılında IMF politikalarını uygulamayaacağını taahhüt ederek hükümete geldi-

ğini belirten Oyan; halkın kandırıldığını ve IMF politikalarının halen uygulandığını, bugün yaşanan bu sorunların bu yüzden olduğunu söyledi.

Tüm konuşmalar içinde ise Cargill örneğinin geçmesi aslında mevcut olan hükümetlerden neler beklenebileceğinin de bir göstergesidir. 1997'de yapılmı başlatılan, Bursa'da 2. İdare Mahkemesi ve Danıştay'ın 6. Dairesi'nin defalarca yürütmeyi durdurma kararı

verdiği Cargill'in gene aynı partilerin içinde bulunduğu meclis tarafından "af" yasalarıyla yaşatıldığı düşünüldüğünde ise gerçekte tarımdaki tasfiyeye hayır diyenlerin bu konuda en derin emeği sarfeden köylülerin ve devrimci, demokrat kişilerin olduğu gözler önüne seriliyor.

Hemen ardından söz alan ve Cargill kurulduğundan beri demokratik ve hukuksal mücadele içersinde yer alan Avukat **İsmail İşyapan** da bu konuya vurgu yapan mevcut hükümetlerin hepsinin Cargill gibi yabancı sermayeye ait şirketlere kıyak geçtiğini ancak halkın üretimini kısıtlayarak köylüyü açlığa mahkum ettiğini söyledi. 1998'de 1. derece SİT alanına kurulduğundan ötürü Cargill hakkında yürütmeyi durdurma talepli mahkeme açtıklarını belirten İşyapan, buna rağmen **İzmit Gölü**'nün yanındaki bu işletmenin atıklarını göle verdiğini, her yürütmeyi durdurma kararında hükümette bulunan parti temsilcilerinin duruma müdahale ettiğini söyledi.

(H. Merkezi)

Balıkçılar balıkları zehirleyen termik santral aleyhine dava açtı

Hatay'ın İskenderun İlçesi'nde kurulan ve adı kapasite artırımında usulsüzlük yapıldığı gerekçesiyle 'Beyaz Enerji Operasyonu'na da karışan Sugözü Termik Santrali'nin bölge balıkçılığına ve deniz ürünlerine zarar verdiğini savunan 186 balıkçı ile iki su ürünleri kooperatifi, **Yumurtalık Asliye Hukuk Mahkemesi**'ne tazminat istemiyle dava açtı.

İskenderun Körfezi'nde kurulan Sugözü Termik Santrali'nin bölge balıkçılığına zarar verdiğini savunan 186 balıkçı ve 2 su ürünleri kooperatifi, İskenderun Enerji Üretim ve Ticaret A.Ş. aleyhine tazminat davası açtı. Adı **Beyaz Enerji Operasyonu**'na da karışan santrale karşı 5 Ocak tarihinde İskenderun Asliye Hukuk Mahkemesi'ne **Av. Maruf Kaymaz** aracılığıyla başvuran balıkçılar, 'fazlaya ilişkin talep' ve 'dava hakkı saklı kalmak koşuluyla' 7 bin YTL maddi zarar ve kazanç kaybı talep etti. Alacaklarının santralin kurulduğu 2000 yılından itibaren en yüksek yasal faizle birlikte karşılanmasını isteyen İskenderun Su Ürünleri Kooperatifi, Dörtüol Yeşil Su Ürünleri Kooperatifi yöneticileri ve balıkçılar, santralin denize, balıkçılığa ve çevreye zarar verdiğini vurguladı.

'Vergilerini dahi ödeyemiyorlar'

Balıkçıların avukatı Maruf Kaymaz, mahkemeye sunduğu dava dilekçelerinde şu görüşlere yer verdi: "Davalı şirket çevre kirliliğinin baş mimarındır. Bu nedenle tüm zararları tazminle yükümlü tutmalıdır. Davalının sebep olduğu bu fiili durum neticesinde balık satışları yüzde 100 düşmüştür. Civar şehirlerde balıklarını satamayan müvekkillerim, bu kez ülkenin diğer şehirlerine yönelmiş, ancak buralarda da umduklarını bulamamışlardır. Bu durum ülkedeki herkes tarafından ulusal basın aracılığıyla da takip edilmiş, hemen herkes körfezden çıkan balıkların zehirli olduğu ve yenmemesi gerektiği kanaatine sahip olmuştur. Zarar bununla da kalmamış ve müvekkillerimden balık alan ülkeler bu alımı durdurmuşlardır. **Böylece müvekkillerim çok büyük boyutlarda zarara uğramışlar, vergilerini dahi ödeyemez duruma gelmişlerdir.**"

Konu ile ilgili bilgi veren balıkçıların avukatı Av. Maruf Kaymaz, santralin çalısır durumda iken denize bıraktığı kimyasal atıkların balıkların yumurtlama bölgelerini olumsuz şekilde etkilediğini söyledi. (DİHA)

Kimin için hukuk?

Uşak'ın Eşme ilçesi yakınlarındaki **Kışladağ** altın madeni ile ilgili yöre köylüleri ve demokratik kitle örgütleri tarafından açılan davada hukuk skandalı yaşanıyor.

Manisa idare mahkemesinde görülen Kışladağ altın madeni davasında davanın tarafı olmayan kurumlar tarafından verilen belgelerle mahkeme baskı altında tutuluyor.

Eski Uşak milletvekili **Hasan Özgöbek**, Tüprağ şirketi, Uşak AKP milletvekilleri **Alim Tunç**, **Ahmet Çağlayan**, belediye başkanları ve muhtarlar tarafından mahkemeye gönderilen "**Davayı Tüprağ lehine sonuçlandırın, aksi halde yoremiz kalkınamayacaktır**" yazılı belgeler ülkemizde hukuk adaletinin nasıl işlediğini gösteriyor. Bölgenin havasını, suyunu, toprağını kirleten şirket, devletle yaptığı anlaşmalar sonucunda herhangi bir hukuk sorunu yaşamadan çalışmalarına devam ediyor. Şirket bölgede nüfuzu olan milletvekillerini de kullanarak çevreyi kirlletmeye devam ediyor. Her fırsatta hukuk devletinden söz edenler Kışladağ'da yaşanan hukuk ihlalini görmüyor. Oysa; Anayasanın 138/2. maddesine göre "hiçbir organ makam merci veya kişi yargı yetkisinin kullanılmasın-

da mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz".

Uşak Eşme'de yaşananlar bu madde- nin sadece kağıt üzerinde kaldığını gösteriyor. Tüprağ şirketinin bölgede yaptığı aramalarda üst düzeyde destek aldığı ve yoğun bir propaganda yürüttüğü biliniyor. Daha önce Enerji Bakanı **Hilmi Güler** ve televizyoncu **Tayfun Talipoğlu** ile kameralar karşısına çıkan şirket yetkilileri bölgenin kalkınacağından, istihdam yaratılacağından söz etmekte. Geçen süre içerisinde bu sözlerin aksine Eşme'de yaşanan çevre talanıdır. Köylülerin zehirlenmesi, topraklarını işleyememesidir. Kalkınan yöre insanı değil **Tüprağ şirkettir.**

Kışladağ altın madenine karşı mücadelesini sürdüren **Elele Hareketi** yaşanan çevre ve hukuk katliamına ilişkin bir açıklama yaparak kamuoyuna duyarlı olma çağrısı yaptı. İzmir-Bergama, Eşme, Sivrihisar Küçük Dere Elele Hareketi **13 Ocak günü** İzmir Tabip Odasında yaptığı açıklamada Tüprağ şirketinin açılan davalara karşı milletvekilleri ile yaptığı görüşmeleri açıkladı. Tüm bunlardan sonra sormak gerekiyor ülkemizde hukuk kimin için?

Ankara'dan aranan barışa yanıt yok

13-14 Ocak tarihlerinde Ankara İçka-le Otelinde Demokratik Barış İniyatifi-nin örgütlediği “**Türkiye Barışını Arıyor**” başlıklı bir konferans gerçekleştirildi. İki gün süren konferansa gazeteci, sendikacı, yazar, siyasetçi, akademisyen, DKÖ temsilcileri katılırken çok farklı siyasal düşünceden yedi yüzü aşkın kişinin katıldığı konferansta ortaklaşılan nokta “**Kürt sorununda demokratik çözüm**” talebi oldu.

Konferansın ardından konuşulanlar, tartışılanlar (özellikle **Yaşar Kemal**’in, **Vedat Türkali** ve **Mehmet Uzun**’un konuşmaları) bir süre burjuva basının da gündemine oturdu. Konferansı olumlu bulup “barış” çağrılarının yerini bulmasını isteyenler olduğu gibi, her zamanki gibi kafatasçı yaklaşım, inkârı derinleştirmek isteyenler de oldu. Ki bunlar Yaşar Kemal’in konuşmasının içinden bazı kelimeleri cımbızlayıp kinlerini kusmaktan da geri durmadılar.

“Her türlü şiddeti ve ayrımcılığı reddeden, çözümü Türkiye’nin iç dinamiklerinde arayan, yaşananların herkesin ortak acısı olduğu gerçeğinden hareket eden, sosyal barışı, sosyal adaletten ayrı düşünmeyen...” çağrısıyla yapılan konferans, “**Barışın hukuksal alt yapısı**”, “**Barışın ekonomik alt yapısı**”, “**Barış ve**

kadın”, “**Barış ve emek**”, “**Medya ve Barış Kültürü**”, “**Siyaset ve Barış**” gibi alt başlıklar altında yapılan sunumlarda, 50’den fazla konuşmacı söz alarak konuştu.

Konferansın açılış konuşmasını yazar Yaşar Kemal yaptı. Kemal’in konuşmasında “Kürtler barış istiyor, Kürtler azınlık değil kardeşler, bir halkın onuruyla oynamayın. Ya gerçek demokrasi ya da hiç” başlıkları öne çıkarken, konuşma katılımcılar arasında yankı uyandırdı. Ancak Kemal’in “**gerillaya terörist demeyelim**” vb. çıkışlarının ya da yukarıdaki sözlerinin yanında en dikkat çeken nokta ise **Avrupa Birliği**’ne yüklenen misyonda gizliydi. “İnsanlığımızı onurlandıran işler yapıldı” derken sayılan Avrupa Birliği’nin yaptıklarının ifade edilmesi AB’nin gerçek yüzünün bunca deneyimli bir yazar tarafından görülmemesi önemli bir hayal kırıklığıydı. Yine Türk’ün Malazgirt’ten bu yana dostunun Kürtler olduğunu söylemesi de ilgi çekti. Zira on yıllardır “Türk’ün Türk’ten başka dostu yoktur” ırkçı söylemine karşı söylenmiş de olsa, Türk’ün tek dostunun Kürt olması bu söylemi özde değiştirmektedir.

İki gün boyunca çeşitli başlıklar altında gerçekleştirilen konferansta yükselti-

len “barış” söylemleri yine devlet nezdinde yanıt bulmamıştır. Daha doğru bir ifadeyle “savaş” olarak algılanıp bu yön-de adımlar atılmıştır.

Ne hükümet ne de ana muhalefet partisi CHP “barış” çağrılarında ilgi göstererek konferansa katılmamıştır. İki partiden de birer milletvekili kendi inisiyatiflerini kullanarak katılmışlardır. AKP aynı gün Ankara’da “**Kerkük Konferansı**” düzenledi. Barış Konferansı’na ilgi göstermeyen AKP, Kerkük Konferansı’na Kürtlerden bir temsilci çağırmadığı gibi, “**nasıl Kerkük’ü Kürtlerden arındırırım**”’in tartışmasını yapıyordu.

Gündem gazetesinin **17 Ocak** tarihli sayısında Konferansı anlatan yazıda katılımcıların çeşitliliğini anlatırken, “Ankara’nın göbeğinde Türkiye’nin en ünlü yazarları, siyasileri, STÖ aktivistleri eski gerilla ve askerleri, yeni-eski MİT’çisi ve daha nice si bu toplantının diğerlerinden farklı neyi çıkaracağı merakıyla konferans oturumlarına katılım sağlarken...” diyerek barışın adımlarından bahsettikleri MİT’çiler, askerler gerillaların kulaklarını kesip anahtarlık yapan canilerdir. Belki de bu konferansa katılanları “faili belli” cinayetlerle nasıl katledeceklerinin hesabını yapanlardır. Toplantıdan neyi çıkaracakları da ortadadır. Bunu daha konferans başlamadan **Mehmet Uzun** ve **Orhan Doğan**’ın yapacağı konuşmaları mahkeme kararıyla izleme, kaydetme kararından anlamak bile mümkün. Gerçi Orhan Doğan “**Biz zaten sesimizi devlete duyurmaya çalışıyoruz**” diyerek bu durumu geçiştirse de, devletin Kürt meselesine bakışını özetleyen güzel örnekler aslında bunlar.

Konferansta konuşan Barış Annele-ri’nden **Emine Özbet** “Hepimiz burada barış diyoruz. Ama bu karda kışta, bu donda halen operasyonlar gerçekleşiyor. Halen çocuklarımız ölüyor. Halen yüreklerimiz sızlıyor” sözleriyle devletin barış çağrılarında yanıtını özetliyordu. Konferansın üzerinden henüz birkaç gün geç-

mişti ki, Emine ananın söylediklerini doğrular tarzda Diyarbakır’da yapılan operasyon sonucu **3 HPG gerillası** yaşamını yitiriyordu.

Yine aynı günlerde **İHD Diyarbakır Şubesi** 2006 yılında bölgede yaşanan çatışmalarda 294 kişinin yaşamını yitirdiğini, 72 kişinin faili “meçhul” cinayete kurban gittiğini açıklıyordu.

Bölgede tüm barış çağrılarında ve atılan adımlara rağmen devletin tutumu üç maymunu oynamaktan öteye geçmedi. Her çağrı, her adım daha sert, daha şiddetli saldırılarla yanıt buldu.

İki gün süren konferansın sonuç bildirgesinden yansıyan bazı maddeler şöyle;

* Kürt sorununun “şiddet ve terörizm sorunu” olarak adlandırılmasından vazgeçilmelidir.

* Barış dilde başlatılmalı, ötekileştirici, yabancılaştırıcı, düşmanlaştırıcı tüm söylemler terk edilmeli, siyasetin dili, şiddete yol açan ayrımcılıktan ve milliyetçilikten arındırılmalıdır.

* Kürtlerin siyasal alanın aktif öznesi olabilmesinin önündeki tüm engeller kaldırılmalıdır.

* Bugünkü, yüksek seçim barajı, adil temsilin önünde direngen olmaktan çıkarılmalıdır.

* Kürtlerin siyasal temsilcileri ve partileri barışın tesisi sürecinde her düzeyde meşru ve gerçek muhattaplar olarak görülmelidir.

* Kamusal alanda Kürtçe’nin serbest kullanılabilmesi için yasal ve hukuki düzenlemeler yapılmalı, “çok dilli resmi hizmet ve siyasi faaliyet” seferberliği sağlanmalıdır.

* Toplumsal, kamusal ve siyasal yaşama katılımı sağlayacak, “kamuoyu vicdanını rencide etmeyecek” bir siyasal veya demokratik katılım programı yürürlüğe konulmalıdır.

* Silahlı çatışmaların karşılıklı olarak acilen durdurulması, sivil çözümlere zemin hazırlanmasına olanak sağlayacaktır.

Samandıra ÇAZ-DER’de insan hakları paneli

Kısa bir süre önce kurulan, **ÇAZ-DER (Çekerek, Aydıncık, Zile Köyleri Derneği)** Samandıra Şubesi, 14 Aralık Pazar günü insan hakları ve insan hakları mücadelesi konulu bir panel düzenledi. Panele **Partizan Şehit ve Tut-sak Aileleri** adına **Semiha Kırkoç**, **ILPS Türkiye Seksiyonu** adına da **Suzan Zengin** konuşmacı olarak katıldılar.

Saat 17:30’da başlayan panelde, ÇAV-DER Samandıra Şubesi Gençlik Kolları Başkanı **Ersade Barut** bir açılış konuşması yaptı. Konuşmasında insan hakları mücadelesinin önemine değinen Barut, son süreçte kayıtlara geçen insan hakları ihlallerine ilişkin kısa bir bilanço sundu. Bu konuşmanın ardından **ILPS Türkiye Seksiyonu**’nun hazırladığı

“**Emperyalizmin Teslim Alma Araçlarından Hapishaneler**” başlıklı bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Sinevizyon gösteriminin ardından sıra panelistlerin sunumlarına geldi. İlk konuşmayı **ILPS** adına **Suzan Zengin** yaptı. Konuşmasında, insan hakları mücadelesinin kökenine ve insan haklarıyla ilgili uluslararası anlaşmalara değinen Zengin, egemenler tarafından yapılan bu anlaşmaların yine en çok onlar tarafından çiğnendiğini vurguladı. İnsan hakları ihlallerinin en fazla emperyalizme bağlı ülkelerde yaşandığına da dikkat çeken Zengin, **insan hakları mücadelesinin, sınıf mücadelesinden kopuk ele alınmayacağı** belirtti.

Daha sonra söz alan **Semiha Kırkoç**

ise, insan hakları ihlallerinin, hapishanelerde en üst boyutta olduğunu, ancak yaşamın her alanında da çeşitli biçimlerde yaşandığını söyleyerek, kadınlara dönük hak ihlallerinin altını çizdi. Bu hak ihlallerine kendi tanıklığı üzerinden örnekler de veren Kırkoç, hapishanelerdeki kadınların da daha fazla baskıya ve hak ihlaline uğradığını belirtti. Son olarak **Savaş Kör** ile ilgili kampanyaya değinen Kırkoç, herkesi Savaş Kör’le dayanışmaya ve ziyaret etmeye çağırdı.

Dinleyicilerin sorularına verilen cevaplarla devam eden panel, ÇAZ-DER bünyesinde çalışmalarını sürdüren **Grup Göç**’ün verdiği kısa bir dinletiyile sona erdi.

(Kartal)

Türkiye Kürdistanı'nda hak ihlalleri artışta

İHD Diyarbakır Şubesi 2006 yılı Türkiye Kürdistanı'nda meydana gelen hak ihlallerine ilişkin bir rapor hazırladı. Raporda yer alan verilere göre, 2006 yılında bölgede çatışmalarda **294 kişi yaşamını yitirdi, 303 kişi de yaralandı**. 72 kişinin faili "meçhul" bir şekilde öldürüldüğüne dikkat çeken İHD verilerinde, ayrıca bölgede toplam 2 bin 822 kişinin gözaltına alındığı ve toplumsal olaylara müdahale esnasında 13 kişinin yaşamını yitirdiğine vurgu yapıldı.

İHD Şube Başkanı **Selahattin De-**

mirtaş'ın 3 aylık verileri açıklamasının ardından İHD Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Temsilcisi **Mihdi Perinçek** de 2006 yılı verilerini açıkladı.

2 bin 822 kişi gözaltına alındı

Perinçek, 2006 yılında meydana gelen çatışmalarda 294 kişinin yaşamını yitirdiğine ve 303 kişinin de yaralandığına dikkat çekerek, 72 kişinin faili "meçhul" cinayetlerde yaşamını yitirdiğini, 13 kişinin de yaralandığını söyledi. Mayın ve patlayıcı maddelerden kaynaklı 30 kişinin hayatını kaybettiği-

ni, 147 kişinin de yaralandığını ifade eden Perinçek, 1 kişinin de gözaltında yaşamını yitirdiğini belirtti.

Perinçek, kişi güvenliğine yönelik ihlaller başlığında toplam 2 bin 822 kişinin gözaltına alındığını söyledi. 15 toplumsal olaya müdahale edildiğini ve toplam 839 kişinin müdahale sonrası gözaltına alındığını aktaran Perinçek, bu olaylarda 425 kişinin darp edildiğini, 13 kişinin ise hayatını yitirdiğini ifade etti. İşkence ve kötü muamele iddiasıyla 334 başvuru gerçekleştiğini aktaran Perinçek, bunların 38'inin jandarmada, 262'sinin emniyette, 7'sinin resmi kurumlarda, 11'inin de korucular tarafından gerçekleştirildiğine dikkat çekti. 15 kayıp iddiasının bulunduğunu hatırlatan Perinçek, 2006 yılında toplam 1094 kişinin tutuklandığına vurgu yaptı.

'Köy boşaltmalar 2006'da da sürdü'

Perinçek, aile içi şiddet vakasının 34 olarak kendilerine yansıdığını ve bunlardan 2'sinin ölümlü sonuçlandığını belirtti. Bölgede 6 şüpheli kadın ölümünün gerçekleştiğini hatırlatan Perinçek, 6 namus gerekçeli cinayet meydana geldiğini söyledi. Namus gerekçeli

bir saldırı gerçekleştiğini, 3 cinsel taciz ve tecavüz olayı meydana geldiğini bildirdi.

2006 yılında 3 köyün boşaltıldığını vurgulayan Perinçek, ayrıca 20 orman yakma vakasının meydana geldiğini açıkladı.

Çalışma yaşamına yönelik olarak 113 hak ihlalinin gerçekleştiğini anlatan Perinçek, özellikle düşünce ve ifade özgürlüğü konusunda büyük bir artışın yaşandığını söyledi.

Bölgede 7 bin 733 hak ihlali meydana geldi

Bölgede 2006 yılında 11 çocuk tecavüzü ve cinsel taciz vakasının meydana geldiğini belirten Perinçek, 1 kuşku çocuk ölümü, 12 çocuğa yönelik şiddet ve 3 çocuk kaçırma vakasının gerçekleştiğini söyledi. Hapishanelerden 165 hak ihlali başvurusu aldıklarını belirten Perinçek, 2006 yılı boyunca 32 sağlık hakkı ihlali, 111 intihar ve 69 intihar teşebbüsü meydana geldiğini belirtti. Sadece İHD Diyarbakır Şubesi'ne 2006 yılı boyunca 921 başvuru yapıldığına işaret eden Perinçek, bölge genelinde 7 bin 733 hak ihlali meydana geldiğini söyledi.

(H. Merkezi)

Medya kimin sesi?

Aziz Nesin'nin kurucusu olduğu İstanbul Çatalca'daki **Nesin Vakfı** karalama saldırılarıyla karşı karşıya.

14 yaşındaki bir kız çocuğuna iki erkek çocuk tarafından tecavüz edildiği iddiaları ile gündeme taşınan Nesin Vakfı, sermayenin sesi basın hedefi haline getirildi. Tecavüz iddiasıyla gözaltına alınan çocukların yapılan muayenelerinde tecavüzün gerçekleştiğine dair bulguların olduğunu ve Adli Tıp'tan bir yetkilinin buna dair açıklama yaptığını sayfalarına taşıyan burjuva-feodal basın Nesin Vakfı'na karşı bir **linç kampanyası** başlattı. Gazete ve televizyonlardan Nesin Vakfı'nda tecavüz olduğunu birinci haber olarak veren medya görevini de yerine getiriyordu. Yalan, uydurma, asparagas haber yapmaktan çekinmeyen, dahası

sermayenin çıkarları için dördüncü kuvvet olarak işlev gören medya, bu kez başarıya ulaşamadı. **Nesin Vakfı** üzerinden **Aziz Nesin**'in halkımız üzerindeki saygınlığını yıpratmaya çalışan medya, Nesin şahsında toplumdaki haklıdan, ezilenden, yana olan kalemini emperyalistler için değil emekçiler için kullanan yazarlara tahammülsüzlüğünü gösteriyordu. Çocukça kullandıkları gazetecilik, habercilik ahlakından ne anladıkları bu olayda bir kez daha anlaşılmalı oldu.

Önce infaz et, yargıla, ardından haberini yayınla

İddialarını kanıtlamak için de Adli Tıp'tan bir yetkilinin açıklamalarına başvuran medya, bu yetkilinin ise kimliğini açıklamadı!

Olayın basına yansımından sonra açıklama yapan Vakıf yöneticisi Ali Nesin iddiaların asılsız olduğunu söyledi. Nesin, birkaç gün sonra tecavüzü ispatladığı iddia edilen raporu açıkladı.

Ancak rapor aksine olayın tecavüz olmadığını ispatlamaktaydı. Yani medya gerçekleri çarpıttıyordu. Medyanın asparagas haber yaptığı böylesine açık bir şekilde ortaya çık-

masına rağmen haberi yapan televizyon ve gazeteler olayı kamuoyuna duyuran kendileri değilmiş gibi davrandı.

Medyanın dürüst, objektif habercilik söylemlerinin birer reklam malzemesi olduğu bir kez daha ortaya çıktı. Nesin Vakfı'na karşı açılan haber linçinde gazeteler tecavüz iddialarını büyük puntolarla verirken, gözaltına alınan çocukların gördüğü işkenceyi ise birkaç satır ile geçti.

Tecavüz iddiası ile Çatalca Sulh ve Ceza Nöbetçi Mahkemesi tarafından tutuklanarak hapishaneye sevk edilen çocuklardan **18 yaşından büyük olan E.A. Metris Hapishanesi'nde işkenceye maruz kaldı.** Hapishanedeki askerler ve gardiyanlar tarafından sürekli dövülen, yerde battaniye üzerinde yatırılan E.A. gibi 18 yaşından küçük olduğu için Bayrampaşa'ya sevk edilen **F.I. da yediği dayakların sonucunda yürüyemiyor.** Çırlıçiplak soyularak plastik borularla dövülen F.I.'nın gördüğü işkencenin etkisi ile dişleri kenetlendi ve yemek yiyemiyor.

Nesin Vakfı'nda çocukların istismar edildiğini iddia ederek olayın "**üzerine**" giden ve Nesin Vakfı'nı karalayan medya, hapishanelerde uygulanan şiddeti, işkenceyi görmüyor. Çocukların yaşadıklarının sorumlusu olan medya, devleti ile aynı dili konuşuyor!

(H. Merkezi)

PSAKD Kartal Şubesi'nden etkinlik

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Yakacak-Kurfalı'da faaliyet gösteren Kartal Şubesi, "**Çeteleşmeye, uyuşturucuya, yozlaşmaya karşı Pir Sultan yolunda ileri!**" şiarı ile bir etkinlik düzenledi. Farklı bölgelerden yüzlerce insanı biraraya getiren etkinlik, Kartal Rahmanlar'da bulunan Serenat Düğün Salonu'nda, 14 Ocak Pazar günü gerçekleşti.

Etkinlik, saat 13.00'de, Sivas'ta **2 Temmuz 1993**'te faşist patron ağa devletinin denetiminde dincimilliyetçi-sivil faşistlerce katledilen 35 aydının resimlerinin, salonunda, geleceğin sahipleri çocuklar tarafından taşınmasıyla başladı. Ardından "**Devrim ve demokrasi şehitleri**" için bir dakikalık saygı duruşu yapılarak konuşmalara geçildi. Gerek dernek adına ve gerekse katılımcılar tarafından yapılan konuşmalarda, devletin Alevilere ve sistem muhaliflerine dönük baskı ve zulmüne değinilerek, bunlara karşı çıkma çağrısı yapıldı. Konuşmaların ardından, semah gösterimi ve söylenen türkülerle devam eden etkinlik akşam saatlerinde sona erdi.

(Kartal)

Ölüm Orucu eylemine son veren Behiç Aşçı hastaneye kaldırıldı

F Tipi hapisanelerdeki tecrit uygulamalarına karşı "5 Nisan Dünya Avukatlar Günü"nde Ölüm Orucu'na başlayan Av. Behiç Aşçı Adalet Bakanlığı tarafından gündeme getirilen genelge üzerine eylemine ara verdiğini açıkladı. 22 Ocak akşamı Şişli'deki direniş evinin önünde bir açıklama yapan Aşçı'nın avukatları ve demokratik kitle örgütleri temsilcileri bu gelişmelerin ardından Aşçı'nın, tedavisi yapılmak üzere Çapa Tıp Fakültesi'ne kaldırıldığını belirtti.

TTB Başkanı Gencay Gürsoy, İstanbul Barosu Başkanı Kazım Kolcuoğlu, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, İstanbul Tabip Odası (İTO) temsilcileri, İHD eski Genel Başkanı Akın Birdal, ÇHD İstanbul Şubesi temsilcileri, Tecrite Karşı Avukatlar, TAYAD üyeleri ve Behiç Aşçı'nın annesi Fazilet Erdoğan'ın da aralarında bulunduğu kalabalık bir grup, Aşçı'nın eylemini sürdürdüğü evin önünde toplanarak basına bir

açıklama yaptı.

Burada ilk açıklamayı yapan TTB Başkanı Gencay Gürsoy, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün hapisanelere ilişkin açıkladığı genelgeyle tecrit sorunu için somut bir adım attığını belirterek tutsakların 10 kişiyi aşmayacak gruplar halinde biraraya gelebileceğini kaydetti.

Tecrit uygulamalarına karşı 122 insanın yaşamını yitirdiğine ve 600 kişinin ise sakat kaldığına dikkat çeken DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise, "Demek ki bu düzenlemeler daha önce de yapılabilirdi" dedi.

İstanbul Baro Başkanı Kazım Kolcuoğlu da, tecrite karşı mücadelenin kararlı bir şekilde yürütüldüğünü ifade etti.

Sağlık durumu nedeni ile açıklamaya katılmayan Aşçı adına Av. Taylan Tanay söz aldı. Aşçı'nın tecrit sorununa karşı mücadele yürüten aydınlar, sanatçılar ve

demokratik kitle örgütlerine teşekkürlerini ileten Tanay da Bakanlık tarafından hazırlanan genelgeye işaret ederek, "Bu genelge tutuklu ve hükümlülerin hiçbir şart koşulmadan, sosyalleşmesini amaçlamaktaydı. Bu somut gelişme oda başkanları tarafından Behiç Aşçı'ya iletilti. Behiç Aşçı, bundan sonra farklı eylem biçimleri ile farklı şekilde mücadelesini sürdürme kararını ilettili. Bugün saat 19.00 itibarı ile Ölüm Orucu'na ara verdiğini bildirdi. Biz umuyoruz ki tecrit kaynaklı bir ölüm bir daha gerçekleşmez" dedi.

Ölüm Orucu eyleminin 263'üncü gününde olan Gürcan Görüroğlu'nun da eylemine son verdiğini belirten Tanay, Uşak F Tipi Hapishanesi'nde bulunan hükümlü Sevgi Saymaz'ın nasıl bir tavır vereceğini bilmediklerini ifade etti.

Açıklamanın ardından, Aşçı gerekli tedavi için ambulansla Çapa Tıp Fakültesi'ne kaldırıldı.

Gencay Gürsoy'dan açıklama

Aynı gün basına bir bilgilendirme yapan TTB Başkanı Gencay Gürsoy, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü ile yapılan telefon görüşmesinde çeşitli önerilerinin kabul edildiğini ve bir takım sosyalleşme olanaklarının geliştirilmesi konusunda adımlar da atılacağına ifade edildiğini söylemiş ve şunları dile getirmişti:

"Adalet Bakanlığı'ndan bizim başvurumuza uzun bir yanıt geldi. Ortak alanların kullanımıyla ilgili taleplerin birçoğu kabul edildi. Eskiden 5 saat olan ortak kullanım alanı, 10 saate çıkarıldı. Başka açılımlarda oldu. En önemlisi disiplin suçu işlese de tutuklu ve hükümlüler bu haktan yararlanacaklar. Hücre cezası alanlar bundan yararlanamayacak. Bu akşamdan itibaren Behiç Aşçı ve diğer arkadaşlar ölüm orucunu bırakabilirler."

Gencay Gürsoy, Adalet Bakanlığı'na iletilen raporda tecrit koşullarının bütün hafifletici tedbirlere rağmen yaygın bir şekilde yaşanmakta olduğu gerçeğini dile getirdiklerini ve bunun çözümü için bazı önerilerde bulduklarını belirtmiş ve bu önerilerin en önemlilerinden birisinin "Tretmana tabi olmayan yani herhangi bir disiplin suçu nedeniyle elinden alnamayacak bir hak olarak tutukluların, hükümlülerin makul bir süre ve makul bir sayıda başka tutuklu ve hükümlülerle birlikte olma, sosyalleşme" konusunu içerdiğini eklemişti (İstanbul)

Erol Zavar'la ilgili eylemler

Uzun süredir yakalandığı mesane kanseri nedeniyle gündeme taşınan ve serbest bırakılması için kampanya yürütülen Odak Dergisi eski Yazışleri Müdürü Erol Zavar 18 Eylül 2003 tarihinde hastane sevki sırasında jandarmaların saldırısına uğramıştı. Ancak bu saldırının karşılığı Zavar'a para cezası olarak geri dönerken, Zavar'ı döven jandarmalar hakkında ise dava dahi açılmadı.

Ayrıca Erol Zavar'la dayanışma amacıyla Emek Kültür Merkezi tarafından İzmir'de bir etkinlik düzenlendi. 13 Ocak Cumartesi günü yapılan etkinlikte Zavar'la ilgili hazırlanan bir belgesel sunuldu. Gösterimin hemen ardından yapılan konuşmalarda tutsaklara uygulanan tredman uygulamalarından bahsedildi. Savaş Kör'ün son durumuna ilişkin de bilgi verildi. Etkinlik yapılan konuşmanın ardından son buldu.

Yine 13 Aralık Cumartesi günü saat 14.00'de Konak Postanesi önünde İCİ tarafından Zavar ve Kör ile dayanışma için bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "sağlığı ve yaşamı tehdit altında olan tüm tutuklu ve hükümlülerin, insanca koşullarda tedavileri sağlanmalıdır" denildi. Yazılan dayanışma kartlarının atılmasının ardından eylem, Erol Zavar'ın eşi Elif Zavar'ın konuşması ile son buldu. (H. Merkezi/İzmir)

1 Mayıs'ta tecrit karşıtı eyleme polis saldırdı!

Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde çeşitli devrimci demokratik yapılarca düzenlenmek istenen tecrit karşıtı meşaleli yürüyüşe faşist kolluk kuvvetleri saldırdı. Aralarında ESP, SDP, Partizan gibi kurumların yer aldığı kitlenin, Karakol durağında toplanması üzerine, önceden mahalleye sevk edilen faşist kolluk güçleri yürüyüşü provoke etmek için kitlenin toplandığı alanda yoğunlaşarak yığmak yaptı. Göstericilere yönelik "...Yürürseniz meşaleleri kafanızda kırarız" gibi tahrik edici "uyarılar(!)" da bulunan polis, daha sonrasında hiçbir gerekçe göstermeden kitleye gaz bomba-

sı ile saldırdı. Ara sokaklara çekilen göstericiler, meşru olan bir eyleme yönelik faşist güçlerin saldırısına karşılık vermekte gecikmediler. Çok sayıda panzer ve Şortlandlarla mahalleyi adeta işgal eden faşist kolluk kuvvetlerine yönelik, saatlerce sapan ve Molotoflarla direnen, defalarca Molotoflarla ana caddeye çıkararak gösterilerine devam etmek isteyen eylemcilere geri adım attıramayan kolluk kuvvetleri, çok yoğun gaz bombası kullanarak mahalleyi gaza boğdu. Gözaltı vb. kayıplar vermeyen eylemciler, daha sonrasında eylemlerini sonlandırdılar. (Kartal)

Demokrasi Platformu kuruldu

Okmeydanı'nda çalışma yürüten devrimci, ilerici kurumlar Demokrasi Platformu kurdu.

Biraraya gelen; Partizan, ESP, DHP, EMEP Beyoğlu İlçe Örgütü, DTP Şişli İlçe Örgütü, ÖDP Beyoğlu İlçe Örgütü, Eşit ve Özgür Yurttaş Hareketi, İşçi evi Derneği, SODAP, Halkevleri Derneği Okmeydanı Şubesi ve Kara Kızıl Notlar platformun kurulduğunu kamuoyuna ilan ederek bütün mahalle halkını geleceğine ve mahallesine sahip çıkmaya çağırdı.

Sessiz ölümlere izin vermeyeceğiz!

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA), hapishanelerde bulunan hasta tutsakların durumuna ilişkin bir basın toplantısı yaptı.

17 Ocak günü saat 13:00'te İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan açıklamada ilk sözü İHD genel merkez yöneticisi **Ayşe Yılmaz** aldı. Hapishanelerdeki hasta tutsakların oldukça kötü koşullarda yaşadığına dikkat çekti. PŞTA adına **Bahar Ertürk** tarafından okunan açıklamada ise **Kemal Ertürk**, **Yaşar İnce** ve **Mesut Deniz**'in sağlık durumlarına ilişkin bilgi verildi ve Adalet Bakanlığı'nın hapishane-

lerdeki koşulların düzeltileceğine dair verdiği sözleri tutmadığı söylendi.

Sincan F Tipi Hapishanesinde tutulan **Kemal Ertürk**'ün Hepatit B, yüksek tansiyon ve gizli şeker hastalığı bulunmasına rağmen hastaneye sevkini yapılmadığı, aradan bir yıl geçtikten sonra yapılan göz dibi muayenesinde yeni bir hastalığın gelişmiş olduğu, var olan hastalıkların kontrol altında tutulması için diyet verilmesi gerektiği ancak diyete dönük besinlerin bile bulunmadığı belirtildi. Kas ve baş ağrıları, halsizlik, yorgunluk, ateşlenme, gözlerde bulanıklık

gibi şikayetlerin artmasına rağmen Ertürk tek kişilik hücrede tutulmaktadır.

Yine Sincan 1 Nolu F Tipi'nde tutulan **Yaşar İnce**'nin Hepatit B kalbinde 2. dereceden mitral yetmezlik olduğu, mide reflü ve ülser, belde fitik ve böbreklerinde taş olduğu, acil müdahale görmesi gerektiği ancak buna rağmen araç yok bahanesi ile hastaneye götürülmediğini söylendi.

Ağrı M Tipi Hapishanesi'nde bulunan **Fadime Özkan**'ın da kemik erimesi teşhisi konulmasına rağmen tedavisi yapılmadığının altının çizildiği açıklamanın devamında siyasi tutsakların ailelerinin tecrit ve izolasyona karşı mücadeleyi sürdürecekleri belirtildi.

Av. Gül Altay da yine Sincan 1 Nolu F Tipi'nde tutulan **Wernike Korsakoff** hastası **Mesut Deniz**'in durumuna ilişkin bir açıklama yaptı. Deniz'in tedavi edilmediğini, Korsakoff rahatsızlığı olan hastaların serbest bırakılması gerektiğini, **Kemal Ertürk** ve **Yaşar İnce**'nin ilaçlarının hesaplarından kesildiği ve hesaplarında para yoksa ilaçların verilmeyeceğini söyledi. Açıklamaya **Yaşar İnce**'nin abisi **Fevzi İnce** de katıldı.

(İstanbul)

Devrim ve komünizm şehitleri Mersin'de anıldı

Mersin YDG ve DDSB 78'liler Derneği'nde örgütlediği bir etkinlikte devrim şehitlerini andı. Etkinlik saygı duruşuyla başladı. Bu sırada **Vartinik'te Bir Köm** şiiri okundu. Daha sonra bir DDSB faaliyetçisi devrim şehitleri ile ilgili bir sunum yaptı. Etkinlik şiir dinletisi ve sinevizyon gösterimi ile devam etti. Verilen aradan sonra YDG'liler Sovyetler Birliği'nde "Ölüm İşçileri" olarak anılan Komünist Cumartesileri konu alan bir tiyatro gösterimi sundu. Daha sonrasında YDG'li bir arkadaş tarafından "Devrimci örgütümüze devrimci yayınımıza sahip çıkalım" başlıklı bir sunum yapıldı. Etkinlik şiir ve müzik dinletisi ile son buldu.

(Mersin)

Tecrite karşı kitlesele yürüyüş

Tecride karşı yürütülen mücadelenin semtlere taşınması amacıyla yapılan tartışmalar sonucunda Anadolu yakasında 1 Mayıs Mahallesi'nde, Avrupa yakasında Okmeydanı'nda aynı gün ve saatte yürüyüş kararı alındı.

17 Ocak Çarşamba günü saat 20:00'de biraraya gelen **Partizan**, **BDSP**, **ESP**, **HKM**, **HÖC**, **Kaldıraç**, **SDP** ve **SODAP** "Tecrit Kaldırılmsn-Talepler Kabul Edilsin" pankartı açarak yürüyüşe geçti.

Mahalle içinde yapılan yürüyüşte halk da alkışlarıyla destek verirken, yürüyüş boyunca çevredeki insanlara yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. Yürüyüş, eylem birlikteliğinin güzel bir örneği olurken, **Dikilitaş Parkı**'nda yapılan basın açıklaması ile son buldu.

(İstanbul)

Tecritte ısrar çözümsüzlükte ısrardır

Av. Behiç Aşçı, **Gülcan Görüroğlu** ve **Sevgi Saymaz**'ın direnişine destek olmak için toplanan **TA-YAD**'lı aileler 12 Ocak günü **Yüksel Caddesi**'nde açıklık grevi yaptı. Oturma eylemi yaparak açıklık grevini sürdüren aileler basın açıklaması yaparak hükümeti tecrit sorununu çözmek için adım atmaya çağırdı.

Bursa'da da 20 Ocak günü aralarında **Partizan**, **DHP**, **ESP**, **BDSP**, **HKM**'nin de bulunduğu kurumlar **Mafel Cafe** önünden **AVP**'ye kadar yürüdü. Burada kurumlar adına yapılan basın açıklamasını İHD Bursa Şube Başkanı **Abdulaziz Akyol** okudu.

Ayrıca İHD Bursa Şubesi de F tipi hapishanelerde sürdürülen tecrit terörüne karşı **Aşçı**, **Görüroğlu** ve **Saymaz**'a destek olmak amacıyla 17 Ocak günü **Heykel Postanesi**'nden Adalet Bakanlığı'na faks eylemi gerçekleştirdi.

Malatya'da bir açıklama yapan **KESK Malatya Şubeler Plâtformu**, **Partizan**, **HÖC**, **DHP**, **ESP**, **DTP**, **EMEP**, **ÖDP** ve **İHD** "tecrit derhâl kaldırılmalıdır" dediler. Eylem atılan sloganlarla son buldu.

(Ankara/Bursa/Malatya)

Tecrite karşı tek kişilik eylem

Araştırmacı şair **Otay Avcu**, **Av. Behiç Aşçı**'ya destek amaçlı **Mersin Cumhuriyet alanında** bir basın açıklaması yaptı. Avcu hazırladığı metinde "Ben insanlığın kazanmasını istiyorum" dedi. Avcu daha sonra kendini zincirlemek istedi, ancak polislin müdahalesiyle bu girişimden vazgeçti. Avcu daha sonra orada bulunanlara kırmızı karanfil dağıtarak açıklamasını sonlandırdı.

(Mersin)

Tecrite karşı her Cumartesi Taksim'deyiz

Hapishanelerde devam eden tecritin kaldırılması amacıyla devrimci, ilerici kurumların ve sendikaların katılımı ile oluşturulan platform tarafından örgütlenen Taksim eylemleri devam ediyor.

* 13 Ocak Cumartesi günü saat 16.00'da **Taksim Tramvay durağında** biraraya gelen kitle alkış ve ıslıklarla tecriti protesto etti. **Bilgesu Erenus**'un basın metnini okumasından sonra **Av. Behiç Aşçı**'nın annesi söz alarak oğlunun mücadelesini sahiplendiğini söyledi. Eylem söylenen türkülerle son buldu.

* 20 Ocak Cumartesi günü de saat 16:00'da toplanan 700'ü aşkın kişi açılan "Tecridi Kaldırın Ölümleri Durdurun" pankartı ile beraber aynı sloganı atarak eylemlerine başladı.

Kitle adına açıklamayı okuyan **Güngör Göncay**, yüksek güvenlikli hapishanelerin tam 7 yıldır var olduğunu ve açık şekilde insanlık suçu işlendiğini söyledi. Açıklamanın ardından eylem son buldu.

(İstanbul)

Teşhirci medya, istismarcı devlet

Geçtiğimiz yıl Malatya Çocuk Yuvası'nda ortaya çıkan işkence olayı, Manisa Hapishanesi sübyan koğuşunda ortaya çıkan tecavüz olayı vb. onlarca örnek devlet kurumlarının ne kadar "güvenilir" ve sağlıklı olduğunu gösterirken, devletin bu duruma karşı yaklaşımını da ortaya çıkarmaktadır.

Çocuğu eğitim, sevgi ve destek görme hakkından mahrum etmek, onları zorla çalıştırmaya, fuhuşa, hırsızlığa yönlendirmek, dayak atmak, psikolojik açıdan korkutmak ve aşağılamak, ihmal ve istismar olarak ele alınabilir. Ülkemizde son dönemde yaşanan birkaç olay yeniden çocuk istismarını gündeme getirdi. Biz de bu konuyu ele alma ihtiyacı duyduk.

Geçtiğimiz haftalarda İzmir'in Menderes ilçesinde 1.5 yaşındaki N.N.B'ye "eziyet ve tecavüz edildiği" haberi burjuva-feodal medyanın gündemini oldukça meşgul etti. Çocuklara yönelik taciz ve tecavüz olaylarıyla sık sık karşılaşmaktayız. Ancak bu olayın medya tarafından iğrenççe bu kadar enine boyuna işlenmesinin nedeni kurbanın 1.5 yaşında bir çocuk olmasıdır.

Küçük çocuğun "kanepeden düştüğü" iddiasıyla hastaneye kaldırılması ve burada yapılan muayenelerin sonunda ortaya çıktı olay. Çocuğun annesi yaptığı açıklamalarda geçinemediği için iki yıldır para karşılığı fuhuş yaptığını söyledi. Burjuva-feodal medya ise olayı adeta pornografik bir havada ayrıntılara inerek taşıdı gündemimize. Akıl almaz iğrençlikte yapılan haber ve yorumlarla küçük kız ve annesi linç edilirken, annenin neden bu duruma düştüğü ve bunu arkasında esasında kimin, neyin olduğu unutturulmaya çalışıldı. Her ne kadar annenin yaptıkları onaylanmaz ise de, onu bu duruma itenin arkasında geçim sıkıntısının olduğu, mevcut sistemin "vatandaş"na herhangi bir yardım eli uzatmadığı gerçeğidir.

Bu olayın hemen akabinde başta İzmir olmak üzere birçok ilde yapılan operasyonlarla ülkemizde çocuk pornografisinin geldiği nokta gözlerimizin önüne serildi. İzmir'de ortaya çıkan olayda fuhuş yaptırılan çocuklar ya sokakta ya da devlet kurumlarında kalıyor.

Çocuklar en çok yoksul ülkelerden

Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ercan Tatlıdil'in bu konuyla ilgili yaptığı açıklamalara göre; Dünya Çalışma Örgütü'nün (ILO) tahminlerine göre, gelişmekte olan ülkelerde çalışan 5-14 yaş grubundaki çocuk sayısının

250 milyon olduğu söylenmektedir. Bu çocukların 120 milyonu tam, 130 milyonu yarım günlük işlerde çalışmaktadır. Bu 250 milyon çocuğun yüzde 61'i Asya'da, yüzde 32'si Afrika'da, yüzde 7'si Latin Amerika'dadır. Bunun dışında Avrupa'da da 1.5 milyon çalışan çocuk olduğu da sanılıyor.

Yine çocuk pornografisiyle ilgili

araştırmalar yapan Çocuk Pornografisine Karşı Finansal Koalisyon'un verilerine göre, son birkaç yılda çocuk pornografisi 20 milyar dolarlık bir sektör haline geldi. Bugün internette 100 bini aşkın çocuk porno sitesi bulunuyor. On-line pornografi görsellerinin yüzde 19'u üç yaşın altındaki çocuklara ait. Dünyada internette çocuk pornosu araştırması yapan şehirler içinde İzmir birinci, İstanbul ikinci, Ankara dördüncü sırada yer alıyor.

İnternet İzleme Vakfı'nın hazırladığı rapor ise bize bir başka çarpıcı gerçeği gösteriyor. Bu rapora göre, çocukların kullanıldığı pornografik fotoğraf ve görüntülerin yarısından fazlası ABD'den tüm dünyaya yayılıyor. İnternet İzleme Vakfı'nın (IWF) açıkladığı veriler, çocuk pornografisinin internette nasıl yayıldığını gözler önüne seriyor. Raporda ayrıca, bazı sitelerin beş yıldır bilinmelerine karşın hala kapatılmadıklarının da altı çiziliyor. Rapora göre, çocuk pornografisinin çıkış ülkesi Amerika Birleşik Devletleri. Bunun sebebiyse,

internet trafiğinin en yoğun ve en fazla internet servis sağlayıcısının bulunduğu ülke olması. Onlarca ülkeden 14 bin web sitesinde çocukların kullanıldığı pornografik fotoğraf ve görüntüler tespit edildi. Buna göre ABD sitelerindeki pornografik fotoğraflar ve görüntüler, tüm dünyadakilerin yüzde 51'ini oluşturuyor. ABD'nin ardından yüzde 14.9'la Rusya, yüzde 11.7'yle Japonya, yüzde 8.8'le İspanya, yüzde 3.6'yla Tayland, yüzde 2.1'le Güney Kore geliyor. Diğer ülkelerin çocuk pornografisindeki payı yüzde 7.7.

Bir yandan ucuz iş gücü olarak dünyada 250 milyon çocuk çalıştırılıp sömürülmekte, emeği istismar edilmektedir. Diğer taraftan çocuk mafyasının eline düşen, özellikle para babalarının cinsel fantezilerine maruz bırakılan milyonlarca çocuk. Ve özellikle cinsel olarak istismar edilen çocukların büyük bir bölümünün dünyanın jandarması iddiasıyla halklara kan kusturan ABD'de olması şaşırtıcı bir durum olmasa gerek. Yukarıdaki araştırmada bu durum internet ağının genişliğine bağlanmış olsa da, biz bunun gerçekte böyle olmadığını Irak'tan, Afganistan'dan biliyoruz. Ebu Gurayb Hapishanesi'ne yaşananlar hala hafızalarımızda taptazedir. İşgalcisinin, katillerinin tecavüzüne uğradığı ve onların çocuklarını doğurmak istemedikleri için yaşamlarına kıyan onurlu Iraklı kadınları da unuttuk, unutmuyacağız da.

Toplumları açlığa ve sefaletle mahkum eden kapitalist, emperyalist, gerici sistemler, keselerini daha fazla doldurmak için her türlü sömürü yöntemini kullanmaktadırlar. Bu sömürü ağı içinde de en büyük rant kapağı her zaman çocuklar olmaktadır. Bu nedenle çocuklar üzerinden rant elde eden sektörler oluşturulmakta, gerici devletler ise bu oluşumlara göz yummakta, hatta bizzat kendileri bu sektörleri desteklemektedirler. Bu nedenledir ki, yukarıda bahsini ettiğimiz olayda burjuva-feodal medyanın olayın arkasındaki güçleri atlaması, olayları münferit olarak göstermesi şaşırtıcı bir gelişme olarak karşımıza çıkmamaktadır.

Hırsıza ceza; dayak

Tam da bu noktada yine geçtiğimiz haftalarda büyük bir alışveriş merkezinde meydana gelen çocuk dövme olayında, satılık medya misyonunu yine oynadı ve gerçekte kimin tarafında olduğunu açık bir şekilde ortaya koydu. Olay küçük bir kız çocuğunun bir alışveriş merkezinde hırsızlık yaptığı iddiasıyla güvenlik görevlilerince dövülmesi görüntülerinin ortaya çıkmasıyla başlamıştı. Olay önce televizyonlarda "caniler", "vicdansızlar" olarak tepkiyle verildi. Ancak bir-iki gün sonra her şey ortaya çıkmıştı. Küçük kızın ailesinin tamamı hırsızlık yapmaktadır. Hal böyle olunca birden durum değişti. Mahcup bir şekilde dayak atanlara söylenenler geri alındı. Neredeyse özür bile dillenecekti dayakçılardan. Çünkü dayak yiyen ve ailesi hırsızdı. Dolayısıyla da onlar dayacağı hak ediyorlardı, beş yaşında bile olsalar! Ve bu durumun ortaya çıkmasından sonra dayakçılar gelip "yüce adaletimize" teslim oldular. Adalet de hemen onları serbest bıraktı. Acaba dayak yiyen küçük kız herhangi bir para babası burjuvanın kızı olsaydı, ya da bir bakan veya milletvekilinin, hatta bir mankenin acaba sonuç yine böyle mi olacaktı?

Yukarıdaki verilerde en çok istismara uğrayan çocukların büyük bir bölümünün sokakta yaşayan çocuklar ve devlet kurumlarındaki çocuklar olduğunu belirtmiştik. Devletin "koruması" altında olan çocukların istismarda baş sırada gelmesi şaşırtıcı gelebilir sizlere. Ancak bu durumu kanıtlayan onlarca olay yaşanmaktadır her gün. Geçtiğimiz yıl Malatya Çocuk Yuvası'nda ortaya çıkan işkence olayı, Manisa Hapishanesi sübyan koğuşunda ortaya çıkan tecavüz olayı vb. onlarca örnek devlet kurumlarının ne kadar "güvenilir" ve sağlıklı olduğunu gösterirken, devletin bu duruma karşı yaklaşımını da ortaya çıkarmaktadır.

Kızıltepe'de Uğur Kaymaz'a yaşından çok kurşun sıkan, Amed'de beş, altı yaşındaki çocukları kurşuna diken, Batman'da küçük Mizgin'i tarayan ve hızını almayarak yerlerde sürükleyen, "terörist" damgasını vuran; bir dilim baklava çalan çocuklara yıllarca hapis cezası veren yine bu devletin kendisidir. Devletin ve medyasının izlediği aşağılık politikalar bu nedenle her adımda bataklığa saplanmaktan kurtulamamaktadır.

(Erzincan'dan bir İK okuru)

Altınçağa giden yolun teminatıdır şehitlerimiz

Sınıf mücadelesinin başlamasından bu yana sayısız şehit verilmiştir. Ta köleci toplumdan bugünkü toplumsal yapıya kadar sınıf savaşında birçok önemli Parti ve devrim şehitleri vardır. Türkiye topraklarında işçi sınıfı, köylülük ve en geniş emekçi yığınların mücadele hattını gösteren Proletarya Partisi'nin ilk şehitleri **A. Haydar Yıldız, Meral Yakar, Atilla**

Özkan bu topraklarda mihenk taşı olmuşlardır.

Bütün şehitler tek tek ayrı anmalar yapmaktansa böylesi bir ayda anılması daha doğrudur. Ancak özelde anılması gereken komünist önderler vardır. Sınıf mücadelesinin her alanında en şanlı direniş destanları yarattılar. **Kırlarda şehirlerde, okullarda, fabrikalarda, tarlalarda, zindanlarda devrimci ve komünist hareketin baş eğemez militanları altınçağa giden yolun teminatıdır şehitlerimiz.** Dünya proletaryasının örgütlü mücadelesinde şehit düşenleri de böylesi bir etkinliklerle enternasyonal bir kararla hayata geçirmesi bu hareket üzerinde politik bir zemin yaratabilir.

Devrim şehitlerini anma, sahiplenme ve savaş mevzileri devralınmalı, mücadele hatları daha iyi biçimde savunulmalıdır.

(Gazi Mahallesi'nden İK okuru bir esnaf)

DÜZELTME

Gazetemizin 65. sayısında 16-17-18-19 yer alan "**Parti ve Devrim Şehitlerini anma vesilesi ile Türkiye Komünistlerinin ilk şehitleri üzerine**" başlıklı yazıda "**Komünist Parti'nin askeri örgütlenmesi ve ilk şehitleri**" arabaşlığının altında yer alan "**TKP/ML'nin Parti anlayışı, Cephe anlayışı vb. konularındaki hatalı ve eksik bakış açısı aynı zamanda silahlı mücadeleye bakış açısında da bulunmaktadır.**" cümlesindeki TKP/ML, TKP olacaktır. Teknik bir nedenden kaynaklı yapılan bu hatadan dolayı okurlarımızdan özür diliyoruz.

Fransa'dan FHDD' ye destek

Fransa'nın **Strasbourg** kentinde bulunan **Tohum Gençlikevi**, FHDD'nin düzenlediği yardım kampanyasına destek sunarak giysi ve kırtasiye malzemelerinden oluşan 7 koli gönderdiklerini belirtti. Derneğe yazdıkları mesajda Filistin'in eli taşlı Çocuk Generalleri'ne yapılacak en ufak bir yardımın, onların direngen yüreklerinde bir sevinç damlası olacağı umuduyla, bu kampanyayı düzenleyen Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği'ne selâmlarımızı iletiyoruz" diyerek Filistin halkıyla dayanışmanın önemini vurguladılar.

Onları anmak...

Biliriz ki damlaların izi ile, insanın onurluca canını verip, geride bıraktığı iz aynı değildir. Biri çukur yaratırken, diğeri kimlik, onur, yaşam ve özgürlük yaratır.

Soğuk ve buzlu mevsimleri görerek bu buzlar altında kırmızı bir gül yeşertmenin bilinci ve coşkusuyla yarına sonsuzluk içeren

bir yaşam sığdırıp soluk alan altınçağ mücadelesindeki ısrar ve iradeli bilinçleriyle anıyoruz...

Onları anmak; sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın sözünü vermek mücadelelerini yaşamın her alanında hayat buldurmak ve en geniş kitle yığınlarına kavratmak,

Onları anmak; çetin koşullarda umutsuzluğa, çaresizliğe, paniğe kapılmadan, iyimser, üretken, yaratıcı ve sorgulayan bir tarzda mücadele etmeliyiz.

Onları anmak; bıraktıkları kıvılcık bayrağı daha ileriye taşıyarak faşizmin ulaşılmaz dedikleri burçlarına dikmek olmalıdır.

Onları anmak; kitlelerle bütünleşmek ve mücadeleyi daha ileriye taşımaktır.

Onları anmak; her türlü reformist, oportünist, tasfiyeci ve burjuva anlayışlara karşı ideolojik politik bilimsel olarak mücadele etmektir.

Onları anmak; onların yarattığı ilkeleriyle savaşmaktır. (Gazi Mahallesi İK okurları)

Merhaba yoldaşlar

Aşkın Günel yoldaş yakından tanıdığımız biriydi. İyi bir devrimciydi. **Oturup kalkması ile davranışıyla her şeyiyle samimi içten bir devrimci olduğunu hissettiriyordu.** Bazen yoldaşlarıyla bir odada toplanır sohbet ederlerdi. Adadan çıktığında gözleri ıslık ıslık olurdu. Bilincinde artan bilgi gözlerine yansırı. Pratik yaşamına yansırı. Şehit düştüğünü öğrendiğimizde derin bir üzüntüye boğulurken düşmana olan kinimiz katbekat artmıştı. Ne mutlu ona ki, halkı için, işçi sınıfı için Halk Savaşında şehit düştü. Sevgimizi kazanan anlarıyla unutulmaz bir iz bıraktı yaşamımızda.

(Gazi Mahallesi'nden İK okuru emekçi bir kadın)

Merhaba ...

A. Haydar Yıldız liseden arkadaşım. Devrimci kişiliğiyle lise gençliğini toparlayan ve tartışma cesaretine sahip bir kişiydi. **O kadar ki en iyi devrimci genç O idi.** A.

Haydar Yıldız'ın vurulduğunu duyunca büyük bir üzüntü yaşadım. **O Partinin ilk şehidiydi.** Toprağa düşen ilk tohumdu. Her şeye rağmen devrim mücadelesinin engellenemez bir hareket olduğu daha da açığa çıkıyordu.

Yaşamın devrim mücadelesinde halkına önder olanlara!

Devrim mücadelesinde şehit düşenler ölümsüzdür!

(Gazi Mahallesi'nden İK okuru bir işçi)

Anıları bilincimizden silinmeyecek

Devrim mücadelesi için şehit düşenlerin hepsi onurlu insanlardır. İdealleri kadar büyük devrimcilerdir. **İ. Kaypakkaya, D. Gezmiş, M. Çayan** bunların hepsi kendilerini devrime ve insanlığa adanmış ve bu uğurda şehit düşmüşlerdir. Ne anıları ne de mücadeleleri tarihten ve bilincimizden silinmeyecektir.

Devrim yolunda şehit düşenlerin kararlı, iradeli mücadele biçimleri bugünkü devrimcilerin omuzlarına yüklenmiştir. Halkın ve işçi sınıfının bu mücadelesini **Parti ve Devrim Şehitlerinin** pratik, politik, ideolojik hattında en iyi biçimde sürdürmeleri gerekiyor.

Bu uğurda şehit düşenler mücadele ve yaşamlarıyla yanı başımızda yürüyorlar.

(Gazi Mahallesi'nden İK okuru bir esnaf)

Bize özgür geleceği bırakmak için şehit düştüler

Her ölen devrimci benim için çok büyük üzüntüdür. **Devrimcilerin şehit oluşu sadece bireylerin değil tüm dünya ezilenlerinin acısıdır.** Devrimciler nasıl canını feda ediyorsa tüm halkın da devrimcilerin izinden gitmelerini istiyorum. Onların ölümsüz kahramanlıklarını anlatırken bile duygulanıyorum. **Onların karşısında saygıyla durmak istiyorum.**

Bu mücadele hepimizdir. Emekçiler bu şehitlerimizi anma haftasında sizlere sesleniyorum. **Sıradan bir vatandaş olarak sizlerin uyanmasını, sınıfsal çıkarlarımız için fedakar olmanızı rica ediyorum.** Bu hepimizin davasıdır. Bu dava birlik ve beraberliğin

davasıdır.

İbrahim Kaypakkaya'nın 1972'de açılan flamasının altında yürürken İ. Kaypakkaya'nın katledilmesinden sonra daha çok bağlandım sınıf mücadelesine. Gençliğimde kırsal alanda ölen şehitlerimizin anısına ve mücadelesine karşılık gerilla olmayı istedim. Bunlardan bahsederken genç olmak istiyorum. Ben 56 yaşındayım. Sizler de benim gibi içimdeki bu alev tutkusu gibi bu merdiven basamaklarını gençlerden görmek istiyorum. **Başta İ. Kaypakkaya olmak üzere, A. Haydar Yıldız, İrfan Çelik, Münir Yoldaş ve Cihan yoldaşların ışıklı doğrultusunda yürüelim ve haykıralım.**

Mücadele gerekiyor yoldaşlar. Mücadelenin gereği neyse yapılması gerekiyor. Bunun içinde yaralanma da ölüm de olabilir. Ölüm bizi üzmeyle birlikte bunların mücadele toprağında tohum olduğunu düşünerek bu acı hafifler. Nihayetinde biliyoruz ki, bu tohumlar yeşerecek, kazananlar şüphesiz ezilenler olacaktır. Mücadelenin neresinde olursak olalım, unutmamalıyız ki, "Onlar bize özgür geleceği yaşatmak için şehit düştüler." Düşen şehitlerimiz, Parti ve Devrim şehitlerini şahsen tanışsak da tanımasak da bizim için aynı değerdedir. (Gazi Mahallesi'den İK okuru bir esnaf)

İşgal savaşları Doğu Afrika'ya yayılıyor

Etiyopya Ordusu'nun ABD'nin yakıtı yeşil ışıkla birlikte Somali'yi işgale kalktığı ve işgalin tüm Somali'ye yayılmaya başladığı süreçte, ABD'nin bizzat müdahale ederek, Somali'ye bomba yağdırması, ABD öncülüğünde başlayan işgal savaşlarının giderek Doğu Afrika'ya kapsamaya başladığının da bir işareti oluyordu aynı zamanda.

Zengin hammadde ve sayısız değerli madenin bulunduğu bölge, emperyalistler arası rekabette hedef konumunda olmayı sürdürüyor. Özellikle de giderek büyüyen bir emperyalist güç olan Çin'in Afrika'nın bu bölgesinde yoğunlaşmaya başlaması, batılı emperyalist güçlerin bu süreçte buraya dönük planlarına hız vermelerini de beraberinde getirdi.

Emperyalistlerin yerli işbirlikçileri aracılığıyla yaymaya çalıştıkları işgal savaşlarının hedefinde ise, Somali'nin dışında Uganda, Sudan, Çad, Kenya, Etiyopya gibi daha bir dizi ülke bulunmakta. Buralara dönük hakimiyet planları, ya Somali örneğinde olduğu gibi, işgal hedefli doğrudan askeri saldırılarla, yada bunun alt yapısını oluşturmaya dönük psikolojik savaşlarla sürdürüldüğü gibi, mevcut devletleri yıkararak, gölge hükümetler oluşturma, kontra örgütlenmeleri finanse etme ve bunları kontra faaliyetlere yönlendirme gibi pratiklerle de sürdürülmekte.

Örneğin Güney Sudan ve Uganda arasında bulunan ormanlardaki yerli halka dönük, haftalardır kimliği "meçhul" askeri üniformalı kişilerin saldırıları gerçekleşmekte. Bu saldırıların hedefinin ise, önümüzdeki günlerde Güney Sudan'ın başkenti Juba'da yapılacak olan barış görüşmelerinin engellenmek istenmesi olduğu düşünülüyor.

Bu görüşmelerin ise üç tarafı var:

1. Sudan'da iktidarda olan ve dışarıya karşı aracı konumunda bulunan "Sudan Halk Özgürlük Ordusu" (SPLA).

2. Uganda ya da Uganda'nın otoriter "başkanı" Yoveri Kaguta Museveni

3. Lords Resistance Army (LRA) (Lordlar Direniş Ordusu)

Bunlardan Uganda "başkanı" Tito Okelli, Kuzey Uganda'dan bir yerli grup olan "Acholi" mensubudur. Okelli Güney Uganda'da bulunan "Hima"lara mensup Museveni tarafından iktidardan düşürülmüştü. Museveni şu an hala iktidarda. Museveni'nin iktidara gelmesiyle birlikte Acholi'lere yönelik, bugüne kadar devam eden bir katliam başladı. Bu süreçte Kuzey Uganda'da yarım milyon insan katledildi, 800 bin kişi ise yerinden sürüldü. Diktatör Museveni ise bu katliamları hep LRA'ya mal etti. Ancak şöyle bir gerçeklik vardı ki, Uganda Ordusu ne zaman Kuzey'e gönderilse, katliamlar o kadar artıyordu. Hatta bu katliamların en yoğun yaşandığı yerler, doğrudan Uganda Ordusu'nun denetiminde olan kamplardı.

LRA'nın ardında kim veya kimler var?

Bugüne kadar yapılan araştırmalar ya

da ele geçirilen ipuçlarından hareketle yaygın olan kanı, LRA'nın arkasında, ABD güdümlü Museveni'nin olduğu yönünde. **Bir diğer deyimle LRA, ABD patentli bir kontra örgütlenmesi ve görevi ise halkı terörize etmek.**

Uganda'da yıllarca yaşanan bu durum özde bir iç savaştı ve bu savaşın ardında, bir tarafta Çin emperyalizminin diğer tarafta ise batı emperyalistlerinin olduğu bilinmekteydi. **Çin Kartum'u destekleyen, batılı enerji tekelleri ve emperyalist devletler de Güney Sudan'ı destekliyordu.** Batı emperyalizmi son süreçte, bölgedeki hakimiyeti giderek artan Çin'in buradaki hakimiyetini kırmanın bir parçası olarak, etnik ve dini çatışmaları daha da kışkırtma, bu ülkelerdeki istikrarsızlığı bahane ederek, müdahalenin alt yapısını hazırlama çabalarına hız vermişti. Bunun somut göstergesi ise Somali'ye dönük askeri saldırılardır. Son haftalarda Sudan ve Uganda'yı içine alacak biçimde gerçekleşen saldırılar da yine aynı amaca hizmet etmektedir ve bölgedeki etnik vd. çatışmalar tekrar tırmandırılmak istenmektedir. Kısacası, **Sudan ve Uganda'daki gelişmeler, Somali'nin ardından buralara dönük "müdahalelerin" de yakın olduğunun habercisidir.**

Afrika Boynuzu'nda yaşananlar, dahası buraya dönük dolaylı-dolaysız saldırılar, emperyalistlerin ve onların uluslararası tekellerinin dünya zenginliklerini yeniden paylaşma gayretlerine paralel olarak yükselişe geçmiştir.

Bugün ABD emperyalizminin artık, Somali'yi doğrudan bombalamasıyla birlikte, Ortadoğu'dan sonra Doğu Afrika'da yeni bir cephe açtığı söylenebilir. **Ve bu cephenin giderek genişleme ihtimali oldukça yüksek.**

ABD'nin Somali'ye dönük planları bilindiği gibi yeni değil. 1993 yılında, yine sözde "insani müdahale" adı altında, Somali'ye kanlı bir askeri müdahale gerçekleştiren ABD, bu süreçte Somali'de kalmayı başaramamıştı. Oysa zaferden o kadar eminlerdi ki, beş ABD tekeli Somali topraklarının 2/5'sini petrol ve doğal gaz sondajları için kapatmışlardı. Ve 93 yılındaki operasyon da aslında bu nedenle, tekellerin çıkarlarını garanti altına almak için yapılmıştı. Ancak bu plan başarıya ulaşamadı. O yıllarda ABD müdahalesinin ardından, yine BM devreye girerek, Somali'ye "Barış Gücü" yerleştirmiş ancak, Somali halkının fiili işgal anlamına gelen bu durum karşısında yükselttiği direniş işgal güçlerinin kısa bir süre içinde Somali'yi terk etmesini getirmişti. Özellikle de ABD, iki askerinin cesetlerinin direnişçiler tarafından Mogadişu sokaklarında sürüklenmesinin ardından, Somali'den "ayrılmak" zorunda kalmıştı. **Bugün Somali'ye dönük, ilk başta Etiyopya'nın öne çıkarılmasıyla gerçekleşen işgal saldırısı, hem '93 yılının intikamını almak hem de o dönem yarım kalan operasyonu tamamlamak için gerçekleştirilmiştir aynı zamanda.**

11 Eylül sonrasında Afrika petrolleri ABD için stratejik önem kazandı. Çünkü Afrika ülkeleri, 2020 yılında ABD'nin petrol ihtiyacının yüzde 25'ini karşılar hale gelecek.

Afrika kıtası Ortadoğu (% 67) ve Amerika'dan (% 9) sonra dünyanın % 7 petrol potansiyeli ile 3. büyük petrol bölgesidir. Dünya petrol üretiminin %11'i bu kıtadan yapılmaktadır (USED-GR, 2001). Kuzey petroler dışında (Libya ve Cezayir) Afrika kıtasının batısı petrol yönünden zengin olup, batı Afrika'nın Amerikan Jeoloji Dairesi (2000) değerlendirmesine göre kanıtlanmış 139 milyar varil petrolü bulunmaktadır. Günümüzde 4 milyon varilden fazla petrol üretimi yapılmakta ve bu üretimin 2010 yılında 7 milyar varili aşacağı planlanmaktadır. Petrol zengini üretici ülkeler Nijerya (2.5 milyon varil/ gün), Angola (1 milyon varil/ gün), Kongo-Brazzavilla (280 bin varil/gün), Guinea (270 bin varil/gün), Gabon (270 bin varil/gün) olup, petrollerinin % 60'dan fazlası derin deniz alanlarından üretilmektedir. Batı Afrika'daki üretimi çoğunlukla ABD'li (ExxonMobil, ChevronTexoco), İngiliz (BP, Shell) ve Fransız (TotalFinaElf) petrol şirketleri yapmaktadır. Dünyada günümüzde yaklaşık 3 bin 500 milyon ton olan petrol tüketimi, 2030 yılında hemen hemen iki kat artarak 6 bin milyon tona yükselecektir.

ABD Enerji İdaresi (EIA)'nin iki yılı aşkın bir süre önce, 2004'de açıkladığı rapora göre, 81 milyon varil olan küresel petrol talebi, 2025 yılında 121 milyon varile çıkacak. **Bunun yüzde 60'ı, ABD ve 2025'te dünyanın ikinci en büyük ekonomisi olacağı düşünülen Çin arasında paylaşılacağı öngörülmüyor.** ABD ise şimdiden Çin'in bölgedeki payını ve bu yönlü büyümesinin önünü kesmeye dö-

nük hamlelerini hızlandırmıştır. Çin'in Sudan'la 3 milyar \$'lık bir ticari anlaşması yapmış olması ise, Somali'den sonra Sudan'ın da bölgedeki öncelikli hedefler arasına oturtulmasını beraberinde getirmiştir. Bu hedefin, Çad, Kenya vd. Doğu Afrika ülkelerini kapsayacak biçimde genişlemesi ise kaçınılmazdır. Buralardaki işbirlikçi hükümetler de, Somali'deki kukla geçiş hükümeti örneğinde yaşandığı gibi, ABD'nin ve diğer batılı emperyalistlerin işlerini kolaylaştırma gayretlerini artırmışlardır.

Bölgeye dönük yağmalama planları olan tabi ki sadece ABD emperyalizmi değildir. **Avrupalı emperyalistlerin de yine bu süreçte, çoğu eski sömürgeleri olan bu ülkelere dönük askeri vb. yöntemleri giderek ağırlık kazanmaktadır.** Ancak emperyalistlerin Ortadoğu'dan sonra Doğu Afrika'ya yaymaya çalıştıkları işgal yangını, bölge halklarından gereken cevabı alacaktır. Tıpkı Ortadoğu'da olduğu gibi, Doğu Afrika halkları da emperyalist işgallere karşı direnişlerini yükseltmekte gecikmeyeceklerdir. Irak işgali başladığı dönemde sokaklara dökülen on binlerce Sudanlı, ülkelere dönük olası bir işgale karşı ayağa kalkacaklarının sinyalini daha o zaman vermiştir. Somali halkı ise, 1993'de olduğu gibi, bu süreçte de işgal saldırılarından bu yana gerçekleştirdiği ardı arkası kesilmeyen eylemlerle işgale karşı mücadeleyi daha da yükselteceğini açıkça ilan etmektedir. **Öyle görünüyor ki, emperyalistler Ortadoğu'da girdikleri batağın bir benzerine de Doğu Afrika'da girecekler ve içinde debelendikleri, giderek genişleyen bataklık, emperyalist işgalcileri bir daha içinden çıkamayacakları biçimde yutacaktır.**

Yunanistan'da başta eğitim camiası olmak üzere tüm toplumsal katmanların, **10 Ocak** tarihinde yaptıkları mitingde haykırdıkları ortak slogan "Bu anayasa değişikliği geçmez-geçmeyecek"ti. Tartışmalar geçen yaz döneminde başlamıştı ve ancak 2007 başında **Meclis Alt Komisyonu**'nda ele alınan Anayasanın 16. maddesi'nin değişikliği, tartışmaların ve eylemlerin fitilini ateşleyen neden oldu. Anayasanın 16. maddesine göre; "**Yüksek öğrenim devlet güvencesindedir ve parasızdır**". Hükümetin yapmaya çalıştığı ise, anayasa değişikliğine giderek, eğitimde özelleştirmenin önünü tamamen açmaktır. Hükümetin değişikliği yapma noktasında temel propagandası ise, "özel üniversitelerin kurulmasıyla, eğitimde rekabetin önünü açmak ve kalitenin yükseltilmesidir": **tabi ki bu iddia koca bir yalandır**. Çünkü dünyada hiçbir büyük (batılı) üniversite, gidip de başka bir ülkede üniversite açmamıştır.

Bu değişiklik sadece ve sadece ülkede bulunan ve birkaç bölümden oluşan, adı üniversite olup da, kolejden öte bir niteliği olmayan, diplomalarının hiçbir yerde tanınmadığı yabancı patentli eğitim kurumlarının işine yaramaktadır. **Hükümet yerden biter gibi türeyen ve yasal hiçbir statüleri olmayan bu kurumları yasallaştırmak istiyor**. Değişikliğin toplumun ciddi tepkisiyle karşılaşacağını bilen hükümet, aynı aymazlıkla "kurulacak özel üniversitelerin kâr amacı gütmeyeceklerini ve sıkı bir denetim altında olacağını" iddia etmektedir. Birinci soru, kim parasını eğitim gibi maliyeti çok yüksek bir alana kâr gütmeksizin yatırır? İkincisi, bugün varolan özel okullar hiçbir denetime tabi olmazken, yarın bunu nasıl yapacak? **Alın size halka karşı sahtekarlığın en alâsı**.

Bir tarafta, eğitimde kalite ve seviye düşüklüğünden bahsedeceksin, diğer taraftan da, eğitime ayrılan bütçeyi her yıl azaltarak % 3'e kadar düşüreceksin. Sonra da eğitimin niteliğinin yükseltilmesinden bahsedeceksin.

Hükümetin eğitimin niteliğinin geliştirilmesi diye bir derdi yok. Onun için tek amaç, her alanda olduğu gibi her şeyi satmak, halka karşı saldırganlığı artırmaktır. Ki bunlar da AB patentli direktiflerle yapılmakta. "Parasız Eğitim Hakkı" Yunan emekçilerinin ve gençliğinin verdiği zorlu mücadeleler sonrası kazanılmış en temel haklardan biridir. Her ne kadar bugüne kadar derinden yapılan kimi politikalarla, bu hak kuşa çevrilmiş olsa da. Bugüne baktığımızda, yasal olarak bu hak olmasına rağmen, eğitime ayrılan bütçenin sürekli kısılması sonucu, halk çocukları, cebinden verdikleri paralarla okuyabilmekteler.

Yaşanmakta olan yurt sorunu, öğrencilerin mali olarak desteklenme sorunu, araştırma ve bilimsel çalışmaların olması için gerekli teknik donanım sorunu, öğretim üyelerinin karşı karşıya oldukları maddi sorunlar yüksek öğrenim camiasının en temel sorunlarını oluşturmaktadır. SEB (Yunanistan TÜSİAD'ı) temsilcisi 2004 yılında yaptığı açıklamada "**Eğitimin, sanayinin ihtiyacı olan insanlar yetiştirmesi gerektiğini**" söylemekte. Yine Sanayiciler Derneği Başkanı 2006 Aralık (tasarı meclise gelmeden önce), "**Önemli olan halkın ne istediği değil. Önemli olan, iktidarların halkın isteği ve tepkisinden bağımsız cesaretle olabilmeleridir**" ifadesi, sanırız her şeyi açıkça ortaya koymaktadır. Hükümetin sloganı "**Her şey sermaye için-her şey para için**".

Sermaye ve hükümet için durum böyleyken, halk cephesinde durum ne? "Parasız Eğitim" hakkı sadece öğrencileri ve genel olarak eğitim camiasını ilgilendiren bir sorunun ötesinde, tüm halkı ilgilendirmekte. **Çünkü, değişikliğin kabulü durumunda, okuma hakkı sadece seçilmişlerin**

Bu Anayasa değişikliği geçmez!

hakkı olacaktır. Sorun bu denli önemli olmasına rağmen -sermaye ve hükümet fazlasıyla önemsemekte-mücadele güçleri cephesinde sorunun politik önemi yeterince anlaşılammıştır. Mücadelenin gelişimi ve güçlenmesi anlamında ciddi bir zemin olmasına rağmen bu güçlere pasiflik hakim durumdadır. **Bunun temel nedenlerinden biri, halka ve kitlelerin gücüne olan güvensizliktir.**

YKP (m-l)'nin 16. maddenin gündeme gelmesiyle beraber, tüm devrimci-demokrat ve sendikal örgütlülükler yaptığı ortak mücadele çağrısı ilk başta yeterli ilgiyi görmemişti. Israrlı çabalar sonrası, ancak gerçekleştirilen açık kitle toplantılarında katılımın yoğun olması sonrasında fikirleri değişime uğramaya başlamıştır. **Ki bu da istenen düzeyde olmamıştır.** Toplantılardaki, ateşli ve iddialı tartışmalar eylemliliklere yansıtılmamıştır. Yaşanan onca eylemlere (Öğrenci Hareketi, Öğretmen Grevleri) rağmen, bu güçler hala politik körlüklerini aşamamışlardır. Eğer bir karşılaştırmada bulunursak, kitleler politik olarak bu güçlere oranla daha ileri seviyededir diyebiliriz. Bu sorunlara rağmen, bütün güçlerin katıldığı (resmi solun iki gücü YKP ve SİNASPİSMOS hariç) Koordinasyon Komitesi kurulması ve bu komiteyle eylemlerin örgütlenmesi, hem ortak mücadele anlayışının hem de mücadelenin zaferi açısından önemlidir. **Çünkü sermayenin artan saldırganlığı ve kitleleri ilgilendiren**

sorunlar kurulacak ortaklıklarla alt edilebilir. Koordinasyon Komitesinin yaptığı açıklamalara bakılırsa, mücadele her hafta yapılacak merkezi mitingler ve diğer günlerde de semtlerde, işçi havzalarında yapılacak eylemlerle, Şubat sonlarına kadar sürecek. Mücadelenin kazanılmaması için hiçbir neden yok. Mesele saldırının niteliğinin önemsenmesidir. **Çünkü kitlelerde mücadele etme isteği vardır ve bunu da birçok pratikte fazlasıyla kanıtladılar. Burada sorumluluk artık komünist ve devrimci güçlerdedir.**

Eğitimin özelleştirilmesine hayır!

16. Maddenin değiştirilmemesi için kararlaştırılan eylemlerin startı 10 Ocak Çarşamba günü yapılan kitlesel mitingle verildi. Mitinge ilk, orta ve yüksek öğretim alanlarında örgütlü federasyonlar bir günlük grev yaparak katılırken, **Kamu Emekçileri Konfederasyonu ADEDİ** dört saatlik iş durdurma eylemi yaparak destek verdi. Eylemlere işgaller yaparak en canlı ve kitlesel desteği de üniversite öğrencileri sağladı. Şu ana kadar işgal edilen fakülte sayısı 215'i bulmuş durumda. Kitleler, öğlen saat 12.00'den itibaren Propilia Meydanında toplanmaya başladı. Yapılan çeşitli konuşmaların ardından, kortejler Meclise doğru yürüyüşe geçtiler. "**Parasız-bilimsel eğitim, Eğitimde özelleştirmeye hayır, Hükümet eğitimden elini çek, Eğitim ticaret değildir, PASOK-ND Aynı sömürü-aynı terör, Devlet terörüne hayır**" yürüyüş boyunca atılan sloganlar oldu. Yürüyüş başlangıcında yaşanan kısa süreli çatışmalarda gözaltına alınanlar oldu. Kortejlerin Meclise ulaşmasıyla kitlenin hükümete ve onun destekçisi "muhafeft" partisi PASOK'a tepkisi de doruğa çıktı. 10.000'i aşkın kişinin katıldığı eylemler, gerçekleştirilen konserle akşam 18.00'e kadar devam etti. Akşam saatlerinde sayıda azalma olmasına karşın, işten çıkanların katılımıyla belli bir canlılık tekrar sağlandı. Eylemler, Meclis Alt Komisyonu'ndaki görüşmelerin sonlandığı geç saatlere kadar devam etti. Miting sonrasında yapılan açıklamada, "eylemlerin devam edeceği, bundan sonra her hafta kitlesel olarak burada buluşacakları ve Meclisi kuşatma altında tutacakları" söylendi.

Yunanistan'dan bir İK okuru

DAVAMIZIN ve ONURUMUZUN EN YÜREKLİ TEMSİLCİLERİ PARTİ ve DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

Açıklama: Elimize e-posta kanalıyla geçen bildiriye haber değeri taşıdığı için yayınlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

Dünya nüfusunun büyük çoğunluğunu maddi ve manevi yönden köleleştiren emperyalist-kapitalist sistem aynı zamanda baskı ve sömürü üzerine kurulu burjuva-feodal diktatörlüklerin de destekçisi ve yaratıcısıdır. Sömürü ve zulüm üzerine kurulu sistemler, köhnemiş dünyanın kendisi olmaya devam etmektedir. Eşitsiz ve adaletsiz bu dünyada sermayenin egemenliğine son verecek, ücret ve toprak köleliğini ortadan kaldıracak, kahredici yaşamı sömürülen ve ezilenlerin kaderi olmaktan çıkaracak olan yürüyüşün adı, devrim olmaya devam etmektedir. **İşçiler, emekçiler, ezilenler ancak kurtuluş bilincini kuşandıkça özgürlük ve zafer bir düş olmaktan çıkacak, elle tutulur somut bir olgu haline gelecektir.**

Bugün de dün kadar dünyamızın tarihinin proletarya önderliğinde devrimlerle yeniden yazılmasına ihtiyaç vardır. Nasıl ki çalışmaktan korkanlar hiçbir zaman gerçeği bulamazsa özgürlük için savaşmaktan ve bedel ödemekten çekinenler de özgürlüğü bulamaz. Bu, sınıflı toplumların gelişim yasasıdır. Bu yasayı uygulamaya çalışanlar, tarihin ve toplumların gelişim yönünü işçiler ve emekçiler lehine çevirmeye çalışan proleter devrimcilerdir. Bugün de bu iddia haklılığından ve kararlılığından hiçbir şey kaybetmeden güçlü bir istem olmaya devam etmektedir.

Günümüzde, emperyalist-kapitalist sistemin efendileri tarafından Ortadoğu halklarına hiçbir uluslararası yasa ve kuralla sınırlanmayan, engellenemeyen insanlık dışı işkence ve barbarlık düzeyinde vahşet uygulanmaktadır. **Emekçi halkların yaşadıkları topraklar ölüm tarlasına çevrilmiş, sokaklar kan deryasına dönmüştür.** Doğrudan doğruya zora ve sınırsız bir sermaye gücüne dayanarak sömürü ve vahşetini uygulayan sömürü ve zulümün sahipleri emekçi halklara

direnmekten, savaşmaktan başka bir yol, özgürlükten başka bir seçenek bırakmamaktadır.

Ezilen dünya halkları ne zalimlerin sahte demokrasi söylemlerine umut bağlayarak ne de onların uşaklarının zorba yönetimlerine boyun eğerek sömürsüz bir yaşama, onurlu bir kimliğe sahip olabilir. Umut, işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin kendi kurtuluşları yolunda savaşmasıdır. Kurtuluşları, yaşamlarını ve geleceklerini kendi ellerine alarak kaderlerini devrimin gerçekleşmesi yönünde belirlemekten geçmektedir. Sermayenin ve zorbalığın sahiplerine verilecek en etkili yanıt, birleşip savaşmaktır. Bu yanıt geciktikçe yoksulluk ve cehalet acısı halkların boynunu ve onurunu acıtmaya devam edecektir.

Devrim için çarpan yüreklere susmayacaktır!

İşçiler, Köylüler, Emekçiler;

Burjuva-feodal sisteme karşı savaşırken devrim uğruna canlarını feda edenler, işçilerin emekçilerin yüreğinde sevgi ağı ören, akıl ve yüreklerini ortaya koymaktan çekinmeyenler, devrim ve parti şehitleridir.

Devrim ve parti şehitleri proletaryanın isyan selidir. Çeşitli milliyetlerden emekçi halkın öfke dağlarıdır. Onlar, emekçi halkın yüreğinde sevgi örgüsüdür. Her bir isim, proletaryanın ve emekçi halkın elinde insanlık tarihinin karanlık hücrelerini aydınlatan ateş fitilleridir. **Ateş fitilleri proletaryanın elinde karanlığı parçalayan mücadele meşalesidir.** Bu meşale yanmaya devam ettikçe devrim ve parti şehitleri, davamızın, onurumuzun sevgi ve saygı abideleri olmaya devam edecektir.

Onlar devrimin iradesi, kavganın mütevazı kişiliği, mücadelenin zengin birikimiydiler. Onlar, öz ile söz arasındaki diyalektik bağ; gidişatı değiştirecek olan devrimlerin

fırtınalar yaratan sesidir.

Ocak ayı, Parti ve devrim uğruna canlarını feda etmiş olanları saygıyla ve onurla andığımız aydır. Bizler için Parti ve devrim her zaman, özellikle de zor koşullar altında örgütlenmenin, sınıf savaşımı geliştirmenin, umudu büyütmenin adıdır. Karamsarlık içinde umudun, yıkım içinde yapılaşmanın adıdır. İçinde yenilgiler de olsa nihayetinde kazanacak olmanın adıdır. **Komünist yaşamın, bilme ve yapmanın, gelişim ve ilerlemenin, adım adım yükselmenin, çözümler ve irade gücünün adıdır.** Sınırlı yaşamının her bir anını devrimin, Parti'nin ve devrimci savaşın yasalarını kavrama ve uygulamasına adamın mütevazı adıdır.

Zorlukların, engellerin hatırı sayılır düzeyde olduğu bu süreçte, zorlukları alt etmenin, engelleri bilinç ve cesaretle aşmanın yüksek feda ruhuyla yürütmenin adıdır. Halkın ve devrimin haklı ve onurlu davasına sahip çıkmanın adıdır. Engellere meydan okumanın, zorlukları alt etmenin, ileriye doğru cüretle bakmanın adıdır.

Devrim ve Parti şehitleri, sınıf savaşım dalgalarına korkusuzca atılmanın, sınırsız bir fedakarlığın, sürekli ilerleyen devrimci kahramanlarıdır. Devrim istemini ve özgürlük düşüncü emekçilerin ellerinde haklı davaya çevirme mücadelesinin adıdır.

Devrimciler, Yoldaşlar;

Savaş, mücadele ve direniş bayrağını bizlere devrederek ölümsüzlük yolculuğuna çıkan şehitlerimiz, gözleri arkada olmadığı için ölümü büyük bir cesaretle kucakladılar. Onların kızıl bayrağa sarıllı bedenlerini toprağa verirken, mücadele manifestolarını birer ant olarak bilincimize yerleştirdik. Onların yolundan gitmeyi; onlar gibi yaşayıp, onlar gibi savaşmayı; onlar gibi direnip, onlar gibi ölmeyi yaşam felsefesi bildik.

Son sözleri savaş ve direniş, mücadele-

yi ve kavgayı daha büyük bir azim ve kararlılıkla büyütmemize yönelik oldu. Hiç biri düşman karşısında gerilemedi, acze düşmedi, cellattan, işkenceciden el aman dilemedi. Ölümü büyük bir soğukkanlılıkla karşıladılar. Her türlü zulmün, alçaklık ve zorbalığın üstüne kararlılıkla yürüdüler. Uğruna yaşamlarını feda edecek kadar yüksek değer verdikleri halkın, Partinin ve devrimin çıkarlarını kavramamız yolunda rehberimiz oldular.

Bugün emperyalistler, faşistler ve gericilerin saldırılarını dünyamız, bölgemiz ve ülkemiz ölçeğinde giderek artırdıkları koşullarda, kıyasıya direniş ve mücadele bütün cephelerde yoğunlaşmaktadır. Tam da bu noktada daha fazla cesaretle, özveriyle donanmak, azimli ve kararlı olmak, ısrarlı ve direngen bir mücadele yürütmek gerekmektedir. **Bu konuda en büyük ilham kaynağımız şehit yoldaşlarımız, şehit devrimcilerdir. Tarih boyunca en zorlu koşulların aşılması, can bedeli yürütülen büyük muharebeler ve direnişler sayesinde mümkün olabilmıştır.**

Bütün mücadele alanlarında, direniş ve savaş cephelerinde, şehit yoldaşlarımızdan lekesiz biçimde aldığımız kızıl bayrakları dalgalandırmak için ileriye doğru atacağımız her adımda, onların kalp atışlarının sesini duyacağız!

Devrim şehitlerinin kanları yerde, umutları boşlukta kalmayacak!

Demokratik Halk Devrimi, şehitler ordusunun omuzlarında yükseliyor!

*Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür!
Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gericilik!*

Yaşasın Halk Savaşı!

Yaşasın Partimiz TKP/ML, Önderliğindeki TİKKO, TMLGB!

Ocak 2007

TKP/ML-MK Siyasi Büro

DEVİRİM ANDIMIZI TAZELEYELİM!

Sınıf mücadelesinde yaşamını yitirenleri andığımız Ocak ayının son haftasına gelmekteyiz. **1978 yılında Proletarya Partisi tarafından alınan karar gereği Ocak ayının son haftasında devrim ve komünizm şehitlerini anıyoruz.** Devrim ve komünizm şehitlerini anmak, onların mücadelesine sahip çıktığımızı, onların bıraktığı bayrağı daha yükseklerle taşıma görevini üstlendiğimizi bir kez daha dostta ve düşmana ilan etmek anlamına gelmektedir. Bundandır ki, şehitlerimizi anarken onlara layık bir şekilde davranmak en başta gelen görevlerimiz arasındadır.

Sınıf mücadelesi ilkel komünal toplumdaki köleci topluma geçildiğinden iti-

baren başlamış ve ezilen sınıflar egemen sınıflara karşı mücadelelerini o günden bugüne sürdürmüştür. Köleci toplumda Spartaküs'ün **Roma İmparatorluğu'na Şeyh Bedrettin'in Osmanlı İmparatorluğu'na karşı verdiği mücadele** bunlardan sadece ikisidir. Bu mücadeleler özüde egemen sınıflara karşı bir başkaldırı ve insanlığın özgürlük mücadelesinde atılan dev adımlardır. Bu mücadeleler kendi tarihsel dönemleri içinde bir itici güç olmasına karşın, insanlığın özgürlük mücadelesini ileri taşımalarına karşın onu sağlayacak koşullardan ve bilinçten yoksundur. Bu ta ki kapitalist toplumun egemen sınıfı burjuvazinin kendi mezar kazıcısı proletaryayı ortaya çıkartana kadar

böyledir. Proletarya ortaya çıktıktan ve Marks ve Engels yoldaşların proletaryanın kendisiyle birlikte insanlığı özgürlüğe kavuşturacağı bilimsel ideolojisini ortaya koyduktan sonra, artık ezilen sınıfların mücadelesi ezilenlerin ve tüm dünya halklarının özgürlüğe çok yaklaştığını işaret etmiştir. Bundan sonra verilen mücadeleler proletarya ideolojisinin yol göstericiliğinde ve onun siyasetine uygun bir tarzda örgütlenmelerini yaratarak ilerlemiştir. Bu mücadele dünyada iki büyük devrim olan büyük **Ekim Devrimi** ve Çin'de **Yeni Demokratik Devrim**'in yaratılmasını ve sonrasında sosyalist topluma ilerlemeye yol açmıştır. Bu devrimler daha sonra modern revizyonistlerin iha-

netine uğrasa da ezilenlerin özgürlük ve bağımsızlık düşünde atılan büyük adımlardır.

Dünyada sınıf mücadelesi özellikle proletarya ve burjuvazinin tarih sahnesine çıkmasından sonra daha fazla hız kazanmıştır. **1850'lerde Avrupa ülkeleri proletaryanın ayak sesleriyle inlemişti.** Proletaryanın bu şanlı yürüyüşü burjuvaziye korkutmuş burjuvazi kendi iktidarını korumak için gerici feodal sınıflarla ittifak kurma yolunu seçmiştir. Proletaryanın burjuvaziye karşı 1800'lerdeki en şanlı direniş **Paris Komünü**'nde olmuştur. Parisli emekçiler iktidarı fethederek, ilk proletarya iktidarını kurarak dünyada gelececek devrimlere ışık olmuştur.

Emperyalizm ve proleter devrimler çağında sınıf mücadelesi diğer bir deyişle proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesi daha bir şiddetlenerek birçok ülkede egemen sınıfları devirerek halk demokrasilerini ve proletaryanın iktidarını kurmuşlardır. Proletaryanın kendi müttefikleriyle kurduğu bu iktidarlar yaklaşık olarak bir yüzyıl boyunca dünya halklarına ve proletaryasına umut ışığı olmuştur. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında başarıya ulaşan devrimler olduğu gibi Almanya'da olduğu gibi devrim mücadelesinin bastırıldığı girişimler de olmuştur. Ancak şu bir gerçek ki burjuvaziye karşı proletaryanın ve ezilen halkların mücadelesi bir yüzyıl boyunca hiç durmadan devam etmiştir.

Dünyada devrim mücadelesi 21. yüzyıldaki ileri aşamasından bugün geri bir noktaya düşse de halen devam etmektedir. Dünyanın birçok ülkesindeki proleterler ve ezilen halklar emperyalist kapitalistlere ve onun yerli uşaklarına karşı ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi vermeye devam etmektedir. Bu mücadelelerin başarıya ulaşacağı noktasında **Marksist-Leninist-Maoistlerin** hiçbir şüphesi yoktur. Egemen sınıfların dünya halklarına reva gördüğü her türlü aşağılama, işkence, katliam, sömürü ve talan eninde sonunda onların yenilmesine neden olacaktır. Zira egemen sınıflar bugün için emperyalist burjuvazi ve onun yerli uşakları dünyanın yaşanır olmasını her geçen gün daha bir yok ederek dünya ezilen halklarının ve proleterlerin kinlerini üzerine çekmektedir. Buna Irak halkının ABD emperyalizmine ve müttefiklerine karşı gösterdiği direniş örnektir. Buna Filistin halkının **İsrail Siyonizmi**'ne karşı gösterdiği direniş şahittir. Buna Vietnam halkının gösterdiği direniş şahittir. Buna Nepal halkının gösterdiği zafer yürüyüşü şahittir... Kan deryası yaratanlar kan deryasında boğulmaya mahkûmdurlar. Emperyalist kapitalistler dünyada kendi çıkarlarına doğru atıkları her adımla kendi sonlarını hazırlamaktadırlar.

Türkiye'de **Mustafa Suphi** yoldaşın TKP'yi kurmasıyla başlayan proleter hareket faşist Kemal diktatörlüğün Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını katletmesiyle önemli bir durgunluk yaşamıştır. Mustafa Suphi ve 14 yoldaşın katledilmesinden boşalan yeri geride kalanlar faşist Kemal iktidarı kutsama örgütüne dönüştürmüşlerdir. Böylece 1920'lerde başlayan ilk proletaryanın öncü örgütünün oluşturulma mücadelesi kısa zamanda büyük bir yenilgi yaşamıştır. Bu yenilgiden sonra Türkiye'de öncü örgütün yaratılması uzun bir zaman almıştır. Yaklaşık olarak 50 yıllık bir zaman. Bu zaman diliminde halktan ezilenlerden yana olan birçok ilerici devrimci insan hapisanelere tıkmış, sürgün edilmiş, katledilmiştir. Ancak dünyada sosyalist devrimlerin oluşması olgunlaşması ve özellikle Çin'deki **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin dünya halklarına umut taşıması sonucunda

Türkiye'de de sınıf hareketinde gelişmeler yaşanmaya başlamıştır. Özellikle **II. Emperyalist Paylaşım Savaşı**'nda SSCB'nin faşist bloğa karşı kazandığı zafer ve ardından Avrupa'nın birçok ülkesinde kurulan halk demokrasileri ve Çin'de ÇKP önderliğinde 1949'da gerçekleştirilen devrim, tüm dünya halklarını etkilediği gibi Türkiye halkını ve proletaryasını da etkilemiştir. Bu etkilene 1960'larda devrim ve sosyalizmin fikirlerinin Türkiye'de yayılmasına yol açmıştır.

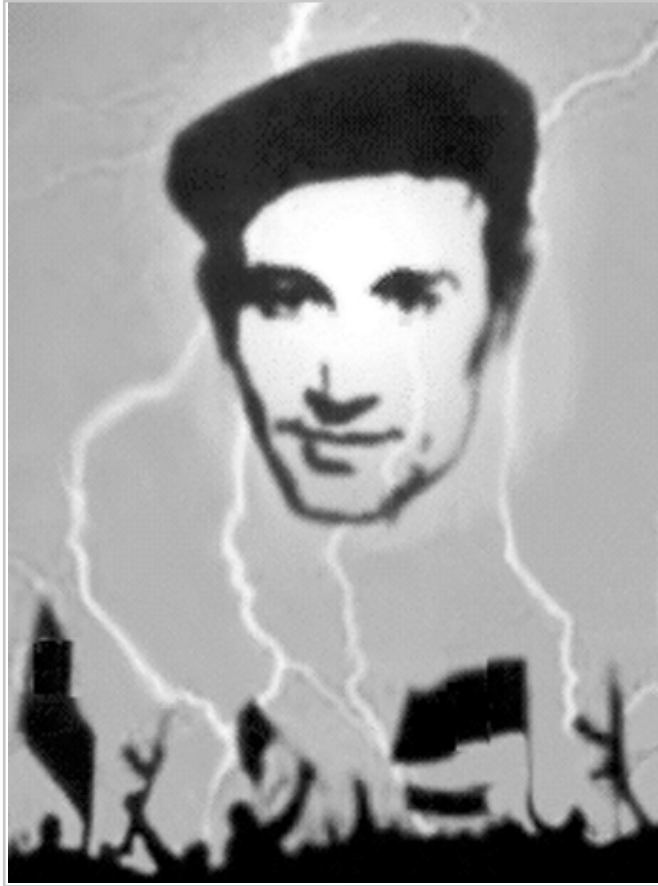
Türkiye'de 1960'ların sonu Türkiye devrim mücadelesinin zirveye çıktığı dönemi ifade etmektedir. Türkiye halkında büyük bir uyanış söz konusudur. Emperyalizme ve yerli uşaklarına karşı ilk başlarda öğrenciler sonrasında ise bütün halkı içine alan bir mücadele başlamıştır. **Köylü mitingleri, toprak işgalleri, grevler, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, okullarda boykotlar yaşanmaya başlamıştır.** Bu mücadelelerde devrimcilerden ve halktan onlarca insan katledilmiştir. Bu dönemde devrimci örgütler kurulmaya başlamıştır. Devrimci örgütlerin kurulmasıyla birlikte silahlı devrim mücadelesinin ilk adımları atılmıştır.

Dünyada ve Türkiye'deki gelişmeler İbrahim Kaypakka-ya önderliğinde **TKP/ML**'nin kuruluşuna yol açmıştır. Yaklaşık 50 yıllık bir süreçten sonra Türkiye proletaryası öncü ve önder örgütüne kavuşmuştur.

1970'ler Türkiye devrim hareketi açısından büyük bir öneme sahiptir. Kitlelerin uyanışı devrimci ve komünist örgütlerin oluşması ve faşist Kemal diktatörlüğe meydan okumasıdır bu yıllar. Faşist Kemal diktatörlük halkın bu uyanışına her zaman olduğu gibi en şiddetli tepkiyi göstermiştir. Bu dönemde THKO'nun lideri **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan** ve Hüseyin İnan darağacında idam edilmiş, THKP/C'nin önderleri Mahir Çayan ve yoldaşları Kızıldere'de çatışmada katledilmiştir. Komünist önder **İbrahim Kaypakka**ya Vartnik'te **Ali Haydar Yıldız** yoldaşın katledildiği operasyonda tutsak düşmüştür. Önder yoldaş faşizmin tüm işkencelerine karşı devrim, sosyalizm ve komünizm bayrağını en yükseklerde tutarak, işkencecilere ser verip sır vermeyerek ölümsüzler kervanına katılmıştır. 70'lerin devrimci önderleri ve komünist önder İbrahim Kaypakka'nın katledilmesiyle sonuçlanan **12 Mart** darbesiyle birlikte sınıf mücadelesi bir durgunluk yaşasa da 70'lerin ikinci yarısında devrimci örgütler toparlanmaya başlamış, kitleler yeniden harekete geçmiştir. Bu dönemde özellikle 1 Mayıs'larda yüz binlerce işçi emekçi alanlara çıkmıştır. Devrim yürüyüşünün yeniden böyle bir ivme kazanması faşist TC devletinin kontrgerilla örgütlenmelerinin katliamları ar-

tırmasına yol açmıştır. 1977 1 Mayıs'ının **Taksim Meydanı**'nda toplanan 500 binden fazla emekçinin üzerine kontrgerillaların ateş etmesiyle birlikte 30'un üzerinde emekçi hayatını kaybetmiştir. Bu süreçte yine devletin kolluk güçleri ve onun sivil faşist örgütlenmeleri devrim yürüyüşünün önüne geçmek için onlarca yüzlerce devrimci, komünist ve halktan insanı katletmiştir.

1980'e gelindiğinde ezilen sınıfların hareketi durmamıştır. Faşizm gizli yüzünü açığa çıkarmak için provokasyonlara başvurmaya başlamıştır. **Maraş** ve **Çorum**'da Alevi-Sünni çatışması adı altında ezilen emekçiler kontrgerilla tarafından provoke edilmiş ve onlarca insan katledilmiştir. Kardeş kavgasına son vermek yalanı altında faşizm yüzündeki peçeyi kaldırmış ve başta devrimci, yurtsever ve komünistler olmak

üzere bütün halkın işkence tezgâhlarından, katliamlardan, idamlardan, yargısız infazlardan geçirildiği bir süreç başlamıştır. **12 Eylül Askeri Faşist Darbesi** Türkiye halkı açısından çok büyük trajediye yol açan bir sürecin başlangıcıdır.

Devrim mücadelesi 12 Eylül Darbesi'yle birlikte büyük kayıplar yaşamasına karşın bir süre sonra, 80'lerin ikinci yarısında yeniden toparlanmaya, ileri adımlar atmaya başlamıştır. Bu süreçte özellikle **Kürt Ulusal Hareketi** büyük gelişmeler yaratmıştır. Faşizm tarafından yok sayılan, ulus olma bilinci yok edilmeye çalışılan Kürt ulusunda devrimci silahlı mücadeleyle birlikte ulusal bilincin gelişmesi sağlanmıştır. Kürt Ulusal Hareketi bunu sağlarken yüzlerce kadrosunu, binlerce savaşıncısını şehit vermiştir. Verilen bu mücadele yok sayılan dili kültürü unutturulmaya çalışılan bir halkın dirilişini sağlamıştır.

12 Eylül sürecinden sonra faşizm devrimci ve komünist tutsakları teslim

almanın önemini kavramıştır. Bunun için **Diyarbakır**, Buca, **Ümraniye**, Ulucanlar ve son olarak devrimci tutsakların olduğu tüm zindanlarda 19 Aralık operasyonu onlarca tutsak katledilmiştir. F tipi saldırısına karşı verilen ölüm oruçlarında 100'den fazla devrimci ve komünist şehit düşmüştür.

Proletarya Partisi kurulduğundan bugüne geçen 35 yıllık süreçte bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinde dört genel sekreterini (**İbrahim Kaypakka**, Süleyman Cihan, **Kazım Çelik** ve Mehmet Demirdağ) onlarca kadrosunu ve yüzlerce savaşıncısını şehit vermiştir/vermektedir. Proletaryanın ve ezilen halkın kurtuluşu uğruna girdiğimiz bu savaşta daha binlerce şehit vereceğimiz bir gerçektir. Şehit düşen her yoldaşımızın bilincinde proletaryanın kendisiyle birlikte insanlığı kurtarmaya dönük amacı vardır. Bu amaç emperyalistler ve yerli uşaklarının manipülasyonlarıyla, baskılarıyla, sindirme çabalarıyla yok edilemez. Türkiye'de olduğu gibi dünyada da devrimci yürüyüş engellenemez, aksamalar geri çekilmeler yaşayabilir ihanetlere uğrayabilir ama insanlığın yürüyüşü ileriye doğrudur: sınırsız sömürsüz bir dünyaya doğru. Dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarıyla birlikte zafere ulaşacağımıza olan inancımız tamdır. Devrim ve komünizm şehitlerinin varlığı bize bu gerçekliği bir kez daha göstermektedir. Sosyalizmin öldüğü propagandasını yapanlar ondan korktukları için bunu yapıyorlar. Onlar da çok iyi bilmektedir ki, sosyalizm emperyalist-kapitalist sistemin tek alternatifi ve insanlığın özgürlük mücadelesinde zafere yürüyüşünün biricik yoludur. Korkuları da bundandır. **Devrim mücadelesinde şehit düşen yoldaşlarımızı anmak ve anlamak esas olarak bunu kavramakla mümkündür.**

Devrim ve Komünizm Şehitlerini Anma Haftası bir yas tutma haftası değildir. Zira şehitlerimiz şunu biliyorlardı ki, çıktıkları yol Türkiye ve dünya halklarının kurtuluşunu sağlamak içindi ve bu amaç uğruna hayatlarını ortaya koymuşlardı. Burjuvazinin ve onun bağlaştığı egemen sınıfların dünyayı her geçen gün yozlaştırdığı, sömürdüğü, talan ettiği bir ortamda yaşamaktansa silahını burjuvaziye ve tüm diğer egemen sınıflara yöneltmek, doğanın kendisine sunduğu yaşam armağanını en doğru biçimde kullanmak için devrim yürüyüşüne katılmışlardı. Onlar amaçları uğruna şehit düştüler ve amaçları uğruna mücadele edenler oldukça onlar da yaşayacaktır. **Bunun için anma haftası yas değil, ülkemizde komprador burjuvazi ve patron ağa devletine, dünyada emperyalist kapitalist sisteme meydan okuma, sınıf kinimizi bileme, devrim andımızı tazeleme haftasıdır.**

“Yeni Irak Stratejisi” derinleşen krizin ürünüdür!

ABD Başkanı Bush geçtiğimiz hafta kamuoyuna *Yeni Irak Stratejisini* açıkladı. Açıklamanın ardından gelen günlerde de görüldüğü gibi, bu strateji en somut ifadeyle *Irak işgalinin genişletilmesini ve de emperyalist askeri saldırıların dozunun artırılmasını içermekte.*

başta ABD ve İngiliz petrol tekelleri olmak üzere, emperyalist tekellere satılması düşünülüyor. Petrolün neredeyse tamamının yabancı tekellere satılmasının ardından, geriye kalan petrol gelirlerinin de, Sünniler de dahil olmak üzere, tüm Irak eyaletlerine, nüfus oranına göre paylaştırılmasının hesabı yapılıyor. Ancak ABD, Maliki üzerinden hayata geçirmeye çalıştığı bu tür hesapları ilk kez yapmıyor.

Sünni direnişinin ardından Şii direnişini bitirme hesapları

İlk güçlendirme birlikleri olan toplam altı ek birliğin daha bölgede konumlandırılması öngörülüyor. Bunların beşi Bağdat'ta, bir tanesi ise, işgale karşı direnen Sünni direnişçilerin merkezi olan Ambar'da bulunacak. ABD, ayrıca **İran Körfezi** üzerinden, içinde yüzlerce atom silahı bulunan bir uçak gemi filosu daha gönderiyor.

Yazılan askeri senaryolara göre, Bağdat'ta askeri operasyonlar genişletilecek ve Iraklı ve ABD'li askeri birlikler kente saldıracaklar, ardından ise **“Bağdat halkının güvenini kazanmak için”**, kentin tüm evlerine tek tek girecekler! Bunun pratikte ne anlama geldiği ise bu açıklamanın yapılmasından bir gün önce net bir biçimde görüldü: Şii Iraklı askerler ile ABD birlikleri Sünnilerin yaşadığı bir bölgeye saldırı düzenlediler, en az elli insanı öldürdüler ve buradaki tüm evleri yerle bir ettiler.

ABD'nin Sünni direnişini bitirmeye dönük hamlelerinden birini de, öne çıkmamış eski **Baas** faaliyetçilerinin eski görevlerine getirilmeleri, devlet memuru statüsüne alınmaları oluşturuyordu. ABD bu talebini bugün yine tekrarlamakta. Bu faaliyetçiler bugün tüm kamu hizmetlerinden men edilerek, hiçbir maaş vb. gelirleri olmadan yaşamlarını sürdürmek durumundalar. Bunların tekrar maaşa bağlanarak, işgale hizmet eder hale getirilmeleri hedefleniyor.

Bununla yapılmak istenen şeyin ise birkaç boyutu bulunmakta. **Birincisi**, Sünni direnişin beslendiği alanlardan birini etkisizleştirmek, diğer bir deyimle de denizi kurutarak, balıkların yaşam alanını ortadan kaldırmak. Bu hamlenin bir diğer yanında ise, Saddam diktatörlüğünün kalıntısı olan bu eski Baasçıların Irak halkı üzerinde, yine Saddam dö-

neminde olduğu gibi, baskı aracı olarak kullanılmak istenmesi yatmakta.

Sünni bölgeler ele geçirildikten sonra, saldırıların Şii bölgelerine kaydırılması düşünülüyor. Özellikle de Bağdat'ın doğusundaki, Sadr kenti olarak bilinen işçi bölgelerine. ABD ordusu bu zamana kadar bu bölgeye dönük bir operasyondan kaçınmıştı. Ancak şimdi, Maliki'nin de onayıyla yakılan yeşil ışıkla birlikte, buraya dönük saldırılarda da **“sabırlı”** davranılmayacak; bunun anlamı ise, tüm bölgenin yerle bir edileceğidir. Böylece Şiilerin can kaybı, Saddam döneminden de fazla olacak.

İran ve Suriye hedef olmayı sürdürüyorlar

Irak özgülündeki son gelişmeler, işgalleri kapsayan emperyalist saldırganlık savaşlarının, Suriye'yi, İran'ı ve Ortadoğu'daki daha başka hedefleri de içine alacak biçimde genişleyeceğinin de işareti olmakta.

Çünkü **Bush**, işgal güçlerinin Irak'ta giderek kötüleşen durumunu, işgal savaşını yayarak kurtarma gayretiyile, Suriye ve İran'ı da tehdit etti.

Bush, **Nixon**'un, **Vietnam savaşı** döneminde, **Kamboçya** ve **Laos** işgaline ilişkin söylediklerini hatırlatan sözlerle, İran ve Suriye'nin Irak'taki aktif direnişi desteklediklerini iddia ederek, **“birliklerimize dönük saldırıları durduracağız. İran ve Suriye'nin desteklerini engelleyeceğiz. Ve Irak'taki düşmanlarımızı, gelişmiş silahlar ve eğitim vererek destekleyen bağlantılarını açığa çıkarıp, yok edeceğiz”** sözleriyle her iki ülkeyi de tehdit etti.

Özellikle de İran'a dönük harekete geçileceğinin sinyali olan bu tehdit, Irak'ta bulunan İranlılara dönük uzunca zamandır hayata geçirilen baskınların, tutuklamaların daha da artacağına da işareti oluyordu aynı zamanda.

Stratejinin açıklanmasından sadece bir gün sonra, **Erbil**'deki İran Konsolosluğu'na baskın düzenlenerek, burada bulunan altı İranlı diplomatın başlarına çuval geçirilerek tutuklanması ise bunun somut göstergesiydi. Ancak Irak'taki İranlılara dönük benzer pratikler uzunca zamandır zaten hayata geçirilmekteydi. Özellikle de son bir aydır. Bunlardan kamuoyuna yansıyan en bilindik olay, ABD işbirlikçisi Irak Cumhur-

ABD Başkanı Bush geçtiğimiz hafta kamuoyuna **Yeni Irak Stratejisini** açıkladı. Açıklamanın ardından gelen günlerde de görüldüğü gibi, bu strateji en somut ifadeyle Irak işgalinin genişletilmesini ve de emperyalist askeri saldırıların dozunun artırılmasını içermekte.

Bush yeni stratejiyle ilgili açıklamayı yaparken, bunun büyük olasılıkla daha fazla Amerikan askerinin ve Iraklıların can kaybına yol açacağını belirtmekte ve bu sinsice planlanmış kan banyosunu **“Bağdat'taki şiddeti azaltma”** programı olarak getirmekte de sakınca görmedi.

ABD işgal güçlerinin bugüne kadar ki başarısızlığının nedeni ise, asker sayısındaki azlık ve birliklerin görevini yerine getirmesinin önünü kesen çok sayıda engelmış!

Bu son planla birlikte, bu defa, sadece Sünni direnişine karşı değil, ister Sünni isterse Şii olsun, ister aktif askeri direniş isterse pasif politik direniş gösteren gruplar olsun, ABD işgaline karşı olan herkese karşı sınırsız şiddet öngörülmektedir.

İlk aşamada öncelikle başkent Bağdat **“direnişçilerden temizlenecek”**. ABD askerleri, bu zamana kadar olduğu gibi geri çekilmek yerine, Iraklı kuklaların da yardımıyla **“temizlenmiş”** bölgeleri ve kentin **“sükunet sağlanmış”** semtlerini, daha sonrasında ABD-önceликlerine uygun ekonomik ve politik yenden inşaya başlamak üzere, ellerinde tutacaklar. Bağdat güvenceye alındıktan sonra, bu konsept işgal karşıtı direnişin en yoğun olduğu yerlerden biri olan Anbar eyaletine ve diğer isyan bölgelerine yayılacak. Bu yeni strateji, kararsızların ve oportünistlerin, ABD işgalcileriyle ve onların kukla hükümetiyle işbirliği yapmasını sağlayacak köprüler kurma-

ya dönük, ekonomik ve politik önlemler de içermekte. Bunun adı ise **“İş programı”**. Buna göre, milyar dolar donanımlı **“İş Programı”**nın, Bağdat'ta üst boyutlarda olan işsizliği ve bundan kaynaklı olarak ABD işgaline duyulan kını azaltacağı düşünülüyor.

Özellikle de Sünni bölgelerinde, su şebekesi ve atıkların tahliyesi gibi alt yapı projelerindeki aciliyet gerektiren tamirat işlerinin öncelikli olarak ele alınması da aynı amaca hizmet edecek. Ağırıklı olarak Sünnilerin oturduğu bölgeler, **Bağdat**'taki Şii hükümetçe bu zamana kadar böylesi girişimlerin tamamen dışında tutulmuştu. Böylelikle buradaki Sünnilerin sempatisi kazanılmaya çalışılacak.

Irak petrolünün aslan payı emperyalist tekellere

Yeni stratejinin ayrıntıları kamuoyunda hemen tartışılmaya ve bunun içeriğine ilişkin elde edilen bilgiler bir bir açığa çıkmaya başladı. Bundan hareketle, ABD medyasına göre Irak Stratejisinin bir bölümü de, Irak'taki kukla hükümetin, ABD'nin belirlediği politik hedefleri yerine getirmeye zorlanmasını kapsıyor. Böylelikle, bir yandan **“İhlal”** Sünni güçleri ABD işgal politikasına daha da yakınlaştırmak ve diğer yandan ise tüm Şii işgal karşıtlarını, özellikle de Ruhani lider **Mukteda El Sadr** ve onun Mehdi ordusunu etkisizleştirmeye dönük operasyonları artırmayı düşünüyorlar. Kukla Maliki hükümetine dayatılmak istenen politik hedeflerden birini ise, uzunca zamandır beklemede olan **Ulusal Petrol Yasası'nı** çıkarması oluşturuyor. Irak petrolünün özelleştirilmesi anlamına gelen bu yasayla birlikte, işgalin neredeyse başlıca nedenini oluşturan Irak petrolünün, en az 30 yıllığına,

başkanı **Talabani**'nin davetiyle -komplosuyla demek daha doğru- Bağdat'a gelen İranlı diplomatların tutuklanmasıdır.

İranlı diplomat ve yetkililere karşı hız kazanan bu baskın ve tutuklama furyası ise, burada faaliyet gösteren ve de işgal karşıtı direnişe destek veren İranlı grupları etkisizleştirmek adı altında gerçekleştirilmekte. İşgalin tüm Ortadoğu'ya yayılması hedefiyle gerçekleştirilen bu pratiklere ilişkin ABD cephesinden yapılan açıklamalarda ise, bu grupların İran yönetiminin teşvikiyle Şii milislere askeri vb. destek sunduğu ve ayrıca tutuklanan diplomatların diplomatik pasaportları olmadığı gibi, İran Devrim muhafızlarıyla da bağlantıları olduğu iddia edilerek, İran'ı doğrudan hedef alan bu provokatif eylemlere kılıf uydurulmaya çalışılıyor.

Rice, yeni strateji için destek turunda

İran ve Suriye hedefi ve bu hedeflere dönük girişimler, yeni Irak Stratejisine bölgede destek arama turuna çıkan, ABD Dışişleri Bakanı ve işgallerin baş mimarlarından olan **Condolezza Rice** tarafından da meşrulaştırılmaya çalışılıyor. İranlılara dönük bu saldırıların Irak'taki durumu daha da kızıştıracağı

yönlü yaklaşımları, **"kızıştırma değil, doğru bir politika"** olarak değerlendirilen Rice, İran ve Suriye'nin Irak'taki ABD askerlerini tehdit eden faaliyetlerine izin vermeyeceklerini ve dünyadaki hiçbir yönetimin de böyle bir şeye seyirci kalmayacağını söylemekte sakınca görmeyerek, sadece İran'ı değil, Suriye'yi tehdit etmeyi de sürdürdü.

Rice bu açıklamaları yaptıktan sonraki günlerde, bir haftalık bir Ortadoğu turuna çıktı. **Mısır, Ürdün, Kuveyt, Suudi Arabistan, İsrail** ve Filistin'i kapsayan bu tur, bu ülkelerin işbirlikçi-kukla rejimlerinin bugün kadar işgale verdikleri desteği, yeni Irak stratejisiyle birlikte daha da pekiştirmelerini hedeflemekteydi.

Bu gezinin en önemli buluşmalarından birini ise hiç kuşkusuz Filistin'in işbirlikçi lideri Abbas'la yapılan görüşme oluşturuyordu. Filistin direnişini bitirmek ve böylelikle de emperyalistlerin Ortadoğu'daki işgaline destek veren işbirlikçi iktidarların sayısını ve gücünü artırmak amacıyla, son süreçte **Abbas**'la yapılan görüşmelerden biriydi bu. Abbas, bu son görüşmede ABD'nin tam desteğini arkasına aldığı Rice'la birlikte yaptığı basın açıklamasıyla bir kez daha ilan ediyordu.

Rice'in ziyaret ettiği **Mısır, Suudi Arabistan, Ürdün, Kuveyt** gibi ülkelerin iktidarları ise emperyalistlerin Ortadoğu'da döktükleri kana bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da seyirci kalarak ortak olacaklarını bu son ziyaretle birlikte bir kez daha teyit etmekte

kalmayıp, yeni Irak stratejisi çerçevesinde desteği artırma sözü de verdiler.

Etnik çatışmalar da körükleniyor

Yeni Irak stratejisinin açıklanmasından önce gerçekleşen Saddam'ın idamı da yine önceden planlandığı çok açık olan bu stratejinin bir parçasıydı. **Bu idamın hem kendisinin, hem de özellikle gerçekleştirilmesi sırasında yaratılan tablonun en önemli hedeflerden birini mezhep çatışmalarının tırmandırılması oluşturuyordu.** Ancak bugün

tırmandırılmaya çalışılanın sadece mezhep çatışmaları değil, aynı zamanda etnik çatışmalar olduğu da ortaya çıkmış bulunuyor.

İşgalin başından beri emperyalistlere tam destek veren, sadece destek vermekle kalmayıp, kukla hükümette

de yer alan Talabani ve Barzani'ye bağlı Irak Kürtleri, bu süreçte işgalin doğrudan bir parçası haline getirilmeye ve böylelikle de

Irak'taki değişik etnik gruplar arasındaki çatışmalar da mezhep çatışmalarına paralel olarak körüklenmeye çalışılıyor. Talabani ve Barzani gibi önderliklerin, kendi ulusunun özgürlük ve bağımsızlığını, kardeş halkların kanı üzerinden elde etme, özde ise kendi iktidarlarını sağlama çabaları da, emperyalist işgalcilerin bu yönlü yönelimlerini kolaylaştırmaktadır.

Irak'a üç ay içinde, **"her şeye karşı koyabilecek donanımda"** toplam 20 bin takviye asker gönderilmesinin yanı sıra, Kuzey Iraklı Kürt Peşmergelerden oluşan -şimdilik- iki tugay da ABD askerleriyle birlikte işgal karşıtı direnişi **"etkisizleştirmek"**, daha doğrusu direnişe karşı savaşmak üzere Bağdat'da konuşlanacak. Etnik çatışmaları açıkça körükleyen bu durum ise Irak yangınına daha da büyütme başka bir anlam ifade etmemektedir ve de emperyalistlerin Irak'ı üçe bölme planlarının hala geçerliliğini koruduğunun da bir göstergesidir. ABD hem İran'a hem de Türkiye'ye karşı Kürt kozunu kullanmayı ve bölgede özerk, ancak gerçekte emperyalizmin güdümünde bir Kürt devleti kurulması yönlü eğilimini güçlendirecek pratikleri sergilemeyi, görüntüde de olsa sürdürüyor. Ancak ABD emperyalizmi tüm bu çırpınılarının hiçbir faydası olmadığını Irak'tan ve de aslında tüm işgal bölgelerinden zaferle çıkmanın mümkün olmadığını çok iyi biliyor. **Öyle ki, Bush yeni stratejiyi açıklamasından birkaç gün sonra yaptığı bir konuşmada, Irak'ın eskisinden daha istikrarsız olduğunu itiraf ediyor. Bu itiraf ise, işgalin yenildiğinin, kazanmanın ise direniş olduğunun itirafıdır bir kez daha.**

Türkiye egemenleri pastadan pay kapma atağını hızlandırıyor

ABD Başkanı Bush yeni Irak stratejisini açıkladığında, yenilginin kesindiği yönünde hemfikir olan tüm kesimler bunu **"çılginca"** ve **"nafile çaba"** olarak yorumlarken, en sıkı müttefikler bile bu yeni yönelime temkinli yaklaşırken, bu yönelimin tek şakşakçısı ülkemiz egemenleri oldu. **Dışişleri Bakanı Gül**, yaptığı açıklamalarla bu stratejiye başarılar dilemekle kalmayıp, desteği artıracaklarının da sinyalinin verdi. Ama ortada bir sorun vardı. Bu sorun ise yine bildik Kürt sorunuydu. Çünkü ABD, Irak'ı üçe bölme planlarını hayata geçirme yönlü pratiklere de hız vermişti aynı süreçte ve bu durumun verdiği **"rahatsızlık"**, sadece hükümetteki AKP'yi değil, faşist kimliğini artık sosyal demokrat maskeyle de kapatamaz hale gelen CHP'yi, ırkçı-faşist çıkışlara ek olarak, **"Irak'a asker gönderme tezkeresi gelsin onaylayalım"** diyecek kadar savaş şahinliğine soyundurmuştu.

Hepsi de Irak'ın bütünlüğünün savunucusu kesilmişlerdi birdenbire! Ve peşinden de PKK kozunu ortaya sürerek, **"Kuzey Irak'a nasıl gireriz"** hesapları yapmaya başlamışlar ve efendilerinden izin koparmaya çalışıyorlardı. Bu izni meşrulaştırma çabalarına, öteden beri olduğu gibi, PKK'nin Kuzey Irak'taki, örneğin **Mahmur** gibi,

kamplarını ihbar etmeyi de dahil ettiler. Geçtiğimiz günlerde ABD'nin bu kampa bir baskın düzenlediği haberi geldi. Ancak göstermelik olduğu belli olan bu baskın TC'nin umduğu sonucu vermedi. Çünkü ABD'nin bölge Kürtleri ile birlikte PKK'yi de yedeğinde tutmaya çalıştığı ve şu süreçte arayış bozmak istemediği kesin. TC egemenleri açısından Irak özgünlüğündeki en önemli meselelerden biri olan Kerkük de yine şu süreçte gündem olmayı sürdürüyor. Ancak uşak iktidar ve de tüm sistem partileri bu defa ciddi bir telaşa kapılmış durumdalar. Çünkü işgalin başladığı dönemden itibaren yoğun bir Kürt göçü gerçekleşen (daha doğrusu bilinçli olarak gerçekleştirilen) Kerkük'te, bu yıl sonunda bir referandum söz konusu. Bu referandum ise bir Kürt devleti kurulmasının alt yapısını oluşturacak nitelikte. Tıpkı eski **Yugoslavya**'nın son parçası Karabağ'ın ayrılmasında olduğu gibi.

Söz Meclis'ten içeri

Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımadığını her fırsatta kanıtlayan AKP hükümeti ve başta CHP olmak üzere DYP, MHP vd. faşist partiler, tüm çabalarına karşın kendilerini **"dikkate almayan"** ABD emperyalizmine sözde

karşı koymaya ve Kürt sorununu bir kez daha **"kendi yöntemleri"** ile çözmeye çalışmaktalar. Bu çıkışların, hem artan yönetememe kriziyle hem de buna bağlı olarak yaklaşan seçimlerle de yakın bağı olduğunu, tırmandırdıkları ırkçı-faşist politikaların karşılığını oy olarak almaya çalıştıklarını ve hepsinin de bu tabana oynadıklarını elbette unutmamak gerekiyor. İşte bunun içindir ki, ABD emperyalizmine karşı yaptıkları göstermelik çıkışların sonucunu alamamanın verdiği sıkıntı, ülke egemenlerini hem tabanı memnun edecek hem de ABD'yi daha fazla **"kızdırmayacak"** bir yöntem geliştirilerek, Irak meselesinin gizli bir oturumda ele alınması kararlaştırıldı. Tüm Ortadoğu'daki Türkiye elçiliklerinin de katılacağı bu oturum gizli gerçekleşecek ve tutanakları on yıl açıklanamayacak. Bu toplantıda büyük olasılıkla bir dizi kontra faaliyetin örgütlenmesi, özellikle de Irak Türkmenlerinin kışkırtılması da gündeme gelecek... Bununla birlikte bölgedeki mezhep ve etnik çatışmaların körüklenmesi.

Halk adına alınan ve bedeli de yine halk tarafından ödenecek olan kararlar ise, halktan ve de herkesten gizlenecek. **Tam içeriğini emin bir tek emperyalistler bilecek, hem de birinciden!**

KP'LERİN DİNAMİK GELİŞİMİ AÇISINDAN ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİ YÖNTEMİNİN KURUMSAL KAVRANIŞI-1

Proleter öncünün iddiası ve amacı ortadadır. O, faaliyet yürüttüğü topraklarda proleter ideolojinin yegâne temsilcisi olduğunu, proletaryanın bilimsel ideolojisi olan MLM'yi kuşanarak halkı devrime taşıyacak öncü güç olduğunu her fırsatta dile getirmekte ve bunun yaygın propagandasını yapmaktadır. Bu iddia ve amacın pratikte bir karşılığı da olmak zorundadır.

“Bir partinin kendi hatalarına karşı takındığı tavır, o partinin proletarya davasına bağlılığının ölçütüdür.” (İ. Kaypakkaya)

Eleştiri-özeleştirisi, yazınımızda çokça işlendiği için yabancı olmadığı bir konu. Ancak şu var ki, bu konu, yazınımızda çoğunlukla örgütlü birey eksenli ele alınmakta ve bu da meselenin bütünlüklü kavranmasına engel olmaktadır. Bu yazıda konunun pek fazla ele alınmayan ama önem bakımından belirleyici yanını oluşturan kısmını çeşitli yönleriyle ele almaya çalışacağız. Başlığa da çıkardığımız bu önemli yan, **eleştiri üzerine yöntemin kurumsal olarak nasıl ele alınması gerektiğidir.** “Kurumsal” kelimesini özel olarak seçtik. Amacımız, örgütsel geniş çerçevenin dar ama belirleyici kısmını teşkil eden önderlik mekanizmasının temsil ettiği KP'nin, kurumsal olarak meseleye nasıl yaklaşması gerektiğini ortaya koymaktır. Bunları sağlıklı yapmak için de eleştiri-özeleştirisi zorunlu bir silahtır. **Daha bütünlüklü sonuçlara varabilmek için ise her birey yada kurum kendi özgün sorgulamasını yapmalıdır.**

Eleştiri ve özeleştirin en genel tanımlarını hatırlatarak konumuza giriş yapalım:

Eleştiri; birey, grup yada kurumları (aynı zamanda bireyin kendi kendisini), görülen hatalarını giderme hedefli olarak, hataların nedenlerini ve çözümlerini ortaya koyarak uyarma ve düzeltilmesini sağlama pratiğidir. **Özeleştirisi ise;** birey, kurum yada komitenin yaptığı hatalardan ve düştüğü eksikliklerden dolayı, bunların farkında olduğuna ve düzeltereğine dair kendisine eleştiri yöneltene yada parçası olduğu bileşene açıklama yapmasıdır.

Eleştiri-özeleştirisi hataların düzeltilmesinin, değişim dönüşüm ve ilerlemenin motorudur. Arınmaya, yenilenmeye ve güçlenmeye hizmet eder. **Bu misyonlarını oynayabilmesi için doğru tarzda kullanılması şarttır.**

Eleştiri-özeleştirisi onu kullanan sınıfların elinde farklı içerik ve biçimlere bürünür. Onu kullanan sınıfın damgasını/niteliğini dolaysız olarak üzerinde taşır. Burjuvazinin elinde yüzeysel bir makyaj malzemesi görevi görürken, halkı aldatmanın bir aracı olarak kullanılırken, proletaryanın elinde önemli bir silaha dönüşür: **değişim-dönüşümün ve halka karşı sorumluluğun bir aracı olarak kullanılır.**

Burjuvazi yapmacık da olsa özeleştirden söz etse de ve yer yer bunun banal ör-

neklerini sergilese de (özeleştirisi yapılan hata burjuvazinin dilinde öyle bir eğilip bükülür ki cümleye son nokta konduğunda artık o özeleştirisi değildir, bir “yanlış anlamın” düzeltilmesidir) pratikte sadece eleştirir. Özellikle burjuva siyasi arenada bu kara çalma, bastırma, gelen eleştirileri bertaraf etme ve küfür etme gibi adı burjuva yöntemlere bürünür. Proletarya ise, gerçekten bilimsel ideolojisine uygun davrandığında eleştirinin diyalektik birliğine ve ruhuna uygun bir şekilde hareket eder. **Bu mekanizmanın hangi yanının kullanılması ve öne çıkarılması gerekiyor, uygun olduğu anda onu kullanır ve öne çıkarır.**

Ancak, özellikle ve dikkatle altını çiz-

mek gerekir ki, sınıf bilinçli proletarya ve onun öncü gücü açısından pür-ü pak bir tablo çizmek gibi hiçbir nesneliliği olmayan bir yaklaşım içinde olursak açıkçası gülünç duruma düşeriz. Böyle bir pür-ü paklığın olmayacağını akıldan çıkarmak gerekir. Akıldan çıkarılmaması gereken bir başka nokta da şudur: **proleter ideoloji ne kadar iyi kavranırsa eleştiri-özeleştirisi mekanizması da o kadar iyi bir şekilde işletilir, tersi durumda ise o kadar kötü...**

Burjuvazinin yapmacık tavrının eleştiri-özeleştirisiye nasıl yansıdığını ortaya koyduk. Ama sınıflı toplum gerçekliğini gözardı edersek burjuvazi için yaptığımız

tespit bizi bir adım bile ileri götüremez yada bu tespitlerin bize bir faydası olmaz. Sınıflı toplumda yaşıyoruz ve içinde bulunduğumuz tarihsel kesitte topluma hâkim olan sınıf burjuvazi öyle nüfuz edici ve çürütücü bir hâkimiyet ki bu, onun etkilerine karşı koymak yoğun bir çaba gerektiriyor. Bunu hepimiz yaşadık, yaşıyoruz, kendimizden ve çevremizden çok iyi biliyoruz. İşte bu gerçeklik bizi şu tespite götürüyor: burjuvazinin eleştiri-özeleştirisi (genelde olduğu gibi) takındığı tavır ve kullandığı yöntemler çeşitli biçimlerde ve oranlarda proleter saflarda da kendisini gösterir. Burjuvazinin elinde kaba ve iğreti duran yöntemler, proleter saflarda ince ve mahir bir tarzda devreye sokulur.

Ama öz ayındır: burjuvadır. Proleter saflarda eleştiri-özeleştirisiye burjuva yaklaşım esasta -çeşitli nedenlerle- yeterince proleterleşmemenin yol açtığı bir durumdur ve çoğunlukla küçük burjuva yaklaşım olarak gösterir kendini. Buna örnek olması bakımından, saflarda karşılaşılan ve özü itibarıyla proletaryanın eleştiri-özeleştirisi anlayışına uymayan burjuva ve küçük burjuva yaklaşımlardan öne çıkan belli başlılarını şöyle sıralayabiliriz: **eleştiri karşısında savunma mekanizmasını işleterek eleştiriye anlama yerine onu püskürtmenin yollarını ve araçlarını arayarak bertaraf etme, temelsiz eleştirilerle ideolojik mücadele yerine yıpratma ve karalamaya çalışma, eleştiride sert, sekter ve kırıcı üsluplar kullanma, özeleştirden kaçınma, göstermelik özeleştirisi vererek eleştirden kaçma, eleştiriye kişiliğe hakaret, özeleştirisiye küçük düşme olarak algılama, menfaat ilişkileri, ahbapçavuşluk vb. nedenlerle hatalar karşısında bilerek sessiz kalma vb vb.** Bu hatalı yaklaşımların önemli bir kısmı kaynağını küçük burjuva bencilliğinden ve benmerkezcilikten alırken, bir kısmı da darlıktan ve onun beslediği dogmatizmden alır. Ve bizim gibi ülkelerde feodal alışkanlıklardan kopamamanın da önemli oranda etkisi vardır bu geri yaklaşımlarda.

Proletarya bu alanda da ancak çetin bir savaşım vererek çelikleşebilir. Saydığımız, bu geri tutum ve yöntemlerin olabileceğini ve uygun zemini bulduğunda hızla gelişebileceğini bilerek uyanık ve sorgulayıcı olmak gerekir. Bunun için de eleştiri-özeleştirin sağlam bir şekilde kavranılması ve bu mekanizmanın mümkün olduğunca mükemmel işlenmesi

sağlayacak şekilde bir temel atılması gerekir.

İşte bu temeli oluşturmanın birincil koşulu eleştiri-özeleştirin kurumsal kavranışıdır. Bu aynı zamanda iki çizgi mücadelesinin kavranışının da önemli bir göstergesidir. Çünkü eleştiri-özeleştiriyi iki çizgi mücadelesinden ayrı düşünmemek gerekir.

Dönüp **Uluslararası Komünist Hareketin (UKH)** tarihine baktığımızda özellikle komünist ustaların ve belli başlı KP'lerin eleştiri-özeleştirisiye hayati anlamlar yüklediğini görürüz. Bu pratiklerde eleştiri-özeleştirisi KP'lerin gelişimi ve sağlam bir rotada ilerlemesi açısından olmazsa olmaz görülmüştür. Özellikle Lenin ve Mao bu mekanizmanın doğru işletilmesi gerektiğinin altını sürekli çizmişler ve bu noktadaki sapmalarla mücadele etmişlerdir.

Ülkemizde de devrimci ve komünistler eleştiri-özeleştirden sıkça bahsetmekte ve önemine vurgu yapmaktadırlar. **Fakat önemli olan söylemle pratiğin ne ölçüde uyumlu olup olmadığıdır.**

Eleştiri-özeleştirisi kavramak, doğru işletebilmek ve bir silah haline getirebilmek için proleterleşmek yani proleter ideolojiyi kavramak belirleyici bir öneme sahiptir. Aynı anlama gelmek üzere, bu mekanizmayı olabilecek en iyi biçimde işletenler proleterleşenler ve MLM proleter ideolojiyi kavrayanlar olabilir.

Bunu ifade ederken toptancı hareket ettiğimiz sanılmasın. Her sınıfın kendi ideolojik duruşuna tekabül eden bir pratiği vardır, böyle olmak zorundadır. Eleştiri-özeleştirisi de bu genellemenin dışında tutulamaz. Felsefi, ideolojik, politik ve askeri duruş dolaysız olarak eleştiri-özeleştirisiye etkide bulunur. Yine daha önce ifade ettiklerimizi göz önünde bulunduracak olursak; eleştiri-özeleştirisiye bayağılaştıran ve gerici çıkarları için kullanan burjuvaziden kapsamlı bir kopuşu gerçekleştiremeyenler, doğal olarak eleştiri-özeleştiride de problemlili, pragmatik ve popülist bir yaklaşım içinde olurlar. Niyetlerden bağımsız olarak bu böyledir.

TDH'nin geçmişten bugüne, eleştiri-özeleştirisi performansına baktığımızda pekte iç açıcı bir tabloyla karşılaştığımız söylenemez. Elbette bunun başta ideolojik ve bununla çerçeveselen politik ve örgütsel boyutları vardır. Genel tabloya baktığımızda TDH eleştiri yapmada bir hayli girişkenken, sıra özeleştirisiye gelince oldukça ketum kalmaktadır. **Ancak, eleştiride girişken olmak da eleştirinin doğru temelde yapıldığı anlamına gelmez, önemli olan eleştirisiye hangi anlayışın yön verdiği ve nasıl yapıldığıdır.**

TDH'nin bir parçası olan proleter öncünün de, iç açıcı olmayan bu tablodan muaf olmadığını özellikle belirtmek gerekir. Proleter öncü açısından sorunun - özellikle tüm tarihi göz önünde bulundurulduğunda-TDH'nin ezici çoğunluğunda yaşadığı boyutta olmadığını da belirtmeliyiz. Ancak bunu söylemek, proleter öncünün bu noktadaki eksikliklerini ve yapması gereken çok şey olduğunu, hala bütünlüklü (tam) bir kavrayıştan ve uygulamadan uzak olduğunu kararlıca vurgulamamızı engellememeli. Burada birincil sorununuz TDH'yi eleştiri-özeleştiri karşısındaki duruşu açısından bütünlüklü olarak ele almak değildir ve ilk etapta da bu olmamalıdır. Amacımız en başta proleter öncünün eksikliklerine yönelmek ve bunları giderebilmektir. Bu sorunun çözümünün temel yanı budur, süreç açısından öne çıkan yanı da budur. Şöyle bir kıyaslama yapmak proleter öncünün bu noktada -her şeyde olduğu gibi- oynaması gereken rolü ve üstlenmiş olduğu misyonu daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Proleter öncünün iddiası ve amacı ortadadır. O, faaliyet yürüttüğü topraklarda proleter ideolojinin yegâne temsilci-

si olduğunu, proletaryanın bilimsel ideolojisi olan MLM'yi kuşanarak halkı devrime taşıyacak öncü güç olduğunu her fırsatta dile getirmekte ve bunun yaygın propagandasını yapmaktadır. Bu iddia ve amacın pratikte bir karşılığı da olmak zorundadır. En yalın ifadeyle, **sınıf mücadelesinin her cephesinde proleter öncü "öncü" olabilmelidir.** Yani, onun pratiği küçük burjuva anlayışları ile aynılaşmamalıdır.

Zaten proleter öncünün asli görevlerinden biri bu anlayışlarla ideolojik mücadeleyi kesintisiz sürdürmek ve mümkün olduğunca onları doğru proleter zemine çekmeye çalışmaktır. Bundan dolayı kimi pratiklerinde ve yaklaşımlarında onlarla aynı olumsuz pozisyona düşmek proleter öncü açısından iki kat daha fazla eleştirilecek bir durumdur. Bu açıdan proleter öncünün ayırt edici yanlarını ve yüksek sorumluluğunu sürekli göz önünde bulundurmamak ve sorgulamayı esasta buradan yapmak çok önemlidir. **Proleter öncü açısından öncelikli olan okun sivri ucunu kendisine çevirmektir.**

Eleştiri-özeleştiri metodu KP tarafından içte ve dışta olmak üzere iki farklı

alanda uygulanır. Biz de eleştiri-özeleştiri yönteminin kurumsal kavranışını **dışa ve içe dönük** olmak üzere iki ana başlık çerçevesinde ele almaya çalışacağız, eleştiri-özeleştiri yöntemini dışa ve içe dönük kullanılışını birbirinden ayırmak, bu ayırım çizgisini daima göz önünde bulundurmak, konunun anlaşılması bakımından oldukça önemlidir. Eleştiri-özeleştirin KP içinde uygulanışı: örgütlü bireyler, komiteler ve alt-üst arasında yaşanır. Yani tüm iç yaşam, iç kurumlar ve bunları pratiği, ideolojik ve politik tutumlar vb. eleştiri-özeleştirin kapsamı içindedir. Eleştiri-özeleştirin dışa karşı uygulanışından kastımız ise, esas olarak halkla ve aynı zamanda devrimci-demokratik, ilerici kurum ve örgütlenmelerle olan ilişkilerde kullanılmasıdır. Burada esas olarak söz konusu olan KP ve halk arasındaki ilişkiler ve bu ilişkilerde ortaya çıkan sorunlardır.

Eleştiri-özeleştirin içte ve dışta uygulanışı arasında özde bir fark yoktur. Özde bir fark yoktur diyoruz çünkü her iki cephede de yaklaşım ve ele alış aynı kaynaktan beslenir; her iki cephede de pratiğe yön vermesi gereken MLM eleştiri-

ri-özeleştiri metodudur ve bu metodun özü her yerde aynıdır. **Ancak biçimde bir fark söz konusudur.** Çünkü eleştiri-özeleştirin dışta uygulanışında söz konusu olan esasta halkken, yani sınıf mücadelesinin içine çekilmesi gereken, bilinç ögesi zayıf unsurlarken; içte uygulanışında söz konusu olan devrim yapmak için yola çıkmış, disipline tabi, bilinçli ve örgütlü öğelerdir. Eleştiri-özeleştiriyle bağlantılı olan disiplin ve demokrasi de bu gerçeklikten ötürü içte ve dışta farklı biçimlenir, farklı şekiller alır. İşte esas olarak bu nedenlerden ötürü eleştiri-özeleştiri içte ve dışta farklı biçimlere bürünür. **Eleştiri-özeleştiri, dışa karşı uygulanışta kitlelerden kitlelere siyasetin temel ve vazgeçilmez bileşenlerinden biridir.**

Eleştiri-özeleştirin dışa dönük uygulanışı, genellikle içteki uygulanışının da aynasıdır, aynı şekilde bunun tersi de geçerlidir. Ancak zaman zaman içe ve dışa dönük yaklaşımlarda kimi tezatlıklar olabilir. Bu tür durumlar örgüt ve halk gerçekliğinin ve aradaki diyalektik bağın kavranmamasının sonucu olarak yaşanır.

Devam edecek

PUSULA

Sınıf savaşımı sorunlarına doğru bakalım duruşumuzu devrimcileştirelim!

Devrimin önder ve öncü gücü olan proletarya en ileri teoriye ve örgütlenme bilincine sahip olmasına karşın sadece kendi gücü ile iktidara yürüyemez. Sömürülen ve baskı altında yaşayan bütün sınıf ve tabakaları örgütlediği oranda zafere doğru yürüyüşünü güçlendirir.

Sınıf bilinçli proleterlerin işçi sınıfı başta olmak üzere toplumun sömürülen ve ezilen sınıf ve tabakalarını örgütlemeye gibi zorlu ve uzun erimli bir görevi vardır. Kendisiyle birlikte diğer sınıf ve tabakaları kurtuluşa götüreceği olan **yegâne sınıf** proletarya olduğu için bu onurlu tarihsel görevi yerine getirmekle yükümlüdür. Devrim biliminin can alıcı noktası budur, yani tükenmez güce sahip olan kitleler için çalışmak ve onları örgütlemeye sorununu çözmektir. Bu temel sorun çözüldükçe yani kitlelerle güçlü politik bağlar kuruldukça Proletarya Partisi çelikten bir birliğe sahip olur.

Devrimi gerçekleştiren ve gerçekleştirmeye yolunda ileri adım atan ülkelelerin proletarya partileri kitlelerle doğru ilişkiler kurup onların talep ve yönelimlerine uygun davrandıkları, doğru politikalar uyguladıkları sürece gelişme gösterip büyük başarılar elde etmişlerdir. Ne zaman ki aksi bir tutum ve pratiğe girmişlerse yenilgiler yaşayıp, başarısızlıklara mahkûm olmuşlardır.

Devrimin can alıcı noktası "**kitleler için çalışma**" devrimci çalışmanın temelini konulmadır ancak bu doğru bakış açısıyla kitleler arasındaki ilişkinin kurulması sorunu çözüme kavuşabilir.

Kitleleri örgütlemeye sorununa doğru bakmak "kitlelerle sıkı sıkıya kaynaşmak", "güçlü politik bağlar kurmak" sınıf savaşımının sorunlarına doğru bakmak demektir. Kitlelerin sorunlarına, taleplerine, hareket ve mücadele biçimlerine doğru bakmak, devrim bilimine ve örgütlemeye bilimine doğru bakmak demektir. Bu temel sorundaki her kırılma ve sarsılma kitlelerle ilişkilerin bozulmasına, onlardan uzaklaşarak, yabancılığa ve partinin bürokratlaşmasına, marjinal duruma düşmesine yol açar. **Nasıl insan bünyesindeki her kırılma ve yaşanan her travma sadece fiziki tahribatla sınırlı kalmıyorsa aynı zamanda ruhsal ve iç sarsılmayı ve değişimi de beraberinde getiriyorsa aynı şekilde sınıf savaşımının temel sorunlarından biri olan kitlelerin örgütlenip kazanılması sorununa yaklaşımdaki her kırılma örgütsel ve yönetsel sorunlarda da kırılmayı beraberinde getirir.**

Kitleler içinde olmamak, onlarla güçlü politik bağlar kurmamak ya da sınırlı ve dar bir kesimle ilişki içinde olmak başlı başına bir bakış açısı ve sınıf

savaşımını kavrayış sorunudur. Bugün devrimci hareketin ve sınıf bilinçli proleterlerin temel sorunu işçiler, köylüler, emekçiler içinde olmamak ve olamamaktır. Kitleleri her türden burjuva ve küçük burjuva sınıfın çeşitli türden anlayış ve örgütlenmelerine terk etmektir. Onları komprador burjuva ve toprak ağalarını iktidarı altında baskı ve sömürü altında işsizliğe ve yoksulluğa terk etmek demektir. Sendikalarda, DKÖ, kooperatif ve birliklerde etkili olan anlayışlar reformist burjuva anlayışlardır. Etkili olan burjuva ve küçük burjuva anlayışlar işçilerin emekçilerin ege-menlerle olan çelişkilerini, tepkilerini düzen içine çekmekte; bilinç ve duruşlarını zayıflatarak onları yumuşatmaktadır.

Sınıf bilinçli proleterlerin kapsamlı ve bütünlüklü olarak kitlelerle ilişki kurma, onlar üzerinde ideolojik-politik etkisini artırma ve derinleştirip yaygınlaştırma sorunu yaşamaktadır. Bu sorunun çözülmesinin ilk adımı öncelikli olarak bakış açısının düzeltilmesidir. Kitleleri örgütlemeye ve kazanma perspektifini devrimci çalışmanın merkezine koyarak ilişkilerin düzeltilerek devrimcileştirilmesidir. Mevcuttan daha ileri, sağlam, kararlı, ilkeli ve güven verici bir duruş ancak kitlelerle devrimci ilişki kurabilir. Doğru bakış açısına sahip olmak kadar doğru durmak, söz ve eylemiyle tutarlılık göstermek, kararlı bir devrimci duruş göstermekle, kitlelere güven verici bir örgütlenme pratiğine girilebilir. **Bugün devrimci düşüncede yaşanan kırılma aynı zamanda devrimci duruşta da bir kırılma yaratmaktadır.** Bu durum güven verici bir pratiğin örgütlenmesini engeller. Devrimci politika taşıyıcılar, ışık ve umut

taşıyıcılar sağlam, kararlı, güven verici devrimci bir duruş sergilemediği zaman ışık karanlığı parçalayamaz; umut, umutsuzluk engelini aşamaz. **Karanlığı aydınlatmak perspektifinden uzaklaşmış ışık boşa yanan bir muma dönüşür.**

Devrimci hareketler görece doğru politikalar uyguladıkları, kitlelerle devrimci ilişkiler kurabildikleri, onların talep ve yönelimlerine uygun davranabildikleri ölçüde güven verici, kararlı bir duruş gösterdiklerinde gelişme göstermiş, aksi bir yönelim ve pratik içine girdiklerinde kayda değer bir ilerleme sağlayamamıştır.

Devrimci mücadelede kitlelerin rolüne ve örgütlenmesine gereken önemi vermeme, bu devrimci çıkışların gerçekleştirilebilmesine neden olan doğru politikada sebat edememe ve doğru orantılı olarak doğru bir ideolojik birlikteliğin sağlanamamasıdır.

Kitlelerin devrimdeki rolü kavranmadığında bu kavrayışa uygun istikrarlı bir örgütsel pratik ortaya konmadığında kopma kaçınılmaz olur. Kitlelerin taleplerinin gündemleştirilmesinden, karar alma süreçlerine katılmasından ve sorunların çözümü konusunda söz sahibi olmasıyla inisiyatif kazanır. Gerçek anlamda "**kitlelerden kitlelere**" çizgisi uygulanmış olunur. Kitleler adına kitlelere rağmen ya da ben-merkezci, tepeden inmece, dayatmacı yaklaşımlar ve pratikler kopma noktalarının kaçınılmazlığına yol açar.

Devrimin can alıcı konusu olan kitlelerle güçlü politik bağlar kurma onlarla sıkı sıkıya kaynaşma konusunda devrimci bir yönelim uygulamak ve güven verici kararlı bir devrimci duruş göstermek yaşamsal önemdedir.

Nepal Hükümetiyle barış sürecinin sonucunda imzalanan anlaşmalara uygun olarak **15 Ocak**'ta Temsilciler Meclisi ve 18 Ocak'ta Halk Hükümeti, Halk Mahkemeleri ve **Halk Komünleri** dağıtılarak yeni geçici parlamento kuruldu. Parlamentosunun amacı monarşinin geleceğini ve ülkenin yeni sistemini belirleyecek olan ve Haziran ayında gerçekleşmesi planlanan Kurucu Meclis seçimlerini örgütlemektir. Silah meselesi tamamlandıktan sonra Şubat ayı içerisinde geçici hükümetin kurulması da planlanıyor.

Yeni parlamentodaki 330 üyenin 83 yeni parlamenterinin hepsi NKP(Maoist) üyesi. Parlamenterlerin 28'i kadın, 12'si **Dalit** (en alt kast grubu), 22'si yerli etnik gruplardan, 21'i Hindistan sınırındaki Terai'de yaşayan azınlık milliyetinden, 17'si de şehit ailelerinden oluşmaktadır. Ezilen ve azınlıktaki etnik grupların, kastların ve kadınların en fazla temsil edildiği parlamento grubu da böylelikle NKP(Maoist) oldu. NKP(Maoist)'in parlamenter grubunun başkanı ise Krishna Bahadur Mahara. Parlamenterler arasında merkezi önderlikten **Dinanath Sharma**, Dev Gurung, **Yadav**, Hsila Yami de bulunmakta.

Krishna Bahadur yeni parlamentonun ilk oturumunda parlamentonun açılışının Nepal'de yeni bir tarihin başlangıcı olduğunu, Nepal halkının ilk kez kendi anayasasını yazma fırsatına kavuştuğunu belirtti. Ayrıca kabul edilen belgenin monarşiye son verilmesi ve demokratik cumhuriyetin kuruluşu anlamına geldiğini de vurguladı. Mahara yeni anayasanın ancak devletin yeniden kurulması, devrimci toprak reformunun gerçekleşmesi ve yeni bir ulusal ordunun kurulmasıyla tamamlanabileceğini söyledi. Yeni Nepal'in feodal baskıdan ve yabancı müdahaleden bağımsız olması gerektiğini ve bu konuda kararlı olduklarını da açıkladı.

Prachanda 18 Ocak'ta yaptığı açıklamada ise NKP(Maoist) önderliğindeki Halk Hükümetinin resmi olarak dağıtıldığını, bu hükümetlerin artık **Geçici Yerel Hükümetler** biçiminde faaliyetlerini sürdüreceklerini belirtti. Prachanda **BBC**'ye verdiği röportajda ise, partilerinin geçici hükümete ve geçici meclise girmesine karşın esas hedeflerinin aynı kaldığını vurguladı. Azami hedeflerinin Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde komünizme ulaşmayı hedeflediklerini belirtti. De-

NKP (Maoist) Mecliste

mokratik cumhuriyet sisteminin ve demokratik halk sisteminin bu son hedefe hizmet ettiğini belirtti.

28 Aralık'ta açıklama yapan **Badal** yoldaş da **Cumhuriyet Cephesi**'nin kurulması için hükümetteki sol partilere birleşme çağrısında bulundu. Bu çağrıya başta NKP(Birleşik Marksist-Leninist) ve NKP(ML) gibi partilerin olumlu yaklaştığı bilinmektedir. NKP(Maoist)'in bu çağrısına **Kongre Partisi** gibi çeşitli partilerin destek sunmaması ise hükümetteki koalisyonun birliğinin zedelenmesine de neden olacaktır.

Meclise girmeyen Prachanda ve Bhattarai ise son süreçle ilgili olarak parti üyelerini ve kadrolarını eğitmek için örgütlenen konferanslara katılmaktadır. **20 Ocak**'ta **Chitwan**'daki konferansa 1000'i aşkın üye ve kadronun katıldığı belirtildi.

Halk Kurtuluş Ordusu'nun silahları Birleşmiş Milletler'in gözetiminde sayılmaya ve gerillaların kayıt edilmesi işlemleri de 18 Ocak'ta başladı. Bu konuyla ilgili olarak BM'nin 186 silahsız görevlisinin Nepal'e geldiği belirtildi.

ABD Büyükelçisi **Moriarty** ise Maoistlerin Hindistan'dan aldığı ucuz ve basit silahları BM'ye teslim ettiğini, ağır ve etkili silahları ise sakladığı iddiasında bulundu.

7 Kampta toplanan 35 bin Halk Kurtuluş Ordusu gerillasının ihtiyaçları için hükümet bugüne kadar 280 milyon rupi aktardı. Yol, su, iletişim, vb. altyapı hizmetleri ve diğer ihtiyaçlar için de 120 milyon rupinin daha aktarılacağı kararlaştırıldı.

Hükümetin polis karakollarını yeniden kurma çabalarını NKP (Maoist) engellemeye devam ediyor. Prachanda'nın

yalnızca **Terai Bölgesi**'nde karakolların kurulmasına izin vereceklerini belirtmesine karşın hükümetin bunu yaygınlaştırmaya çalışması tepki topluyor. 19 Ocak'ta **Kaski**'de, **Kamidanda**'da ve **Syangja**'daki polis karakollarının dağıtıldığı, yine birçok bölgeye gelen Köy Kalkındırma Sekreterlerinin de geri gönderildiği belirtildi. **21 Ocak**'ta ise Bardiya'daki polis karakolu 500'ü aşkın kişinin baskınıyla dağıtıldı. Polis müdürü **Banstola**, yaptığı açıklamada bugüne kadar 500'ü aşkın karakolun Maoistler tarafından dağıtıldığını belirtti.

X Hindistan

16 Ocak tarihinde Bastar kentinde **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'e bağlı gerillaların mayınlı saldırısı sonucu aralarında kentın askeri komutanının ve polis şefi yardımcının da bulunduğu 7 polis öldürüldü, çok sayıda polis de yaralandı. Çatışmada gerillalar polislerin silahlarına da el koydu. Polis kaynaklarına göre ise bölge Hindistanlı Maoistlerin etkili olduğu bir yer ve bu saldırıdan bir hafta önce 4 gerilla aynı bölgede öldürüldü.

X İsrail

Harçların yüksekliğini ve bütçeden eğitime ayrılan payın kesintilerini protesto etmek isteyen öğrenciler ve maaşlarına zam isteyen eğitim emekçileri greve gittiler. **İsrail Ulusal Öğrenci Birliği**'nin aldığı karar ve çağrı doğrultusunda ülke genelindeki çok sayıda okulun öğrencisi, 9 Ocak günü sabah saatlerinde yol keserek lastik yaktı. Aynı gün öğretmenler sendikası da maaşlara zam talebiyle grev başlatarak, iş bırakma çağrısı yaptı.

X Bangladeş

Bangladeş Başkanı Ayuddin Ahmet önümüzdeki günlerde yapılacak olan seçimlere karşı gerçekleştirilen kitlesel eylemler sonucunda geçiş hükümeti başkanlığından istifa ettiğini açıkladı. Böylelikle, 22 Ocak'ta yapılması düşünülen seçimler bilinmeyen bir tarihe ertelendi. Kitle hareketi de böylece, adaylarının engellenmesine ve seçimlerin manipüle edilmesine karşı gerçekleştirdiği eylemlerde, hedefine ulaşmış oldu. Ancak Bangladeş Başkanı, seçimlerin ertelenmesiyle birlikte sıkıyönetim de ilan etti.

X Hollanda

Ücretlerine zam alamayan ve **TİS** görüşmeleri tıkanan Hollandalı kamu emekçileri, hükümeti uyararak amacıyla kitlesel bir miting düzenledi. Çok sayıda kamu hizmetinde gerçekleşen eylemlere, çalışma koşullarının Avrupa düzenlemelerine uygun olmadığını açıklayan itfaiyeciler de katılıyorlar.

Yek-Kom derneklerine ve kitlesine yönelik saldırıları kınıyoruz!

Almanya devleti tarafından ülkenin birçok kentinde demokratik bir kurum olan **Yek-Kom**'a yönelik eşzamanlı operasyonlar düzenlenerek büroları basıldı ve derneğin birçok belgesine ve bilgisayarlarına el konuldu. **YEK-KOM Yönetim Kurulu Üyesi Ahmet Çelik** gözaltına alındı. Demokratik bir ülke olma iddiasıyla halkların gözünü boyamaya çalışan Alman devleti, bu saldırıyla birlikte daha önce **HÖC** ve **ESP** bürolarını basan Türk devletinden bir farkı olmadığını göstermiştir. Konuyla ilgili bir açıklama yaparak baskınları kınayan **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)** yaptığı açıklamada şu görüşlere yer verdi:

“Federal Almanya Cumhuriyeti ve onun çeşitli eyaletlerdeki hükümetlerinin kararları doğrultusunda; **Alman**

güvenlik güçleri, Kürt halkına yönelik saldırganlıklarına bir yenisini daha eklediler. Kürt ulusuna yönelik genel ve özel saldırılar, yine bu örnekte olduğu gibi, sürekli gündemde tutulmaktadır.

Kürtlerin imha ve inkar edilmesi eksensiz geliştirilen bütün tarihsel saldırganlıklarda karneleri kara lekelerle dolu olan Alman devletinin hükümetleri, bu lekelerine bir yenisini daha eklediler. Mazlum insanların, devrimci-demokratik sol muhalefetin, ilerici baskının ve göçmenlerin hakları söz konusu olduğunda, ‘**sol gözünü kapatıp habire abanarak saldıran**’ Alman makamları ve güvenlik güçleri, bu baskınlarla Kürt halkı nezdinde zaten kötü olan karnelerine unutulması zor bir zayıf not daha eklemiş oldular.

Dünya egemenlerinin burjuva demokratik kırıntıları bile artık çok gördükleri ve bunları faşist zihniyetli anti-terör yasalarıyla bir bir rafa kaldırdıkları bir süreçte; bütün ezilenler için demokrasi mücadelesi güçleri, bu ve benzer saldırıları ancak birleşik tavırlar ve dayanışmacı birliktelikler geliştirerek aşılabilirler.

Biz, **ATİK** ve ona bağlı bütün federasyonlar, Londra-Tohum Kültür Merkezi, Yeni Demokratik Gençlik (YDG), ATİK-Yeni Kadın ve Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Avrupa Koordinasyon Komitesi olarak; Kürt ulusuna ve halkına yönelik bütün imha ve inkar politikalarının kayıtsız şartsız karşısında olacağımızı bir kez daha bildiriyoruz.”

Emperyalist saldırganlığa ve faşizme karşı birleşik mücadele

Emperyalist saldırganlığın hızla yayıldığı günümüzde ülkemizde faşizm tarafından sürdürülen militarist baskıcı saldırıya karşı enternasyonal ve devrimci direnişin önem kazandığı bir dönemden geçmekteyiz. Diğer yandan ülkemizde de emperyalist politikalara bağlı olarak işçi sınıfı ve onun önderliğine soyunan devrimci örgütlere karşı imha operasyonlarıyla da karşı karşıyayız, emperyalist politikalara karşı topyekün direnişin ve ortak mücadelenin gereklilik haline dönüştüğü bu süreçte devrimci hareketlere büyük görevler

düşmektedir. Bu bağlamda Zürich'te emperyalist saldırganlık ve faşizmin politikalarına karşı devrimci örgütlerin ortak mücadele şiarıyla bir panel düzenlemesi bu sürecin ilk adımını oluşturmaktadır.

7 Ocak Pazar günü **Zürich Wolkshaus**'ta 300 kişilik yoğun bir kitle katılımıyla gerçekleştirilen panel öncelikle tüm devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra **TKP/ML**, **MLKP**, **TIKB**, **TKİP** ve **MKP**'den temsilcilerin sırayla gündeme ilişkin konuşmalarıyla devam etti. Em-

peryalist saldırganlık politikaları ve buna bağlı olarak faşizm tarafından sürdürülen imha operasyonlarına, **Büyük Ortadoğu Projesi**, işgaller ve genel sömürü programlarına değinilen konuşmalarda Türkiye devrimci hareketinin bu saldırı biçimlerine karşı tavrı ve ortak mücadele biçimleri tartışıldı.

Ara bölümde ise panele katılan kitlenin sorularına ve düşüncelerine yer verildi. Genel olarak kitlenin ortak mücadeleyi somutlaştırma istemi ve ortak mücadelenin dönemsel olmaktan çok sürekliliğe dönüşmesinin bir gereklilik olduğu düşüncesi ağır bastı.

Kitlenin yoğun katılımı, güncel tartışmalara dahil olma isteği ve tartışmaların genel gidişatı açısından panel çok olumlu geçti. Kitlelerin desteğinde yürütülen devrimci mücadelede diğer dost ve devrimci güçlerle yürütülen taktik ittifaklar şu dönemde önemlidir. Emperyalizme ve faşizme karşı sürdürülen savaşta bu tür konuları tartışmanın ve taktik mücadeleyi geliştirmenin bir adımı olarak çıkan Zürich'teki panel demoralize olmuş kitleler açısından moral kaynağı oldu. **Zürich İK okurları**

Doğu Asya Zirvesi ve Başkan Arroyo protesto edildi

7 Ocak'ta, Filipinler'in **Cebu Adası**'nda başlayan Güney Doğu Asya Ülkeleri Birliği (ASEAN) Zirvesi çeşitli eylemlerle protesto edildi. Zirveyi protesto etmek için biraraya gelen eylemciler, aynı zamanda ABD işbirlikçisi Filipinler Başkanı Arroyo'yu da protesto ettiler. Arroyo karşıtı dövizler taşıyan kitleler **"ABD kuklası Arroyo"** sloganları eşliğinde yürüdü. On binden fazla asker ve polisün güvenlik önlemi aldığı Zirve'ye karşı yapılan eylemde, çok sayıda ABD karşıtı döviz ve pankart da taşıyan kitleler, **"Bir Numaralı terörist ABD"**, **"ABD Doğu Asya'dan defol!"** vb. sloganlar haykırdılar.

Bu yıl 12.si yapılan **Güney Doğu Asya Ülkeleri Birliği Zirvesi**'nin yapıldığı **Cebu Uluslararası Konvansiyon Merkezi**'ne yürüyen eylemciler, burada ABD başkanı Bush'un, Arroyo'nun ve Japonya Başbakanı **Shinzo Abe**'nin maketlerini ateşe verdiler.

Evrensel Bakış

Rüzgâr halklardan yana esiyor, önünü kesmeye çalışmayın!

Emperyalizmin azgınca saldırılarına paralel olarak yükselen halk hareketleri, bu hareketlerin ideolojik-siyasal zeminde nasıl tanımlanmaları gerektiğine ilişkin tartışmaları da yükseltmiştir. En fazla kafa karışıklığı ise anti-emperyalizmin ne olduğu ve bu sürece damgasını vuran, işgal karşıtı vb. belli başlı hareketlerin bu kategoride değerlendirilip değerlendirilemeyeceği üzerine yaşanmaktadır. Bu tartışmaların bugün daha çok da **Latin Amerika**'daki gelişmeler, işgal karşıtı direnişlere önderlik eden hareketler ve de işgal tehdidi altında olan, İran gibi ülkelerin önderlikleri üzerinden yaşandığını söyleyebiliriz. Bugün azımsanmayacak bir kesimin, bunların tümüne anti-emperyalist bir misyon biçtiğine, Latin Amerika'daki gelişmeleri ise anti-emperyalist olarak nitelemekle kalmayıp, ısrarla **"sosyalizmin"** kazanımı olarak getirmeye çalıştıklarına şahit olmaktadır. Buradaki önderliklerin arkalarına aldıkları rüzgâr ısrarla solun-sosyalizmin hanesine yazılmaya çalışılmaktadır.

Ortadoğu'daki gelişmeler ise, yine buradaki önderliklere ve hatta bazı gerici devlet yapılarına bile **"anti-emperyalist"** misyon biçilmesini de beraberinde getirmiştir. Tıpkı İran ve Ahmedinejad örneğinde olduğu gibi.

Bu ve benzer yaklaşımlar içinde olanlar, **"anti-emperyalist"**, **"sosyalist"**, **"sol"** vb. misyon biçtikleri Latin Amerikalı liderlerden **Chavez**'in, **Ahmedinejad**'la

geçtiğimiz günlerde bir araya gelmesini de, **"emperyalizme karşı bir duruş"** olarak ve de **"coşkuyla"** karşıladılar.

Öncelikle, ortada gerçekten anti-emperyalist bir duruş var mı diye soracak olursak, bunun cevabı bizce elbette ki hayır! Anti-Amerikancı olmakla -ya da görünmekle- anti-emperyalist olmak birbirinden çok farklı şeylerdir.

Bugün emperyalist saldırganlığın öncü gücü olan ve dünya hegemonyası için askeri saldırılarının dozunu artıran, birbiri ardına ülkeler işgal eden ABD tüm dünyada halkların nefretini kazanmıştır ve de **"ABD karşıtı olmak"** artık tüm dünyada prim yapan bir durumdur.

Hele de Latin Amerika halkları açısından bunun önemi daha da fazladır. Çünkü Latin Amerika halkları, aynı coğrafyada buldukları ABD emperyalizminin ekonomik, siyasi, askeri saldırılarını yıllar boyu yoğun bir biçimde yaşamışlar ve bu politikalar altında büyük acılar çekmişlerdir. '70'li yıllar tüm Latin Amerika ülkelerinde ABD patentli, neo-liberal politikaların, darbeler, katliamlar ve türlü zulümler eşliğinde, acımasızca hayata geçirildiği yıllar olmuştur. **Yoksulluk ve sefalet bu yıllarda had safhaya ulaşmış ve Latin Amerika halklarının ABD emperyalizmine karşı öfkesi daha da artmıştır.** Buralardaki halk hareketleri de yine bu süreçte yükselişe geçmiştir. Latin Amerika halklarının eşitliğe özgürlüğe duyduğu özlemin

ve sosyalizmin halklara yeniden umut olmaya başlamasını da somut bir ifadesi olan bu yükseliş ise, Chavez gibi önderliklerin halkların bu özlemleri üzerinden iktidara taşınmasını getirmiştir.

Cuntacı bir subay olan ve ordunun -en azından belli bir bölümünün- desteğini de arkasına alan Chavez bu önderlikler içinde en öne çıkarıdır. O'nun, özü burjuvaziyle işçi sınıfını, uzlaşmaz bu iki sınıfı, uzlaşmaktan ibaret olan **"21. y.y. in sosyalizmi"** iddiası ve kapitalist temelde bir birleşik Latin Amerika kurma temelindeki Bolivarçı anlayışı, halklara umut olarak gösterilmeye, halklar aldatılmaya çalışılmaktadır. Anti-emperyalist söylemler eşliğinde, "sol", "sosyalist" maskeyle ve de özde iktidarda kalabilmek için zorunlu olarak yaptığı reformlar ise bu aldatmacaya referans olarak gösterilmektedir.

Chavez'le biraraya gelen **Ahmedinejad**'a gelince, burada sadece O'nun, İslami gericiliğin, ortaçağ karanlığının temsilcisi olduğunu söylemekle yetineceğiz. İran İslam devrimiyle birlikte İran'ın devlet yapısının anti-emperyalist olarak nitelenmesi noktasında ise, bu iddiada olanlar İran devletinin daha İslam devriminden beri, hatta öncesinde var olan emperyalist ilişkilerle, özellikle de AB emperyalistleri ile olan ilişkilerine ve de iktidara gelir gelmez gerçek anti-emperyalistler olan devrimciler-komünistlere dönük gerçekleştirdikleri vahşi katliamlarına baksınlar. Anti-emperyalist olmak aynı zamanda anti-kapitalist olmaktır. Emperyalist-kapitalist sisteme, sömürü ve talan sistemine bir bütün olarak karşı olmaktır her şeyden önce. Emperyalizmden beslenenler ise anti-emperyalist olamazlar!

Her ikisi de şu veya bu emperyalist güç veya güçlerle (Çin, Rusya gibi) yakın

ilişkili olan bu iki liderin, petrol üreten emperyalist veya emperyalizme güdümlü ülkelerin birliği olan ve de bunlar tarafından (özellikle de Chavez tarafından) anti-emperyalist olarak tanımlanan **OPEC**'i güçlendirmek için gerçekleştirdikleri buluşmayı, emperyalizme karşı bir duruş olarak algılamak, ezilen halkları gerçek kurtuluşa götürecek olan sınıf mücadelelerinin önünü kesmeye, sınıf mücadelelerinin yönelimini bu aldatmacaların kuyruğuna takmaya, dahası uzunca yıllardır esen tasfiyecilik rüzgarının güçlendirilmesine hizmet edecektir.

Bu tasfiyecilik rüzgarı ise sadece bu önderlikler tarafından değil, uzunca yıllardır, başta **DSF** olmak üzere, sözde hükümet dışı örgütler denilen, **Sivil Toplum Örgütleri** ve bunlara yön veren anlayış tarafından da güçlendirilmeye çalışılmaktadır. Chavez ve benzerlerinin de beslediği bu anlayışın bugün dünyanın dört bir yanına yayılmak istendiğine, sistemden umudunu yitirmiş olan emekçi halkları aldatma çabasını sürdürdüğüne şahit olmaktadır.

Bu çabaların son somut örneği ise, **STÖ** anlayışının günümüzdeki başlıca temsilcisi **DSF**'nin geçtiğimiz günlerde yoksul bir Afrika ülkesi olan **Nairobi**'de gerçekleşen toplantısıdır. Toplantının ayrıntılarına burada girmeyeceğiz. Ancak bu toplantı da yine benzerleri gibi, ezilen yoksul halkları sisteme yedekleme, onların sisteme karşı yükselen öfkelerini sisteme içine hapsetme hesaplarıyla, bu çabalar doğrultusunda yapılmıştır. Ancak tüm bu hesaplar ve çabalar, artık halklardan yana esen rüzgarın yönünü, onların aleyhine çevirmeye yetmeyecektir! **Çünkü bu rüzgar, direniş rüzgarıdır ve çok güçlü esmektedir. Bu rüzgar yaklaşan fırtınanın habercisidir!**

Kadına yönelik şiddet: “Devlet baba” kimi koruyor?

“Osmaniye’ nin Kadırlı İlçesi’ nde 7 ay önce kuma getiren eşi İbrahim Ceyhan’ la tartışmasının ardından, dövülen ve beyin kanaması geçiren Gülveren Ceyhan, komadan çıkamayarak öldü, gözaltına alınan İbrahim Ceyhan tutuklandı...”

“Ölümlerle tehdit edildiğini için, Üsküdar Cumhuriyet Başsavcılığına başvurmasına rağmen sonuç alamayan ve Ersen Yıldız tarafından öldürülen Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Derya Samancı’nun (22) ölümünün ardından Başsavcılık, kimlerin kusuru bulunduğunu tespit etmek için soruşturma başlattı...”

“Diyarbakır’ da uyuşturucu bağımlısı olduğu iddia edilen imam nikahlı eşi Abdürrezzak Dikici’ nin öldürdüğü beş çocuk annesi 35 yaşındaki Ayşegül Alpaslan’ ın, 6 ay önce kocasının kendisini ‘ölümle tehdit’ ettiği gerekçesiyle Cumhuriyet Savcılığı’ na başvurduğu ortaya çıktı.”

Daha önceki yıllardan daha fazla damgasını vurdu 2006’ ya, kadına yönelik olarak uygulanan şiddet. Bundan hareketle kadına yönelik şiddetin daha fazla görünür kılındığını söyleyebiliriz. Ancak yukarıda verdiğimiz üç örnek 2007 başında yaşananlardan bir demet. Bu da gösteriyor ki, kadına yönelik şiddet daha fazla “görünür” kılınabilmişse de, bu durum “engellenebilir” kategorisine henüz sokulmamıştır. Kadına yönelik şiddetin engellenmesi için çeşitli çalışmalar yürütürken, devletin bu konudaki tutumu ve kimi koruduğu da masaya yatırılıyor.

Yasa, birlikte yaşayan kadını korumuyor

Konu ile ilgili yasalardan biri de “Aileyi Koruma Kanunu”. Yasa, geçtiğimiz günlerde Meclis’te görüşülürken çeşitli tartışmalara da sahne oldu. Bakan Nimet Çubukçu Meclis Adalet Komisyonu’nun da “Aileyi Koruma Kanunu” görüşülürken kanun kapsamına birlikte yaşayan çiftlerin alınmasına itiraz etti. Prof. Dr. Nilüfer Narlı ise, kadınların şiddete uğradıkları zaman korunmasız kalacaklarını söyledi.

Meclis Adalet Komisyonu “Aileyi Koruma Kanunu”nu kabul etti. Tasarı halindeki metin, yalnızca eşleri değil, diğer aile bireylerini de kapsıyor, ama aynı evde yaşayan nikahsız çiftleri, kumaları kapsam dışı bırakıyor.

Görüşmeler sırasında, Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Nimet Çubukçu’nun “aile Anayasa’da belli” diyerek nikahsız çiftlerin kapsama dahil edilmesine itirazını, Prof. Dr. Nilüfer Narlı, “birlikte yaşayan kadınlar şiddete maruz kaldıkları zaman çıkacak sorunlar önemli” sözleriyle değerlendirdi.

“Sevgilisinin nişanlısının dayak attığı kadınlar var”

Narlı, yasanın eski halinin 1998 yılında kabul edildiğini, o dönemde kapsamına “imam nikahını meşrulaştırmamak” gerekçesiyle nikahsız yaşayan çiftlerin alınmadığını söyledi.

Nikahsız yaşayan çiftlerin yasa kapsamına alınmasıyla imam nikahının teşvik edileceği

endişesinin yaşandığını dile getiren Narlı, buna karşın nişanlı çiftler, sevgililer arasında da şiddet sorunlarının yaşanabileceğini ifade etti.

Bakan Nimet Çubukçu’nun yaklaşımının kadını değil aileyi korumaya yönelik olduğu açık. Bundan birkaç yıl öncesine kadar tecavüz eden erkeğin, tecavüz ettiği kişiyle evlenmeyi kabul etmesi durumunda suçu affedilmiyor muydu? Bu zihniyet kadını değil “kutsal aile” kurumunu korumaya çalışmaktadır. Nitekim kadını tecavüzçüsüyle evlendirmek, ömür boyu tecavüzü sağlıyor! Sadece tek farkı bu teca-

vüzün kutsal aile bağıyla, devlet tarafından onaylanarak gerçekleştirilmiş olması!

Bu yüzden “evlilik içi tecavüz” yeterince tartışılmıyor. Gönüllü olmayan, zorlamayla gerçekleştirilen birlikteliğin adı tecavüz olarak konulmak zorundayken, pek çok erkeğin yanı sıra bazı kadınlar da bunu bir “hak” olarak görüyor. “Kocamdır döver de sever de” anlayışı, kadınların istemese de birlikte olmasına, bunu bir “görev” olarak algılamasına sebep oluyor. Kadının “görevini” yerine getirmemesi şiddet olarak geri dönüyor. Yetiştirilme biçiminden, toplumsal şartlanmadan, alınan eğitim ve kültürden dolayı çoğu kadın ister eşine ister sevgilisine “hayır” diyemiyor. Oysa yasa da “karşı çıkmadıysa” tecavüzçüye suç bulunmaması gibi bir durum var. Kadının herhangi bir tehdit karşısında susmak zorunda kalmış olması, erkeğin suçunu hafifletecek nitelikte. Bu durumda devletin rolünün ne olması gerektiği tartışmalarına son yaşananlardan bir örnek verebiliriz: tecavüze uğramasının ardından, Van Özalp Savcılığı’na başvuran, ardından pazar günü ailesine teslim edilen S.A.’nin can güvenliği ancak televizyon programında yapılan duyurudan sonra sağlanabildi. Defalarca yaşanan örnekler, devletin can güvenliğini sağlamayıp, ailenin insafına bıraktığı durumlarda pek çok kadının öldürüldüğünü gösterdi. Konu ile ilgili açıklama yapan avukatlar, 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun’un “kadına yönelik şiddet ihtimalinin bulunduğu her durumda, kamu görevlisi olsun olmasın herkese o kadının hakkını koruma emri çıkartılmasını isteme görevi ve zorunluluğu” getirdiğini belirttiler. “S.A. olayında olduğu gibi devlet görevlilerinin bütün bu kanunları hiçe sayarak davranması açıkça bir suçtur” dediler.

Adalet Bakanlığı’nın, İçişleri Bakanlığı’nın, Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı’nın ve 4 Temmuz tarihinde Başbakan Erdoğan’ın çıkarttığı genelgelerin bu konuda kamu görevlilerine görev verdiğini belirttiler. Avukatlar, “bütün bunlara rağmen ‘kadın geç başvurmuştu’, ‘aile çok ikna ediciydi’, ‘biz aileye tembih ettik’ gibi gerekçelerin hiçbirisi bu tür olaylarda kamu görevlilerinin işlediği suçu örtbas etmeye yetemez” dediler.

“Umursamazlık”tan

“yapma e mi” noktasına...

Kadınların on yıllardır şiddete karşı verdiği mücadelede geldiği noktanın “devletin vatanşaya ‘yapma e mi’ demesi olduğunu ifade eden hukukçular, durumu, ‘Biz aileye yapmamasını tembih ettik’, diye bir savunma olmaz. Bu memlekette ‘yapma e mi’ kanunu yoktur. Kadınların yaşam hakkı, can güvenliği, şiddetsiz bir hayat yaşama hakkı, tembihlerle nasihatlerle sağlanamaz” sözleriyle eleştirdi.

Bu olayda, devletin olayla ilgili tüm kurumlarının “görevi ihmal suçu, önlememe suçu, bildirmeme suçu, suçlular hakkında yasal işlemleri yapmayarak onları koruyup kollama suçu, suça iştirak ederek, azmettirme suçunu” işlediğini bildiren hukukçular, kadınların umursamazlık politikası nedeniyle hayatını kaybettiğini vurguladı.

Vali “yetkimin dışında”

Olayı kamuoyuna duyuran Van Kadın Derneği’nden Zozan Özgökçe, yaşadıkları karşısında yetkili bulmakta zorluk çektiklerini belirtti. S.A.’nin her yere başvurduğunu, her yerden geri çevrildiğini açıklayan Özgökçe, “her gün bir program olamaz” diyerek, pazar günü Fatih Çekirge’nin olayı televizyondan aktarmasının “şans olduğunu” vurguladı.

Valiye ve savcıya ulaşamadıklarının altını çizen Özgökçe, bu konuda, her zaman ulaşılacak kalıcı bir yetkilinin olması gerektiğini sözlerine ekledi.

Tecavüz sonrası “berdel”

Olay, 23 yaşında silah zoruyla tecavüze

uğrayan S.A.’nin ailesi tarafından öldürüleceğinden korkarak, Özalp Cumhuriyet Savcılığı’na başvurmasıyla başladı. Özalp Cumhuriyet Savcısı Mustafa Şahin, mağdur S.A.’nin babasını aradıktan sonra, “Kızı bir şartla veririm, öldürmeyin Başkale’deki gibi” demişti.

S.A.’nin kocası, tecavüz edenin ailesinden 16 yaşındaki kızını alarak, “berdel” yoluna başvurmuştu. Böylelikle tecavüze uğrayan kadının diyeti olarak, yine bir başka kadının hayatına ipotek konuldu. İşte devletin adaleti!

“Devlet baba”nın

şefkatli kolları!

Devletin kadına yönelik şiddeti neden önlemediği ve önleyemeyeceği kuşkusuz niteliğiyle ve kime hizmet ettiğiyle ilintili. Kadına yönelik şiddeti tartışırken “devlet şiddeti” gibi bir kavram da çıkıyor karşımıza. Devletin “şefkatli kolları”na aldığı kadınlara nasıl davrandığı herkes tarafından bilirse de tekrar etmekte fayda var.

Gözaltında tecavüz ve taciz vakaları ile devlet güçleri tarafından gerçekleştirilen kaçırılma vakalarını 1997-2006 yılları arasında derleyen bir rapor bunu açıklığa kavuşturuyor.

Yaşadıklarını anlatan ve hukuki destek arayan kadın sayısı 236 olurken, cinsel taciz vakaları 166 ile ilk sırada yer aldı, tecavüz olaylarının sayıysa 70.

Devletin kendisinden kadınlara doğru gelen şiddet ortadan kaldırılamamışken, vatandaşlarına “yapmayın e mi” demesi de bir o kadar ironik.

“Şiddet” denilince pek çok kadının bile aklına yalnızca “fiziksel şiddet” gelmesi, diğer türlerinin görülmesini de engelliyor. Şiddet, psikolojik, cinsel, ekonomik gibi pek çok türde uygulanabiliyor. Ülkemizde henüz kadın cinayetlerinin engellenmesini sağlamadığımızdan diğerlerini de yeterince bilince çıkarılamıyoruz. Fiziksel şiddeti belgeleyemezseniz şikâyetçi de olamıyorsunuz. Yüzünüzdeki morlukları silinmeden göstermeyi başardınız, içinizi acıtanları kime göstereceksiniz, sizi kaçırdığınız ailenize geri teslim edenlere mi?

“Tutsak Kadın Portreleri” bir tutsağın objektifinden...

Müebbet hapis cezasıyla hapisnede kalan Kızıl Ordu Fraksiyonu üyesi Eva Haule’nin, hapisnede kadınlara fotoğrafından oluşan “Tutsak Kadın Portreleri” sergisi 8-27 Ocak arasında Karşı Sanat Galerisi’nde ziyaretçilere sunulacak.

1986 yılından beri hapisnede kalan, ilk üç yılını tek kişilik bir hücrede, tecritte geçiren Haule, 1989’da girdiği açlık grevinin sonunda başka bir hapishaneye gönderildi ve burada dışardan gelen iki gönüllü fotoğrafçı ile tanıştı. İlk fotoğraf deneylerini hapisnede bazı tutuklularla yapan Haule, projesini “görünmez kılınmış, dışlanmış ve yalıtılmış kadınların fotoğraflarını sergileme düşüncesi herkesin hoşuna gitti” sözleriyle özetliyor.

“Zor yaşamı onur ve güzellikle taşıyan kadınlar”

İlk kez 1998-2003 yılları arasında Almanya-Preungesheim hapishanesinde açılan sergi için Haule şunları söylüyor:

“Kadınlardan sekizi başka ülke kökenliydi: ABD, Trinidad, Kolombiya, İsveç, Bosna, Makedonya, Türkiye... Onlarda beni çeken şey, belki de böylelikle genelgeştirilebilecek olan: Zor yaşamı onur ve güzellik içinde taşıyorlardı; yaşadıkları her şeye karşın -sokakta yaşamak, şiddete maruz kalmak, hastalık, yoksulluk, çocuklarından ayrı kalmak-yıkılmamışlar, sinmemişler.”

Müebbet hapis cezasıyla hâlâ hapiste olan Haule’nin sergisi, 8-27 Ocak 2007 tarihleri arasında açık kalacak.

KÜLTÜREL YOZLAŞ(TIR)MA

Son dönemlerde sıkça yaşanan bazı olaylarla gündeme gelen aslında yeni bir şey olmayan “yozlaşma” sorununu kamuoyu, öncesine bakmadan ele alıyor. Karşımıza çıkabilecek her sorunda olduğu gibi kültürel yozlaşmanın da bir gelişim süreci vardır. Zaten bu gelişim sürecini iyi bir şekilde irdelemeden soruna doğru bir tarzda çözüm üretmemiz beklenemez.

Yozlaşma bir anda karşımıza çıkan bir şey değil, sistemin bu yönlü politikalarının bir sonucudur. Halkın özgürleştirici kültürünü yaşatmaya ve yaymaya çalışan, bu anlamıyla alternatif olan sanat ve sanatçıların ülkemizde uğradıkları baskıları düşüncecek olursak söylemek istediklerimiz daha kolay anlaşılacaktır. Dünyanın ezilen halklarına umut olan, onların acılarını, mutluluklarını sanatlarına yansıtan **Nazım Hikmet, Yılmaz Güney** gibi bu ülkenin yarattığı halkın sanatçılarının sürgünde memleket hasretiyle hayatlarını kaybetmeleri birer tesadüf müdür acaba? Yine oyunları yasaklanan tiyatrolar, şarkıları yasaklanan ozanlar, öldükleri halde mezarları kurşunlanan sanatçılar-aydınlar tüm bunlar tesadüf olabilir mi dersiniz? Tabi ki hayır. Bu onlara halk için sanat yaptıklarından kaynaklı verilmiş bir cezanın sonucudur. Özellikle **12 Eylül AFC**'si sonrası gelişen süreçte, sistemin bu yönlü politikalarını iyi bir şekilde anlamak gerekiyor.

12 Eylül'ün ardından toplumsal muhalefeti bastırarak için tutuklama, öldürme, işkenceyi devreye sokan sistem, halkı apolitikleştirmek için kültürel alandaki yozlaşmaya ayrı bir önem vermiştir. Halkın bu bilincini dumura uğratmak sistem cephesinden büyük bir önem arz etmekte idi. Bunu yapabilmeyen yolu bilinçleri bulandırmaktan, halkı özgürleştirici ve ilerici kültüründen ve bu kültürün yılmaz savunucu ve yaratıcıları olan devrimci sanat ve sanatçılardan uzaklaştırmaktan geçiyordu. İşte bu süreçte kültür-sanat alanında yoğun baskıların, yasaklamaların olmasının altında yatan başka bir gerçeklik de burada yatıyordu.

Özellikle 90'lı yıllardan itibaren geliştirilen düşük yoğunluklu savaş stratejisinin en önemli ayağını; duyarsız, hafızasını yitirmiş, bireysel çıkarları uğruna her şeyi yapmaya hazır bir toplum yaratmak oluşturuyordu. Tüm bunları yapmanın yolu da insanın ancak kendisine yabancılaşmasıyla mümkün olacaktı. Çünkü toplumsal bir varlık olan insan bu bilinçte olduğu sürece sistemin oyunlarına gelmeyecekti. Bu tehlike sistem cephesinden çok hayati bir konuydu. Çünkü söz konusu olan kendi gele-

ceği idi. Tabi atılacak bu adımlar kendini hissettirmeden, birden tepeden inme değil, uzun bir zamana yayılan bir politikayla hayata geçirilmeliydi. Yıllarca baskı ve zora başvuran sistem şimdi de saldırılarına bir yenisini daha ekliyordu.

Medyanın bu süreçteki rolü

İşte yukarıda saydığımız nedenlere bağlı olarak gelişen bu süreçte burjuvazinin görsel ve yazılı medyasına büyük görevler düşüyordu. Bugün baktığımızda medyanın bu süreçte nasıl bir rol oynadığını çok rahatlıkla görebiliriz. Sadece birkaç örnek bile burjuva medyasının ikiyüzlülüğünü göstermesi bakımından yeterli olacaktır. Bugün burjuva medya, sayfalarında boy boy magazin haberleri yayınlamayı ana görev olarak algılamaktadır. Acıktığı için bir simit çalan çocuğu topluma suçlu olarak gösterir. Televizyonlarda mafya dizileriyle toplumu şiddete özendirip, ardından yaşanan şiddet olaylarını lanetleme cüretini kendinde görür. Tele volelerle bir avuç sömürücü asalağın lüks içerisindeki yaşamlarını, toplumda herkes böyle yaşıyor gibi sunar. **Tüm bunları yaparken de popüler kültür dedikleri, aslında insanın kendine yabancılaşması olan o ‘kültürsüzlüğün’ adına yapar. Kısaca daha fazla reyting ve para uğruna her şey mübahtır tekeli medya için.**

Her ülkenin, her toplumun kendi öz-

günlükleri vardır. Bu özgünlükler ülkeden ülkeye değişebildiği gibi, ülke içinde değişik bölgeler arasında da farklılıklar taşıyabilir. Özellikle bizim gibi ülkelerde (yarı feodal-yarı sömürge) bu durumu daha iyi bir şekilde irdelememiz gerekiyor.

Özellikle Türkiye Kürdistanı başta olmak üzere; tarım ve hayvancılığın bitirilmesi, köy boşaltmaları, öğrenim vb. (bunun birçok nedenini sayabiliriz ama konumuz olmadığı için üzerinde fazla durmayacağız) nedenlerden kaynaklı ülkenin çeşitli kırsal bölgelerinden şehirlere göç etmek zorunda bırakılan insanlar geldikleri büyük şehirlerde ciddi sıkıntılarla karşılaşmaktadırlar.

Son dönemlerde burjuva basının timsah gözyaşı dökmesinin nedeni çetelışmelerin uyuşturucunun ve fuhuşun kendi kontrollerinden çıkması ve kendilerine de yönelmesidir. Bu yozlaştırma görev alan ‘**sanatçıların**’ çocuklarının da kendi yarattıkları bu tuzağa düşmeleridir. Ayrıca kendileri de sokaklarda yürüyemez hale gelmişlerdir. Her gün görsel ve yazılı medyada bu konuda onlarca haber çıkmaktadır. Ne var ki bu olaylara bulaşan insanlar suçlu gösterilerek, esas sorumlu olan sistem aklanmaktadır.

Bu işlere bulaşan insanların hiç mi suçu yok? Evet, bu insanların da eksikliklerini, hatalarını, suçlarını görüyoruz ve görmeliyiz de. Sonuçta kendi irade-

lerini kullanarak bu tarz hatalara bulaşmamaları gerekiyor. Hatta bu konuda kendi yetersizliklerimizi de görmeliyiz. Sonuçta bu işlere istemeden bulaşan insanlar da bulunmakta. Biz onları kazanmak için ne kadar çaba harcadık, onların sorunlarına çözümler üretebildik mi? Bunları da kendimize sormalıyız. Buradaki sorgulayışımızı bataklığı kurutmanın bir parçası olarak görmeliyiz. Halk arasında sıkça kullanıldığı gibi; “**bataklık kurutulmadan sivrisinekler yok edilemeyecektir**” çünkü o bataklık her defasında yeni sivrisinekler üretecektir. Her gün yaşanan bu gibi sorunlara duyarsız kalmamız, yarılarımızda daha kötü günlerin bizi beklediği anlamına gelecektir. Çünkü tarih; ezen ve ezilen sınıflar arası mücadele tarihidir. Yaşamın her alanında olduğu gibi kültür-sanat cephesinde de durum böyledir. Bir yanda; köleleştirici emperyalist yoz kültür, diğer tarafta özgürleştirici, ilerici halk kültürü.

Toplumsal bir varlık olan insan için bireysel kurtuluş olmayacağı açık bir gerçekliktir. **Ortak sorunlar etrafında örgütlenerek, yaşamın her alanında kendi emeğimize ve geleceğimize sahip çıkmalıyız.** Halkın değerlerine sahip çıkan, halktan yana sanat yapan kurum, kuruluş ve kişilere sahip çıkmak bugün bizim üzerimize düşen bir sorumluluktur.

Tohum Kültür Merkezi

Sevdalınız Tutsaktır Şimdi “Banka Kasalarında”!

Yıllardır insanlarımız bir halk şairi olarak **Nazım Hikmet Ran**'ı okurken, pek çok türkü ve şarkıda onun memleket hasreti ve kavga şiirlerini dinlerken Koç Holding Nazım'ı kendi tekeline alıyor.

1 haftadır Nazım'ın şiirlerinin yayımlandığı internet sitelerini “**teelif hakları bizdedir**” diyerek susturan **Koç Holding**'in bu girişimine karşılık **Üret-Yorum Kolektifi**, **Yapı-Sanatevi** ve **Tohum Kültür Merkezi** 20 Ocak Cumartesi günü basın açıklaması yaptı.

Saat 14:00'da **Galatasaray Postanesi** önünde toplanan kitle burada “**Koç Holding Nazım'dan elini çek**” sloganlarıyla eylemlerini başlattı. Kitle adına konuşan **Yasemin Ayaz**, Nazım'ın Türkiye'deki Ermeniler ve onların egemenler tarafından katledilmesi ile ilgili yazdığı bir şiiri okuyarak yazdığı geçmişte Nazım gibi pek çok sanatçıyı sürgünde ölüme terkeden, va-

tan haini ilan edip hedef gösteren devletin bugün de **Hrant Dink**'i katlettiğini belirterek, bu olayı lanetlediklerini söyledi.

Ayaz; **Nazım Hikmet**, **Sabahattin Ali**, **Sait Faik Abasıyanık**, **Orhan Veli Kanık**, **Melih Cevdet Anday**, **Behçet Necatigil**, **Ahmet Muhip Dranas**, **Cemal Süreyya**, **Edip Cansever**, **Ece Ayyhan** ve daha pek çok yazar ve şairin ya-

yınlanma hakkını Koç Holding tekeline alındığını belirterek zaten telif hakkı sistemine karşı olduklarını, ancak şu anda bu yazarların ve şairlerin pek çok yazılarının sansürlenerek yayınlanmaya başlandığını söyledi.

Ayaz, Koç Holding'in yaptığı bu yağmacılığa karşı kampanya başlatacaklarını ve bu yağmacılığı en geniş şekilde karşı duruş sergileyeceklerini belirterek duyarlı olan herkesi halkın eserlerini yaratan bu yazar ve şairleri sahiplenmeye çağırdı.

Açıklamanın ardından kitle **Yapı-Kredi Yayınları** üzerinden yapılan bu yağmayı teşhir etmek için pankartı ve Nazım'ın şiirinin yazılı olduğu büyük bir sayfayı **Yapı Kredi Yayınları**'nın satış merkezine bıraktı. Açıklamanın bittiği söylendikten sonra kitle sel halde konuyu teşhir eden ve insanları yapılmak istenen kampanya çerçevesinde eyleme çağırın bildiriler dağıtıldı. (İstanbul)

Munzur dünyanın üstüne oturmuş ayrı bir dünya gibidir. Ağır ve heybetli. Çoğu zaman başı dumanlıdır. Bazen savrulan bulutların yerini yıldızlar alır. Top top, dönen bir boranda esen yıldızlar. Güneş, uzun gecelerden sonra Munzur'un böğründen kıpkızıl bir ateş harmanı gibi çıkar. Munzur, geceleri daha da büyür. Dünya yalnız Munzur'muş gibi gelir insana, ulu sessizliğini korkunç gümbürtüler parçalar.

1993'ün 21 Ocağı...

Pülümür yakınlarındaki kışlık barınma, üslenme, eğitim kampında yaşam normal akışında sürerken Zel Dağının eteklerinde kümelenmiş karartılar kavganın yeni zorluklara gebe olduğunun haberini veriyor. Düşman binlerce kişiyle kuşatmış Partizanları, onlarınsa önlerinde iki seçenek var: ya düşman çemberinde imha olmak ya da Munzur'ları aşır diğer kamplara ulaşmak... Karar veriliyor; komutan, yoldaşlarına sesleniyor: "Yoldaşlar... Tepedekiler düşmandır. Birkaç hakim noktaya çıkarma yapmışlar. Anlaşılan yarın düğün var. Herkes önemli dokümanlarını alsın. Ayrıca herkes olabildiğince kalın giyinsin ve kesinlikle yün çoraplarını yanına alsın." Partizanlar verilen talimatlar doğrultusunda hazırlanıyorlar ve bölünerek belirledikleri noktalara konumlanıyorlar.

22 Ocağa eviriliyor gün. Kıyasıya bir çatışma ve direniş. Partizanlar mevzilerine düşmanı yaklaştırmayarak geri çekiliyorlar. Bunun ardından geliyor o uzun, fedakârlık ve özveriyle dolu ve 6 onur abidesini aramızdan alan görkemli yürüyüş.

Zemheri sabahında biten ilkyaz çiçekleriyiz

Buz içinde, sevilir kuşanan, yaralı, aç ve uğrun

Vahşetin yol ağzında

Çarmıha vurulan bir eşkıya güncesidir ömrümüz

Dağlara dağlara bezenmiş

Lirik ve des-

Kadıköy yakınındaki Hasanpaşa. Gece yarısını MP5 ve kalaşnikof sesleri bölüyor. İstanbul polisinin düzenlediği operasyonda Proletarya Partisi'nin örgüt evi basılıyor. Bu operasyonda İsmail Oral ve Hatice Dilek şehit düşüyor. 21 Mayıs 1991 tarihli gazetelerde, Hatice Dilek'in oğlu Özgür Cihan'la birlikte operasyonda yakalanan "esrarengiz İsviçrelinin" de fotoğrafları yayınlıyor. Kod adı: Cladua Ura Tirtıl, gerçek adı: Barbara Anna Kistler...

And dağlarının eteklerinde, kuzuların peşinde çığlık çığlığa koşturan bir Heidi'dir O.

Kavganız tarihleştii, isminiz kimlikleştii geride kalanlara...

tan...

Yaşamın en ince ayrıntısında yaşanır bazen en büyük kahramanlıklar. İlmek ilmek örülür her adımda. Her adım geleceğe bırakılan ayak izleridir. İşte bu bilinç ve kararlılık yürütür Partizanları.

Göz dizilir dağlara. Birlik ağır ağır yürüyor. Kış tüm acımasızlığıyla meydan okuyor. Yoğun karların örtemediği Zel dağının kayaları, ıslık çalan keklıklar, gökyüzü her şey ama her şey başlayacak kavganın tanığı olmak için sabırsızlanıyor. Zaman yavaş yavaş ilerliyor, gecenin ilerleyen saatleri acımasızlığı da ecelin pençesini de yanında taşıyor. İpi ilk Zeki Peker (Hamza) göğüslüyor bu uzun yürüyüşte. "Yoldaşlar bırakın beni, benim kavgam buraya kadar, benden yoldaşlara ve kavgamıza selam söyleyin" diyor Hamza'nın bitkin sesine karşılık yoldaşları son nefesine kadar onu taşımakta inat ediyorlar. "Yoldaşlar bana harcadığınız her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür, beni bırakın" diyor ve bırakıyor kendini yoldaş kollarına! Yüreklerle sapanıyor yoldaş acısı ve sloganlar çınlatıyor kayalıkları. Yoldaş naaşı terk edilerek dağlara, devam ediliyor görkemli kavgayı.

Çok geçmiyor, göç katarını ölüm ikinci kez yakalıyor Ali Ekber Batasul ile. Dili donduğundan gözleriyle veriyor mesajını. Ölüm acele etmese kim bilir neler söyleyecekti o gözler. O söyleyemese de yürekler tamamlıyor son sözleri. Dağın zirvesindeki yalçın kayalıklar yoldaş mezarı oluyor, ancak durmak yok, yola devam ediliyor her şeye karşın.

Gün 23 Ocak, saatler 15:00'i gösteriyor.

"Dağlarda hepinize savaşıacak bir mevzi hazırlayacağız. Sizleri bekliyorum"

Kuralların boğucu sıkıntısına alışamayan, boyun eğmeyen bir genç kadın, hayatı öğrenmeye çalışan bir başkaldırı. Henüz 16 yaşındayken başlamıştı hayata başkaldırısı. İsviçre'de yürütülen anti faşist-anti emperyalist mücadelenin en ön saflarındaydı O.

Barbara uzun yıllar İsviçre'de Komünist Partisi'nin yaratılması için mücadele eder. Komünist Parti'nin yaratılması mücadelesinde çekirdek olarak ortaya çıkan KGI (Komite Gegen Isolation) içinde yer aldı. Ancak KGI'nın süreç içinde istenilen bir yapıya kavuşmaması Barbara'yı yeni arayışlara iter. Barbara bir taraftan KGI içindeki faaliyetlerini sürdürürken, bir taraftan da Uluslararası

Bu defa dağların ufak tefek derviş kılıklı doktoru Ali Demirdağ, kod adı ile Hüseyin artık yürüyemeyecek duruma geliyor, ayakları donmuş. Söz konusu durumu karda donmayı, kavgasından ayrılmayı kabullenemiyor ve sitem ediyor böyle ölüme. Öyle yalın, öyle duru, öyle içli, her şeyi iliklerine kadar yaşayan biri, dağların doktoru esip geçiyor bir seher yeli misali. Ve değerler bırakarak geride, aynı geldiği günün heyecanı ve coşkusu ile

kendi gözündeki özgürlük sembolü olan dağ keşisinin başı dik kaygısız yükseklerde gezinmesini ilk kez imrenerek izlemiş olduğu Yel Dağı gediğinden çıkıp gidiyor bir zemheri sabahı...

Olağanüstü çabaların büyük ürünüydü bu yürüyüş. Yoldaşlık motifleştireyordu bu ölüm kalım mücadelesini. Bu yolculuk, bu yaşam mücadelesi, yaşanan onca acı, düğüne gider gibi halk için ölüme koşmanın yürekliliği figürleştireyordu kavganın bu kesitini. Yaşamı içten, doğal ve özveriyle paylaşan Partizanlar şimdi de ölümü paylaşmanın gereklerini yaşıyordu.

Hedeflenen köye ulaşmaya çok az kalmıştı. Artık tamamdı, yol buraya kadar. Köy halkı seferber oluyor, doğaya karşı amansız bir savaştan çıkan Partizanlar için. Ama bu sırada gelen peş peşe üç ölüm, hançerini saplıyor gerillanın ve köy halkının yüreğine. Bu uzun yolculuğun ardından devrimin kızıl gülü, Alp'lerden Munzur'a enternasyonal yolculuğun adı: Barbara Anna Kistler (Kinem), zulme karşı dağları mesken eyleyen Erkan Fener (Ali Ekber) ve Dersim dağlarının yiğit savaçısı Ali İhsan Yalçın (Bahtiyar) şehit düşüyor bu zorlu kavgada.

Bu uzun yürüyüş destanını yaratan Yel Dağı Şehitlerinin kavgaları tarihleşirken, isimleri kimlikleştii geride kalanlara... Şimdi geride kalanlar yazık ki, sızsız ama mutlaka güzel bir günün şafağında, kavganın göbeğinde kızıl alevler arasında, düşmana inat bir gelenekten özlemine duyduğunuz o güzel günü yaratmak için savaşıyorlar...

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Selahattin

Doğan: 1954 yılında Sinop Erfelek'e bağlı Sarıboğa köyünde dünyaya gelen Selahattin Doğan, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle İstanbul'da çeşitli inşaatlarda ve fabrikalarda çalıştığı sıralarda tanışmıştır. Kısa sürede siyasal olarak yetkinleşen Doğan, bu süreçte Parti Üyesi olur. **5 Ocak günü** Süleyman Cihan'la olan bir randevusuna giden Doğan, burada bir devrimci örgütün yaptığı kamulaştırma eylemi nedeniyle düşmanın bölgeyi ablukaya aldığı fark eder ve uzaklaşmaya çalışır. Bu sırada çıkan çatışmada yaralı olarak tutsak düşen Selahattin Doğan'dan bütün işkence yöntemlerine rağmen bir şey alamayacağını anlayan işkenceciler onu **2 Şubat 1978'de** katleder.

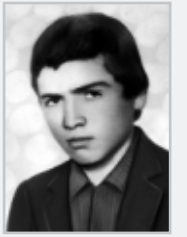
Yunus Koç:

Kars doğumlu olan Yunus Koç, Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken Ardahan-Ölçek köyünde jandarmalar tarafından **2 Şubat 1979'da** katledildi.

Mehmet Düzen:

5 Şubat 1961 Tunceli Ovacık doğumlu olan Mehmet Düzen'in de aralarında bulunduğu TIKKO'ya bağlı

bir gerilla birliğinin Mazgirt'in Örs köyünde olduğu ihbarını alan TC güçleri köyü basar. Gerilla birliği geri çekilirken Mohundu Karakol Jandarmasıyla karşılaşılır. TC'nin iki ateşi arasında kalan gerilla birliğinin girdiği çatışma sırasında Mehmet Düzen **5 Şubat 1981'de** aldığı kurşun yaralarıyla şehit düşer.

Haydar Sönmez:

1957 Dersim Mazgirt Yetimoğlu köyünde doğan Haydar Sönmez (Altınış) işbirlikçi olduğu için cezalandırılan Hasan Demirpençe'yi öldürdüğü iddiasıyla gözaltına alınarak **Şubat 1982'de** katledilir.

Rıdvan Karakuş: Şubat 1995'te devlet tarafından gözaltında kaybedildi.

Direniş Hareketi dava tutsakları, **Ramazan Yukarıgöz**, **Ömer Yazgan**, **Erdoğan Yazgan** ve **Mehmet Kambur 29 Ocak 1983'te** İzmit'te idam edildi.

*Değil o kavganın turisti
Enternasyonal kaderin
Dağ gibi dik duran bilinci.
Belleklere kazındı adı
Yanı başında Clara Zetkin'in
Boy verdi Dersim gülistanlığında
Acının yanı başında umut fidesi olup.
Eğer yolcuysan dost bu yolda
Varırsın milliyetsiz, dinsiz, dilsiz
Kardeşlik kapısına
Varırsın Tanya gibi.*

1990'nın yaz aylarında Alp Dağlarının eteklerinden Türkiye'ye ulaşan illegal yolculuğu başlar Barbara Anna Kistler'in. İsmail Oral'dır onu havaalanından karşılayan. Sonra **1991 Hasanpaşa Operasyonu...** iki yoldaşının vahşice öldürüldüğü o kanlı operasyon...

Zulme ve teslimiyete karşılık direnişin konuştuğu Sağmalcılar zindanı bu operasyondan 13 gün sonra, mağrur ve boyun eğmez kadına zorunlu mekanlık yapar. İşkencede sır küpü olur taviz vermez düşmana.

"Komünist olma çabasında olan bir devrimciyim. İşçi sınıfı bilimi olan MLM bilimine inanırım. Dünyada kurulu sömürü düzeninin ancak ve ancak proletarya önderliğinde

1933 yılı, tüm Almanya'ya karanlığın çöktüğü yıl... Yıllardır sokak çatışmaları, kin ve nefret mitingleri, ırkçı saldırılar ve savaş çığırtkanlığı ile Almanya'yı sarsan Nazi Partisi, 1933 yılında iktidara gelir. Nazi lideri Hitler, seçimlerde en yüksek oyu alarak Şansölye ilan edilir ve 1933'ten 1945'e kadar geçen 13 zorlu yıl, dozu giderek artan bir vahşete sahne olur.

Yahudi Soykırımının ayak sesleri

Naziler iktidara geldikten sonra düşman olarak gördükleri toplum kesimlerine karşı sistemli bir baskı başlattılar. Nazilerin ideolojisinde "dünyadaki kötülüklerin kaynağı" olarak tasvir edilen Yahudiler, bu toplum kesimlerinin başında geliyordu.

Nazilerin SA'lar (Yıldırım Kıtaları) adı altında örgütledikleri sokak çeteleri, iktidara gelmeden önce de ülkedeki Yahudilerin evlerine ve iş yerlerine saldırılar düzenliyorlardı. İktidarla birlikte saldırılarını daha da arttırdılar. Sokaktan geçen yaşlı bir Yahudi veya okuluna giden küçük bir Yahudi çocuk, SA'lar ve diğer Nazi çeteleri tarafından kolaylıkla taciz edilir hale gelir. Aynı yıl içinde Naziler Yahudi dükkanlarına ve iş yerlerine yönelik bir boykot başlattılar. "**Yahudilerin mallarını satın almayın**" sloganlarıyla Yahudileri çirkin ve korkunç gösteren resimlerle dolu posterler, Almanya'nın dört yanına asıldı. Aynı yılın Eylül ayında yayımlanan **Nürnberg Kanunları** ise, Yahudilerin Alman toplumunun pek çok mevkisinde çalışma ve iş bulma imkanını sona erdirir. Yahudilerin Almanlarla evlenmeleri yasaklanarak suç haline getirilir. Okullarda ise öğretmenler öğrencilerini sözde "Yahudi tehlikesi"ne karşı eğitmektedirler.

"(...) Öğretmen tahtanın arkasını çevirir ve öğrencilerden biri de tahtada yazan şiiri okur:

Bir Yahudi'nin yüzünden,
Kötü şeytan bize konuşur
Her bir ülkede
Bulaşıcı bir veba olan şeytan Yahudiler-

dünya halklarının emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı verdiği haklı ve meşru mücadeleden geçtiğine inanır ve savunurum. Emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelere ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. "Komünizm öldü" çığılıklarının atıldığı bu süreçte bu görev bir kat daha artmıştır." diye başlayan sorgusu yarığın yüzüne "**Beni ancak enternasyonal proletarya yargılayabilir, siz değil**" diye haykırmasıyla son bulur. Artık mücadelenin yeni adresi Sağmalcılar zindanıdır Barbara için...

Kavganın bu olası durağına mekan kurup da, zoru göğüslememek olur mu? ANAP hükümetinin Eskişehir tabutluklarının, siyasi tutsaklara dayatılışı, O'nun tutukluluk dönemine denk gelir. Tabutluklara karşı aktif direnişin savunucusudur. Yoldaşları ve devrimci dostlarıyla tereddütsüz yatırır bedenini süresiz açlığa. O ince, zayıf bedeni en ufak bir tepki göstermez uzun süreli açlığa. Çünkü inançlarıyla bütünleşmiştir bedeni. Ve açlığın 19. gününde egemenler boyun eğdiğinde dire-

den kurtulalım

Yeniden neşeli ve mutlu olalım

Tüm gençler savaşmalı

Bu şeytanları aldatmalı!"

Bu telkinlerle "eğitilen" Alman toplumu içinde Yahudi düşmanlığı giderek artar.

9-10 Kasım 1938 gecesi yaşanan Kristallnacht (Kristal Gecesi) olayı ise, Yahudilere yönelik zulmün yeni bir döneminin başladığının haberini verir. Bu olay, 7 Kasım günü, ailesine Naziler tarafından eziyet edilmiş olan Herschel Grynszpan adlı 17 yaşındaki Polonyalı bir Yahudi gencin, Paris'teki Alman Büyükelçiliği'ndeki bir görevliyi vurmasının ardından patlak verir. Bu olayı bir provokasyon malzemesi olarak kullanan Naziler, tüm Almanya çapında Yahudi ibadethanelerine, evlerine ve iş yerlerine yönelik saldırılar düzenletirler. Bir gecede 1350 sinagog yakılıp yıkılır, 90'dan fazla Yahudi öldürülür ve 30 bin Yahudi, toplama kamplarına gönderilir. Ancak asıl vahşet, savaşla beraber başlayacaktır.

Savaş yılları ve soykırımın başlangıcı

Nazi orduları 1940 sonbaharına dek; Danimarka, Norveç, Fransa, Belçika, Hollanda, Lüksemburg, Bulgaristan, Yugoslavya ve Yunanistan'ı da işgal ederler. Naziler 1945 yılındaki çöküşe dek, tüm işgal ettikleri bölgelerde acımasız bir soykırım başlattılar. Nazi vahşetinin asıl uygulama alanı ise, toplama kampları olur. Yahudiler, Çingeneler, savaş esirleri, Katolik din adamları gibi farklı grup-

nişe, o da zafer sloganları atıyordu yoldaşları ve devrimci dostları gibi.

8 ay tutuklu kalır, **zindanın Tanya'sı**. Hareketli geçen hapisane günleri, çoğaltır ortak yaşananları. Yaşamının her anı mücadeleyle dopdolu olan Barbara şu sözleri söyler tahliyesinde kavgaya sevdalı yüreklere: "**Dağlarda hepimize savaşacak bir mevzi hazırlayacağız. Sizleri bekliyorum.**"

Ve kavuşur özlemine duyduğu Munzur'a devrimin kızıl güllü, ardında kalanlara yeni mevziler yaratmak için.

Tarih 16-22 Ocak 1993... Tunceli'nin Pülümür ilçesine bağlı Çakırkaya Köyü yakınları. Gecenin karanlığını silah sesleri yurttuyor. Roketatar namluların hizasında altı erkek, bir kadın silueti var. Silüetlerin kalaşnikoflarından birinin tetiğini çeken işaret parmağı bir kadının eline ait. Sonra silah sesleri kesiliyor. Eli silahların tetiğinde hareketsiz kalan yedi kişiden biri: **Barbara Anna Kistler...**

Dur ve ormanı anımsa

Canlı güneşin altında ışıklı çayırları

Anımsa ezinçsiz, gizsiz bakışları

Silindi bakışlarım

Seninkiler aldı yerini

ların birer köle gibi çalıştırıldıkları bu kamplar, 1942 yılında birer insan mezbasına dönüşür. İnsanları topluca katletmek için özel olarak dizayn edilen sistemlerle, milyonlarca insan vahşice öldürüldü. Nazi toplama kamplarında toplam 11 milyon suçsuz insan öldürüldü.

"Ocak 1943'te bir gece esirleri nasıl gazla öldürdüklerini ilk kez gördüm. Auschwitz-Birkenau kampı yakınlarında elden geçirilmiş bir çiftlikte kaçanları bulmak için dolaşırken insanların çınlı çıplak binanın içine nasıl sokulduğunu gördük. Yüzlerce insan vardı. Kapılar kapandıktan sonra gaz odalarında panikten attıkları çığılıkları duyuyordum. Sonra gaz maskeli bir görevli duvardaki küçük delikten Ziklon B gazını içeriye boşalttı. İşte o anda içerideki çığılık, çınlayan korkutucu bir koro oluşturdu. Bu ses hala kulaklarımda. Bir süre sonra, sessizlik hakim oldu. Ürkünç bir sessizlik..."

Ancak her şeye rağmen Nazilerin savaş kaybedeceği 1943 yılından itibaren belli olur.

Sovyet birlikleri Hitler'in ordularını Stalingrad'da büyük bir bozguna uğratarlar, Almanlar Stalingrad'ın ardından, Kursk bölgesinde yaşanan ve tarihin en büyük tank savaşları olarak bilinen muharebeyi de kaybederler. Ve nihayet Sovyet orduları Auschwitz'e gelir. Auschwitz'de Çingene aileleri için oluşturulan kamp kapatılır, gaz odalarında Zyklon B gazıyla insan katline son verilir. Auschwitz'deki esirler SS tarafından kamptan zorla çıkarılır, Ölüm Marşı denilen yürüyüşler başlar. Yani esirler Almanya'ya doğru yola çıkarılarak yürütülür.

Sovyet Ordusu Auschwitz'i kurtarır. Hitler intihar eder ve Almanya teslim olur. Geçmişte bu acıları yaşamış olan Yahudiler ne yazık ki Siyonist fikirlerle donatılmış ve Filistin topraklarını işgal ederek İsrail devletini kurmuştur. Barışçıl ve solcu Yahudiler karşı çıksa da, İsrail devleti Lübnan'da msket bombalarıyla, Filistin topraklarında tank ve ateşle silahlarla masum sivilleri katletmiş-tir/katletmeye devam etmektedir.

Biz geride kalanlar sürdürüyoruz
Taçlandırıyoruz
Savaşmak ve direnmek isteğini...

*15 Mayıs-18 Haziran 1993 tarihleri arasında Munzur'larda yapılan **Olağanüstü Parti Konferansı**'nda Barbara ile ilgili alınan karar:

"Olağanüstü Parti Konferansımız enternasyonal dayanışmanın en güzel örneğini veren, Partimiz saflarına katılarak mücadele ederken Kürdistan dağlarında şehit düşen, Partimizin değerli üyesi, enternasyonal proletaryanın örnek savaşçısı İsviçreli Barbara Anna Kistler yoldaşımızı, TKP/ML "**Merkez Komitesi Onur Üyeliği**" ile onurlandırarak, onun mücadelesini ve partimize yaptığı hizmetleri ölümsüzleştirmiştir."

GÜNDE DÜN...

27 Ocak

1943. Varlık Vergisini ödemeyen mükellefler, borçlarını "bedenen çalışarak ödemeleri" için çalışma kamplarına gönderildi. Tümü İstanbullu gayrimüslimlerden oluşan 32 kişilik ilk kabile Aşkale'ye doğru yola çıktı.

1969. Teksif Sendikası'na bağlı 5 fabrikada daha grev başladı. 7915 işçi işi bıraktı.

1994. İçişleri Bakanı Nahit Menteşe İstanbul Kumkapı Polis Karakolu'nda gözaltına alınan Vakkas Dost isimli vatandaşın polis memuru Nurettin Öztürk tarafından dövülerek öldürüldüğünü açıkladı.

28 Ocak

1971. İzmir'de devrimci gençler Amerikan 6. Filo'sunu protesto ettiler; 20 kişi gözaltına alındı.

1997. Güney Afrika'da ırkçı yönetim döneminde görevli dört polis devrimci öğrenci lideri Stephen Biko'yu 1977'de öldürdüklerini resmen itiraf etti.

29 Ocak

1921. Mustafa Suphi ve on dört yoldaşı Kemalist rejim tarafından katledildi.

31 Ocak

1943. Almanlar Stalingrad'da yenildi.

1980. Tarih'te direniş bitti, işçiler işbaşı yaptılar. 22 Ocak'ta güvenlik güçleri arama yapma gerekçesiyle Tarih işletmelerine girmek istemiş, 600 işçi gözaltına alınmıştı.

1 Şubat

1979. Milliyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Abdî İpekçi bir suikast sonucu M. Ali Ağca tarafından öldürüldü.

5 Şubat

1977. Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (Töb-Der), Tüm Memurlar Birleşme ve Dayanışma Derneği (Tüm-Der) ve Tüted "Ekonomik ve Demokratik Haklar" mitingi düzenledi. Polis mitinge saldırdı; 65 kişi yaralandı.

7 Şubat

1966. İzmir Kula ve Yün Mensucat Fabrikası'nda 70 gündür süren greve polis saldırdı; 25 işçi, 4 gazeteci yaralandı.

8 Şubat

1980. Tarih işçileri, işletmenin bazı bölümlerini işgal etti, Çiğli İplik Fabrikası'nda işçiler fabrika kapılarını kapatarak barikat kurdu.

Yoksulluk kaderin cilvesi değil, sistemin zulmüdür UÇAK KAZASININ HATIRLATTIKLARI

Urfa, Mardin, Adıyaman, Çorum ve Adana mevsimlik tarım işçilerinin, kamyon kasalarında, traktör römorklarında tarlalara taşınırken geçirdikleri kazalar sonucunda, yaşanan ölüm haberleriyle, sürekli sarsıldığımız, kimi zaman “ben de orada olabilirdim” diye düşündüğümüz olaylarla gündemleşen illerin başında gelmekte. Çoğunluğunu Türkiye Kürdistanı’ndan göç ettirilenlerin oluşturduğu bu kalabalık şehirlerde, yaşanan işsizlik insanların büyük bir çoğunluğunu yoksulluğa mahkum etmiştir. Binbir umutla geldikleri büyük şehirlerde halkın acıları daha da katmerlenmiştir...

Yoksul ailelerin tek umududur çoğu zaman, gün doğarken kamyon ve traktör römorklarında yola çıkarak, gün batımına kadar terk edemedikleri pamuk tarlaları, kimi zaman aynı yol ve yöntemlerle taşındıkları tuğla fabrikaları vb. Hiçbir yaşam güvenceleri yoktur. Yarın karınlarının doyup doymayacağını garantisi de. Onlar için bugün evlerine götürecekleri ekmeğin parası tek sevinçtir. Çünkü sürekli bir iş, düzenli aş, sigorta, sendika vs. onlara uzak hayallerden başka bir şey değildir...

Bu seferki kargo uçağı

Yoksulluğun dayattığı umut arayışı her zaman devam eder. Ve bir gün birilerinin yıkılmış, kararmış dünyasının, başka birilerinin umut ışığı olduğu sanılır. Çünkü yoksulluk bunu dayatır. Bu kez ne kamyon kasasında ne traktör römorkundadır umut, bu sefer daha da uzaklardadır arayış... İşçiler bir kargo uçağıyla Amerika’nın özgürlük ve demokrasi adına, kan ve gözyaşı, ölüm ve yıkım götürdüğü Irak’ta yine Amerikalı şirketlerin kârlarına kâr katmak için sahipleri olduğu inşaat firmalarında çalıştırılmak üzere taşınmaktadırlar. Ancak uçakla seyahat eden diğer yolculardan farklıdır yolculuk. 35 işçi uçağı arkadan bindirilerek koli misali taşınırlar bu kez.

20 Mart 2003’te ABD’nin Irak’ı işgal etmesinin ardından, ülkenin yeniden inşasını gündemleştiren ABD emperyalizmi bu işinde de bizimki gibi yarı-sömürgelecin ucuz işgücünü kullanıyor. Yapılan ihalelerin bir kısmını merkezi Adana’da bulunan Türk firmaları aldı. Bunlardan Serka ile Kulak İnşaat AŞ. Irak’ta iş almaya başlayınca çok sayıda işçi Irak’a çalışmak üzere gitti. Bölgede işgalin devam etmesi ve buna karşın direnişin sürmesi giden işçiler açısından ölüm tehdidini güçlendiriyordu. Ancak ölüm bambaşka bir yerden geldi bu kez. Türkiye’de yaşadıkları işsizlik, geçim sıkıntısı ve ekmeğin parası ölüm tehdidine baskın geliyordu. Ve bugün çalışmak üzere Irak’a giden işçilerin sayısının 4 bini bulunduğu söylenirken, 2003’ten bu yana Irak’a kamyonla mal taşıyan, orada çalışan 140 Türkiyeli işçinin yaşamını yitirdiği soğuk istatistik-

ler arasından okunanlar...

Uçağın düşme nedeni bilinmiyor mu?

Ve son olarak 9 Ocak 2007 tarihinde sabah saat 06.09’da Adana Şakirpaşa Havaalanı’ndan yola çıkan Kulak İnşaat firmasında çalışan işçileri taşıyan Moldova’nın Aeriantur Havyolları’na ait Antonov-26 tipi uçak, Bağdat Alasad Havaalanı’na 200 metre kala yere çakıldı. 28’inin Türk, toplam 35 işçinin yaşamını yitirdiği uçağın düşüş nedeninin bilinmemesi şaşırıcı. Uçağın Irak sınırları içinde düşmesi nedeni ile uçak enkazının incelenmesine izin verilmemesi ve enkazın hemen toplanması uçağın düşürülmüş olması olasılığını güçlendirmekte. İstanbul Yenibosna Adli Tıp Kurumu yetkilileri ise “enkazdan ufak bir parça olsa uçağın neden düştüğü ortaya çıkar, biz bile bugün bunu yarım saatte çözecek donanıma sahibiz” diyorlar. Ancak tüm bunlara rağmen bu olay sanırım sır (!) olarak saklanmak isteniyor.

İşsizlik ölüme ağır bastı

Bugüne kadar toplam 140 Türkiyeli işçinin Irak’ta çalışırken yaşamını yitirdiğini yukarıda da belirtmiştik. Bunların bir kısmının cenazeleri ve ailelerinin feryatlarını hafızaları güçlü olanlar basından hatırlayacaklardır. Hemen hepsinin ölümüne yol almaların nedeni benzerdi. Tıpkı bugünküler gibi... Geçim sıkıntısı! Ve ölümdü bu, fakara ölümü, geldim geliyorum demezdi.

28 işçinin fotoğrafları ayrı olsa da benzer yanları hep aynı; işsizlik, yoksulluk...

Irak yolunda ölüme götüren nedenler; Mehmet Dilki; geçen yıl Tarım Müdürlüğü’nce destek amaçlı dağıtılan 11 koyunu alır, ancak bakımını gerektiği gibi gerçekleştiremez ve koyunları elinden alınır. Ekonomik sıkıntıya düşünce daha önce çalıştığı Irak’a gitmek üzere yola çıkar.

Olca ve Serkan Geyik; 5,5 ay önce

evlenirler, yeni evlendikleri için borçlanırlar ve ekonomik sıkıntı nedeniyle Irak’a gitmeye karar verirler.

Aziz Gelinci; annesi ve eşi kanser hastasıdır. Tedavileri oldukça masraflıdır. Ekonomik olarak yetersiz kaldığı ve sağlık güvencesi olmadığı için Irak’ta çalışmaya karar verir.

Mehmet Durdu Kayış; beş yıl önce DSİ’den emekli olur, ancak emekli maaşıyla geçinemeyince ailesinin tüm itirazlarına rağmen Irak yoluna düşer.

Mehmet Gültekin; beş çocuk babası geçinemediği için Irak’a gitmektedir...

Bunlar sadece birkaç örnek, belki de biliyorlardı böyle bir sonu, çünkü kendilerinden öncekiler vardı. Ancak bir umuttu belki de bir şey olmadan geri döneceklerdi. Ancak yaşadığımız dünyada ve özellikle bizim gibi ülkelerde ölüm ve yaşam arasındaki çizgi çok ince... Bu ölümlerin sebebi yalnızca uçağın düşünme nedeni midir? Yoksa uçağı bindiren neden mi? Her geçen gün daha da yoksullaştırıldığımız bu ülkede birileri bizim akıttığımız ter üzerinden saltanat sürüyor... Ve bizlerin kimi zaman ifade ettiği doğrular, bize karşı suç olarak kullanılıyor.

Köylü hakkını arayınca, ekemediğini söyleyince “gözünü toprak doyursun” diyen Bülent Arıncı’nın sözlerinin etkisidir belki Mehmet Dikili’yi yola düşüren.

Her gün hastane kapılarında ölüme mahkum edilen, reçete yazdıramayan, parayı yoksa hastaneye gelme diyen sistemin insan yaşamına verdiği önem değil midir Aziz Gelinci’yi yollara düşüren.

Emekli maaşını almak için kuyruklarda beklerken ölen Hasan amcanın, Ahmet dedenin gerçekliğidir Mehmet Durdu Kayış’ı ölüme götüren neden.

Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Ancak unutulmamalıdır ki, ne ölüm eceldir, ne de yoksulluk kader. Bunlar sadece sistemin bizlere reva gördüğü yaşamlardır. Ve bir kez daha diyoruz ki, kaderlerimizi biz belirleyelim, bu köhne düzeni hep birlikte devirelim. Unutmayalım ki bu güce sahibiz!

Türkiye’de yaşadıkları işsizlik, geçim sıkıntısı ve ekmeğin parası ölüm tehdidine baskın geliyordu. Ve bugün çalışmak üzere Irak’a giden işçilerin sayısının 4 bini bulunduğu söylenirken, 2003’ten bu yana Irak’a kamyonla mal taşıyan, orada çalışan 140 Türkiyeli işçinin yaşamını yitirdiği soğuk istatistikler arasından okunanlar...

16 MADDE KARŞITI EYLEMLERE DEVAM

ATİNA

16 Madde karşıtı eylemler bu hafta da devam etti. 10 Ocak'ta startı verilen eylemler, 17 Ocak'ta güçlenerek devam etti. Geçen hafta olduğu gibi bu hafta da, Propilia Meydanı'nda toplanan, öğrenciler, eğitimciler ve emekçiler buradan Meclis'e doğru yürüyüşe başladılar. Omony Meydanı'na ulaştığında ise, bazı öğrenci dernekleri **Sindagma** (Meclis) **Meydanı**'na yönelirken, bazıları da Politeknik Üniversitesi'ne yöneldiler. Meclis istikametine ilerleyen grupla polis arasında zaman zaman arbede yaşandı. Devrimci grupların yer aldığı grup, kitleselliği ve canlılığı ile dikkat çekti. Hükümet ve 16. Madde karşıtı sloganların atıldığı yürüyüş Meclis'e ulaşıldıktan sonra sonlandırıldı. Politeknik Üniversitesi'ne yönelen öğrenci grubu ise üniversiteye giderek, koordinasyon toplantısı gerçekleştirdi. İçerde toplantı

sürerken, üniversite dışında da çatışmalar başladı. Polisin gaz bombaları atmasına karşı, göstericiler molotoflarla karşılık verdiler. Polisin kışkırtmalarını sonu yaşanan çatışmalarda, bazı öğrenciler yaralanırken, bazıları da gözaltına alındı. Eylemlere öğren-

cilerin katılımında artış gözlenirken, eğitimcilerden ve diğer kesimlerden katılım beklenenin altında oldu.

SELANİK

Aynı gün akşam saat 5.00'da Poli-

teknik Fakültesi önünde başlayan eylem, öğrencilerin ve işçilerin kitlesel katılımıyla, Makedonya-Traki Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçildi. Buradaki eylemde de 16. Madde karşıtı sloganlar atıldı. Bakanlığın önündeki eylemin sona ermesinden sonra, büyük bir öğrenci kitlesi üniversiteye dönerek koordinasyon toplantısı yaptılar.

Atina ve Selanik dışında, Sisam Adası'nda, Ksanti, İraklio (Girit), Volos şehirlerinde de eylem ve yürüyüşler gerçekleştirildi. Bir tarafta her hafta eylemler yapılırken, diğer taraftan da öğrenciler fakülte işgallerini sürdürüyorlar. Şu ana kadar işgal altında bulunan fakülte sayısı 280'i geçmiş durumda. Yapılan her eylemin sonunda, bir sonraki eylemlere çağrı yapılarak, hükümete tasarıyı geri çekmesi yönünde uyarılar yapılmakta.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Rosa ve Karl'ın anısına sokaklar sosyalizm özlemiyle doldu taşı!

Tarih 14 Ocak 2007, yer Berlin ve sabahın erken denebilecek saatleri. Rosaların 88. ölüm yıldönümü dolayısıyla düzenlenen yürüyüş başlıyor. Biz de Partizan taraftarları olarak yürüyüş alanında yerimizi alıyoruz. Eylemde beş usta ve Rosa ile Karl'ın resimlerinin yer aldığı pankart ile **TKP/ML** pankartı taşıyoruz kortejde. **Otonomlar**, **PDS**'liler, **Antifa**, **DKP**, **MLPD** ve daha nice örgüt ve grup yerlerini almış, Türkiyeli devrimci örgütler de sıralanmıştı. Türkiye devrimci hareketinden en çarpıcı olanları **TKP/ML** ile **MLKP** idi ve en kalabalık olan örgütlerdi bunlar.

Biz örgüt olarak bu yıl Almanya merkezi değil, yalnızca kuzey bölgesi olarak katılmıştık. Buna karşın mevcut gücümüzü iyi seferber ettik. Yürüyüş boyunca bolca "**Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao; Viva viva viva**" sloganlarını ve diğer **ABD**'yi teşhir eden sloganlar attık.

Yürüyüşün bitim yeri olarak anıt mezara geldiğimizde alan dolup taşıyordu. Yürüyüş boyunca taşıdığı-

mız altında **TKP/ML** yazılı çelengi mezara koyduk. Her yer kızıl karanfillerle kaplanmıştı. Hem çeşitli örgütlerin bıraktığı karanfiller ve hem de gün boyunca tek tek insanların ve grupların mezara bıraktığı karanfillerden her yan kıp kıp kızıldı. Anıt mezarın hemen girişine **TKP/ML** imzalı iki büyük pankartımızı koyduk. Elimizde de onlarca önderimiz **İbrahim Kaypakkaya**'nın resminin ve orak çekicinin bulunduğu kızıl bayraklar vardı. Özellikle beş ustanın pankartı çok yoğun ilgi konusu oldu. Bu yılki en büyük fark, devrim ve sosyalizme dair ilginin daha diri oluşuydu. Zira, beş usta hiç bu denli pozitif ilgi konusu olmamıştı ve bu pankartı görenler hiç bu denli açık coşkularını dile getirmemişlerdi. Ellerini yukarı kaldırıp pankartı göstererek bizi selamlayanlar bu yürüyüşte daha fazlaydı. Öyle görünüyor ki, küresel masalın felaketsel sonuçlarının yıkıma ve yoksunluğa ittiği kitleler giderek düşünsel dönüşüme doğru bir eğilim içine giriyor. Bu uzun zamanı da alsın bu yöndeki

emareler bu yürüyüşte daha fazlaydı.

Bu yürüyüşe bizim dışımızda **ATİF** ve **ILPS** de ortak bir pankartla katılmışlardı. Almanca pankartta emperyalist saldırganlık ve sosyal yıkım teşhir ediliyordu.

Sabahın erken saatlerinde anıt mezarı ziyaret eden örgüt, grup, kişi ve kurumların toplam sayısını Alman basını 60 bin olarak verdi. Yalnızca yürüyüşün sayısı ise 6.000 kişi olarak verilmişti. Bu yıl Türkiyeli örgütlerin sayısı geçen yıla oranla belirgin bir düşüş içindeydi.

Şunu ifade ederek bitirmek istiyoruz: Dünya tarihi Rosaların çizdiği yolda ilerliyor; devrim ve sosyalizm bugün de halkların ihtiyacı ve istemi. Ölümlerinin 88. yılında bu istek, on binler tarafından bir kez daha dile getirildi ve sokaklar devrim ve sosyalizm özlemi ile doldu taşı. Bu, gelecek için umut verici; durum iyiye gidiyor; elbette üç ağaçlı ormanda yolunu şaşırırlar için değil.

Berlin Partizan taraftarları

İşçi-köylü'den

MİT kimin adına konuşuyor?

MİT'in 80. kuruluş yıldönümü dolayısıyla MİT Müsteşarı Emre Taner, günlerce burjuvazinin farklı kesimleri ve basın tarafından "Acaba ne demek istedi? Kime mesaj vermek istedi?" diye tartışılan bir açıklama yaptı.

Açıklama, bu kesimler tarafından birbirine uymayan çok farklı biçimlerde yorumlandı. Bazıları "hükümete uyarı" dedi, bazıları "askeri çözümlere bel bağlanması yerine sivil önermelerde bulunduğunu", bazıları ise "Kerkük'ün işgaline kadar varan -askeri- önermelerin savunulduğunu" iddia etti. Kısacası her zaman yapıldığı gibi konuyu özüne, MİT'in devlet içindeki rolü, yapısı ve işleyişine dair hiçbir ifade yer almadan, yine bilinçleri bulandıracak şekilde onlarca yorum yapıldı, köşe yazıları çıktı. Tüm bu köşe yazılarının, haberlerin, yorumların diğer bir ortak özelliği de, MİT'in "saygınlığına" dair vurguların yapılması ve TC devletinin bu "nadide" kurumuna yönelik hiçbir "olumsuz" yorumun olmayışı idi.

Açıklamanın niye yapıldığına, zamanlamasına dair yazmadan önce; MİT'in devlet yapısı içindeki yeri, işleyişi ve ilişkileri ile ilgili basında bilinçli olarak verilmeyen bilgileri kısaca hatırlamakta fayda var. MİT'i kuran, eğitimini, geliştirilmesini ve donatılmasını sağlayan CIA'dır. (Ayrıntılı bilgi ve belgeler için Suat Parlar'ın "Kontrgerilla Kısacasında Türkiye" isimli kitabına bakılabilir) MİT'in, Türkiye'nin ABD'ye daha fazla "yakınlaşması" ve ABD'ye "bağlanması" amaçlı, TC'nin ulusal çıkarlarını gözetken faaliyetlerden ziyade CIA'nın istediği eylemleri yaptığının ortaya çıktığı ve tartışıldığı bir dönemde eski İçişleri Bakanı Hasan Fehmi Güneş; "CIA ile MİT arasında resmen bir işbirliği anlaşması olduğunu biliyoruz. Artık o işbirliği imzalandıktan sonra bundan rahatsız olma hakkını kaybediyorsunuz" (aktaran Suat Parlar, age, Sf: 382) açıklamasını yapıyor. Buradaki "işbirliği" kelimesi MİT'in CIA'nın denetiminde olduğu gerçeğinin daha kabul edilebilir, yumuşatılmış bir ifadesidir.

Dolayısıyla MİT'in yaptığı bu son açıklamayı TC'nin, "etkin", "güçlü", "bağımsız" dış politika izlemesi için çağrı olarak yorumlayan bazı kesimlerin; MİT'in işleyişinden, CIA ve dolayısıyla ABD emperyalizmiyle bağlan-

tısından, bilinçli olarak akılları bulandırmak için bahsetmedikleri açıktır.

"2007 yılı Irak için kader yılı olacak" şeklindeki Erdoğan'ın belirlenmesini devletin tüm kademe ve kurumlarının paylaştığı açıktır. MİT'in açıklamaları da, tüm kurumların paylaştığı bu fikir ekseninde; TC'nin nasıl bir rota izleyeceğine dair devletin resmi açıklamaları olarak ele alınmalıdır.

MİT; Irak'ta işgalci güç durumundaki ABD emperyalizminin Irak için yaptığı "İleriye doğru yeni yol" isimli 7. planını açıklamasından hemen önce bu açıklamayı yaptı. Bu açıklama son dönemlerde TC'nin çeşitli üst kurum ve kademelerinin (Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay, Dışişleri, Edip Başer) peşpeşe yaptığı açıklamalar zincirinin son halkası olarak görülmelidir. TSK'nın devir törenlerinde yapılan açıklamalar ile başlayan süreç, Başbakan'ın özellikle Ocak ayının 2. haftasında yaptığı "çıkışlarla" devam etmiştir. Ki MİT son iki ay içinde bu açıklama dışında kamuoyuna "sızdırılan" iki açıklama daha yapmıştır. (Yani lanse edilmeye çalışıldığı gibi "az konuşan" bir kurum değildir.) Biri 2006 Kasım ayında AB Uyum Komisyonu ile Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu üyelerine verilen brifingde Kuzey Irak'a girilebilmesi için "istihbarat dahil, her türlü hazırlığımızı tamam" açıklaması; diğeri Aralık ayının sonlarında Kerkük'ün son 3 yılda demografik yapısının Kürtler lehine değiştirildiğini, Irak Kürt Bölgesi Petrol Yasa Taslağı'nın (bu taslakta Kürt Bölgesel yönetimi, Bağdat'ı dışarıda bırakarak 3. ülkelerle doğrudan petrol anlaşmaları yapabilecek, Kerkük-Yumurtalık Petrol Boru Hattı'nın kontrolünü ele geçirebilecek duruma gelinmesini sağlayacak öneriler mevcut) parlamentodan geçmesinin ne anlama geleceği üzerine yaptığı açıklamadır.

Yani iddia edildiği gibi bu MİT'in ne ilk açıklaması ne de MİT'in tek başına, kuruluş yıldönümü nedeniyle yaptığı bir açıklama değil, TC'nin devlet olarak stratejisine uygun şekilde bir plan dahilinde yaptığı bir açıklamadır. Yapılan tüm bu açıklamalar, sözde "çıkışlar", ABD'nin BOP'u ve buna paralel hazırlanan Irak'a yönelik 7. plan içinde kendi çıkarlarını da gözeterek, ABD'ye uyumlu bir şekilde mevzi kazanmak, yerini sağlamlaştır-

mak, plana daha "aktif" bir şekilde dahil olabilmek için yapılmıştır.

Türkiye, Kerkük'teki hassasiyetlerini (!) ileri sürerek, PKK'ye sınırötesi operasyon dahil her türlü imha politikasını uygulayabilmek ve "Kuzey Irak'ta 'Bağımsız' Kürdistan'ın kurulmasını engellemek istemektedir. İşte Irak'ın "kaderini" belirlediğine inanılan 7. planın açıklamasına günler kala TC yetkililerinin peşpeşe bu kadar "sert" açıklama yapmaları, istemlerinin gözönüne alınmasını istemeleleriyle ilgilidir.

7. Plan ve sonrasındaki bu ve benzeri açıklamalar Türkiye'nin Kerkük politikasının dikkate alınmadığını göstermesine rağmen; Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün planla ilgili olarak "doğru tespitler ve yapıcı öneriler içermektedir. Açıklanan bu stratejinin başarılı olmasını ve Irak'a huzur getirmesini diliyorum" demesi TC'nin resmi politikalarına uymama anlamında bir "gaflet" değilse; ABD'yle Kerkük karşılığında, "bağımsız" bir Kürt devletinin ilan edilmesinin önlenmesi ve PKK'ye karşı daha rahat -içinde sınırötesi operasyonu da barındıran seçeneklerle- hareket edebilmesi konularında anlaşılmasını gösterir.

Rice'in plana destek amaçlı yaptığı Ortadoğu turunda "en iyi partneri" olan Türkiye'yi ziyaret etmemesi, Türkiye'nin "ikna edilmesi" gereğinin duyulmaması; yukarıda bahsi geçen "pazarlıklarda" anlaşmaya varıldığının işaretleridir. Erdoğan'ın tüm bu çıkışları, özellikle iç politika amaçlıdır. Ki, 7. plan doğrultusunda üzerlerine düşen görevlerin ne olduğunun daha iyi netleşmesi için Gül ve Büyükanıt, Şubat ayında ABD'ye gitmeye hazırlanmaktadır. Bunlara ek olarak ABD'ye yönelik "sert" söylemlerin bu kadar artırıldığı bir dönemde İncirlik'e "eğitim amaçlı olduğu" iddia edilen F16'ların ve çeşitli savaş teçhizatlarının getirilişini, hem TC'nin uşaklığı ve hem de bahsettiğimiz pazarlıklarda anlaşmış olma olasılığıyla birlikte değerlendirmek gerekir.

MİT'in açıklamalarına geri dönersek... 20 yılda TC'nin dış politikasında değişimler olmuştur. Soğuk Savaş döneminde bir "denge" unsuru olarak daha "pasif" bir dış politika izlenirken, değişen dünya dengelerine paralel; Özal ile birlikte Orta Asya'ya açılma, Ortadoğu'da arabulucu olma, bir koyup üç alma, AB ile ilişkileri daha da geliştirme, "gereken" yerlere asker gönderme şeklinde daha "aktif" bir politika izlenmeye başlanmıştır. Bu "aktif" politika, ABD ve NATO'nun planları doğrultusunda belirlenip uygulanmaktadır. MİT'in açıklamaları

da bu yönlüdür. Rice 7. planın açıklanmasından sonra yaptığı açıklamalarda, "ABD'nin bölgedeki en iyi iki partneri İsrail ile Türkiye'dir" sözlerini boşuna söylememiştir.

"Bekle-gör-tavır al taktiğini", "savunma pozisyonunda olmayı" kabul edilemez ilan eden "daha aktif olunmalıdır" ana görüşünü savunan bu açıklama ile şu mesajlar verilmek istenmiştir:

1- Gözden uzak, esrarengiz ama hükümete göre daha "güvenilir" olan bir kurum aracılığıyla, basınla elele verilerek Türkiye halkını, gerektiğinde farklı ülkelere asker göndermenin günümüz gerekleri ve "aktif, etkin" bir dış politika izlemenin sonucu olduğu yönlü manipüle etme amacını taşımaktadır. Ki bu açıklama 2007 içinde (ve sonrasında da) TC'den Irak dahil olmak üzere çeşitli yerlere asker istenebileceği sinyali vermektedir. Böylece asker gönderme vs. faaliyetleri, emperyalist efendilerinin talimatları ve çıkarları için değil Türkiye'nin çıkarı için yapılıyor izlenimi yaratılmaktadır.

2- "Güçlü bir ekonomi, kusursuz bir dış politika ve caydırıcı askeri yapılanma" olarak sıralanan "3 ayağın sağlamlaştırılması gerektiği" cümleleriyle de, devletin militarist yapısının daha da güçlendirileceği ve saldırganlığının artacağı anlaşılmalıdır.

3- Bu yeni politikayla birlikte, MİT'ten artık daha fazla hareket, daha fazla illegal operasyon, daha fazla "izleme ve fişleme" beklememiz gerekmektedir. Nitekim açıklamanın sonunda "ulusal çıkarlarımızın gelişimine katkıda bulunacak bir stratejik istihbarat yaklaşımı bağlamında teşkilatlarımızın mevcut yapısını revize edilmesine yönelik 2006 yılında başlattığımız çalışmaları 80. yılını kutlayacağımız 2007 yılı içerisinde sonuçlandırmak amacındayız" diyerek Türkiye halkına "etkinliğinin artacağına dair müjde" vermektedir! Yine geçen yıl başlatılan halkımızı ihbarcılığa çekme amacını taşıyan "Nasıl Yardım Edebilirsin?" kampanyası da "aktif" çalışmalarının bir parçası olsa gerek.

Sonuç olarak; MİT'in bu açıklamaları ne hükümete ne Genelkurmay'a veya başkaca bir kuruma "uyarı" olarak değerlendirilecek nitelikte değildir. Bu açıklama; ekonomisiyle, siyasetiyle, askeri ve istihbaratı ile TC'nin ABD'nin Ortadoğu politikaları dikkate alınarak, bu politikalarla uyum içerisinde kendisine pay verilmesini sağlayacak, "aktif" bir politika izleyeceğinin belgesidir. Başkaca da bir anlam taşımamaktadır!

Katliama öfke sel gibi...

İstanbul

* Saldırının duyulması üzerine Hrant Dink'in ailesi ve Agos gazetesi çalışanları ile okurları gazete binası önünde topladılar. Ambulansın geç gelmesi üzerine yaklaşık bir saat kaldırımda üstü gazete kağıtları örtülü bir şekilde bekletilen Dink'in cenazesi "**Çeteler halka hesap verecek**", "Susma haykır, halklar kardeşdir" sloganları eşliğinde hastaneye kaldırıldı. Gazete binası önünde bekleyen kitle Hrant Dink'in resimlerini taşıırken Türkçe ve Ermenice, "**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz**" yazılı dövizler açtılar.

Binanın önüne Hrant Dink'in resimlerinin asılması ve etrafının karanfellerle süslenmesi ile çok sayıda insan Hrant Dink'e son görevlerini yapmak üzere binanın önüne geldi. Olayın hemen ardından Taksim'de toplanmaya başlayan kitle "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "Çeteler halka hesap verecek" sloganlarını haykırarak 20.00'ye kadar oturma eylemi yaptı.

Geçen süre içinde sayıları binleri bulan kitle Taksim'den Şişli'ye doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca katılımlarla beraber onbini aşan kitle "**Hrant Dink ölümsüzdür**" dövizleriyle birlikte yürüdü. Gazete binasına doğru akan kitlenin öfkeli olduğu dikkat çekti.

Kartal

* 22 Ocak Pazartesi günü saat 18:30'da Kartal Meydanı'nda bir basın açıklaması yapmak üzere bir araya gelen **Partizan, ILPS, ESP, EKD, DHP, BDSP ve Tersane İşçileri Birliği** kitleleri yoğun bir polis ablukasıyla karşılaştı. Gaz maskeli çevik kuvvet ekipleri ve bölgedeki karakol polisleri, kitle toplanmaya başladığı andan itibaren ortamı terörize etmeye çalıştı ve **Kartal Meydanı**'na kadar gerçekleştirilmek istenen yürüyüşe kesinlikle izin veremeyeceklerini belirttiler. Polis yetkililerinin bu tutumu, postane önünde toplanan kitle ve kurum temsilcileri tarafından tepkiyle karşılandı ve yürümekteki ısrar sürdürüldü. Buradan yürüyüşüne devam eden kitle, sloganlarla meydana girerek, açıklamasını yaptı.

Kurumlar adına **Suzan Zengin** tarafından okunan açıklamada özetle, bu katliamın uzunca süredir tırmandırılan linç kültürünün parçası ve halkları karşı karşıya getirme politikasının bir ürünü olduğu belirtildi ve katliam nefretle kınandı.

* **21 Ocak Pazar** günü **Gebze**'de Cumhuriyet Meydanı'nda ÖDP Gebze ilçe örgütü tarafından örgütlenen ve **ESP, Partizan, YDG, EMEP, Eğitim-Sen** gibi kurumların da destek verdiği bir basın açıklaması gerçekleştirilerek, Hrant Dink'in katledilmesi kınandı.

* **1 Mayıs Mahallesi**'nde 20 Ocak günü saat 19:00'da Hrant Dink'in katledilmesini protesto etmek için bir yürüyüş düzenlendi. Karakol durağından başlayan eylem **Partizan, ESP, SDP, DTP, PSAKD, Özgür Yurttaş Hareketi** ve **Mustafa Kemal Mahallesi Güzelleştirme Derneği** tarafından düzenlendi. (1 Mayıs Mahallesi Partizan-İşçi-Köylü okurları)

Ankara

KESK, DISK, TMMOB, İHD ve **Türk Dış Hekimleri Birliği**'nin çağrısıyla düzenlenen eylemde yüzlerce kişi yürüdü. Ertesi gün saat 14:00'de Aydın Sanatçı Girişimi, protesto

için **Yüksel Caddesi**'nde basın açıklaması yaptı.

Hatay

Hatay'ın Samandağ İlçesi'nde yapılan protesto eylemine Türkiye'nin tek Ermeni köyü olan Vakıflı Köyü sakinleri de katıldı. Samandağ **75. Yıl Bulvarı Yeni Park alanı**nda toplanan yüzlerce kişi, **Vali Oytun Meydanı**'na yürüdü. Alkış ve sloganlarla Dink'in katledilmesini protesto eden ilçe sakinleri adına Ermeni Cemaati'nden Cem Çapar açıklama yaptı. Vakıflı Köyü Muhtarı Berç Kartun da 17 yaşındaki bir gencin tek başına bu cinayeti gerçekleştiremeyeceğine dikkat çekti.

Mersin

Hrant Dink katliamını protesto etmek için Mersin'de de eylem gerçekleştirildi. İHD önünde toplanan yaklaşık 300 kişilik kitle "**Hrant'a sıkılan kurşun halkların kardeşliğine sıkılmıştır**" pankartı eşliğinde Mersin Gazeteciler Cemiyeti önüne kadar sloganlar eşliğinde yürüdü. Eyleme **İHD, SES, Eğitim-Sen, HÖC, Partizan, DHP, ESP** gibi kurumlar katıldı. Eylem "**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz**" sloganlarıyla son buldu.

Malatya

22 Ocak'ta biraraya gelen yaklaşık bin kişilik kitle Hrant Dink'in katledilmesini protesto etti. Eski Soykan Parkı'nda buluşan kitle "**Hepimiz Ermeniyiz**" sloganını atarak, meşaleler tutuşturdu ve yürüyüşe geçti. Hrant Dink'in doğduğu **Çavuşoğlu Mahallesi**'ndeki eski Ermeni Kilisesi'ne doğru yürüyen kitle sık sık "**Faşizme karşı omuz omuza**" vb. sloganlar attı. Eyleme katılan YDG'liler de Dink'in resimlerini taşıdılar. Eylem kilise önünde yapılan basın açıklaması ile bitirildi.

Bursa

19 Ocak günü saat 18:30'da aralarında **Partizan, ESP, SDP, İşçi hakları Derneği** ve **TMMOB**'un da bulunduğu çeşitli kurumlar AVP önünde bir araya geldi. Ayrıca 20 Ocak günü yapılan tecrit karşıtı eylemin ardından AVP önünden **Heykel Postanesi**'ne kadar "**Faşizme karşı omuz omuza**" vb. sloganlarla yürüdü.

Artvin

Hrant Dink'in katledilmesi ile ilgili bir eylem de Artvin'de yapıldı. 20 Ocak'ta Artvin'deki devrimci ve demokrat çevreler ve de çeşitli siyasi partiler, sendikalar saat 12:30'da Halkevi önündeki sokaktan Halkevi Caddesi'ne yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptı. YDG de eyleme katılanlar arasındaydı.

(Artvin YDG)

Zorluklarla dolu bir yaşam...

Bir Türkiyeli Ermeni olan Hrant Dink'in hayatı aynı zamanda bu coğrafyada Ermeni halkına yapılanların bir yansıması. **Yaşamı boyunca Ermeni halkına yönelik ayrımcılık ve ırkçılıkla mücadele eden Dink, yine bu şovenist kurşunların hedefi oldu.**

Hrant (Fırat) Dink, 15 Eylül 1954'te Malatya'nın Çavuşoğlu Mahallesi'nde doğdu. Babası Malatya Gürünlü Serkis Dink, annesi Sivas Kangallı Gülvart'tı.

Hrant, "**canlı ateş**" demektir. Yedi yaşındayken annesi ve babasının ayrılması üzerine iki kardeşle birlikte Gedikpaşa Ermeni Yetimhanesi'ne yerleştirilir. Çocukluğun uzun gecelerini geçirdiği yetimhane ona sadece çalışma disiplini değil, bir de Rakel'i kazandırır. Yetimhanede birlikte büyüdüğü Varto Aşiretinin Türkiye'deki son üyesi **Rakel** ile evlenir.

Hrant Dink, liseyi bitirdikten sonra **İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Zooloji Bölümü**'nde okumaya başlar. O sıralar gelişen devrimci muhalefetten etkilenir, **TKP/ML** saflarında örgütlenir. Hrant Dink katıldığı pek çok panelde o dönemi ve birlikte mücadele ettiği yoldaşı **Armenak Bakırcıyan** (Orhan Bakır)'ı anlatır. **Nubar Yalınman, Manuel Demir** gibi Ermeni halkının kurtuluşunu TKP/ML saflarında görür. Yakalanırsa örgütünü Ermeni cemaatinin ilişkilendirilmemesi için mahkemeye gider ve Hrant olan adını "**Fırat**" olarak değiştirir.

Eşi Rakel'le birlikte tıpkı bir zamanlar kendilerini geldiği gibi Anadolu'dan gelen kimsesiz yoksul Ermeni çocuklarının kaldığı Tuzla Ermeni Çocuk Kampı'nı yönetmeye başlar. Kampa 21 yıl sonra devlet tarafından el konur.

Yazı yazmaya bazı Ermeni cemaat gazetelerinde ufak tefek kitap eleştirileriyle başlar. "Biz toplumca kendi içimizde konuşarak anlaşarak yukarıya doğru bir dayatma oluşturmak istiyoruz. Ermeni soy kırımı bizim için siyasal bir konu değildir. Bu bizim için vicdan meselesidir" diyerek "acıların tanınması" için mücadele eder.

İşte bu ortamda Patrikhane'ye, "**Ermeni toplumu çok kapalı yaşıyor, kendimizi iyi anlatırsak ön yargılar kırılır**" der, Türkçe bir gazete çıkarmayı önerir. Türkçe-Ermenice **AGOS gazetesinin** ilk sayısı 5 Nisan 1996 tarihinde çıkar.

Tehcir yıllarının emanet çocuklarının torunları, aile soy ağaçlarında gizemli ve suskun bir halka fark eden yüzlerce isim birini AGOS aracılığıyla bulmaya çalışır. "Beceremediği" gazetecilik ve susturmadığı sivri dili yüzünden sayısız kez başı belaya girer. Son olarak, Ermeni kimliğiyle ilgili yazı dizisi nedeniyle Ekim 2005'te "**Türklüğe hakaret**"ten altı ay hapis alır. Zoraki başladığı mesleğinde, Türkiye Cumhuriyeti tarihinin silahlı susturulan 61. gazetecisi, ne hissettiğini ölmeden önce şöyle anlatır:

"Anadoluluk içime işlenmiş. Burası benim atalarımın yaşadığı topraklar, ben burada yaşamak istiyorum. Dilim giderim dese de adımlarım gitmek istemiyor. Kalmak istiyorum, burada yaşamak istiyorum. İnşallah bunu başarırım."

Hrant Dink Öldürüldü; Acılarımız ortak, umutlarımız da

Agos Gazetesi genel yayın yönetmeni Hrant Dink 200 bini aşkın kitlenin katılımı ile sonsuzluğa uğurlandı.

Dink'in cenaze töreni 23 Ocak Salı günü saat 11.30'da cenaze arabasının harekete geçmesi ile başladı. Sabahın erken saatlerinde toplanmaya başlayan kitle yürüyüşün başlaması ile Yeni Kapı'ya doğru sessizce akmaya başladı.

Ellerinde Türkçe, Kürtçe ve Ermenice "**Hepimiz Hrant Dink'iz, Hepimiz Ermeniyiz**" yazılı dövizler ve Hrant Dink'in resimlerini taşıyan onbinlerce insan Hrant Dink'in katledilmesine karşı duydukları tepkiyi alkışlarla yansıttı. Önde cenaze arabası yürürken arkasında "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz" pankartı açıldı.

Şişli'den Taksim'e doğru sayısı giderek artan kitle caddeye sığmadı. Yürüyüş boyunca çevredeki apartmanların pencere ve balkonlarından cenazeyi izleyen insanlar alkışlarıyla Ermeni halkının yanında olduklarını dile getirdiler. Cenaze töreni boyunca "**Sari gelin**" türküsü çalınırken ses aracından sürekli olarak Ermeni halk müziği çalındı.

Devletin son dönemde yükseltmeye çalıştığı milliyetçi dalgaya karşı geniş kesimleri biraraya getiren cenaze aynı zamanda buna iyi bir yanıt oldu.

Kitle, MHP Beyoğlu ilçe başkanlığı ve Alperen Ocakları İstanbul Temsilciliğinin önünden geçerken "**İşte burası faşist yuvası**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganlarını attı.

Cenaze törenine katılan Partizan kitleleri "**Hrant Dink'in katili patron-ağa devleti/Partizan**" vb. dövizler açarken sık sık "**İşte devlet işte soykırım**", "**Ermeni soykırımının hesabını soracağız**" sloganlarını attı. **ESP, DHP, Alinteri, Kaldıraç, HÖC** ve Mücadele Birliği de yürüyüşe katılan devrimci kurumlar arasındaydı. Cenaze Kumparı'daki **Meryem Ana Patriklik kilisesinde** yapılan törenden sonra Yeni Kapı'daki iskele meydanında toplanan kitle tarafından **Balıklı Ermeni Mezarlığı**'na doğru uğurlandı.

Hrant Dink'in cenaze töreni bu topraklarda yaşayan çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın şovenizme, milliyetçiliğe karşı gösterdiği çok önemli bir tepkiydi.

200 bini aşkın kitle Hrant Dink şahsında devletin farklı inanç ve kültürlerle karşı izlediği ırkçı-şoven politikaya yönelik tepkisini göstermiş oldu.

(İstanbul)

Yüz binler öfkeyle haykırdı:

"Hepimiz Hrant Dink'iz!"

Emperyalistler ve emperyalist güdümlü iktidarlar tarafından, tüm dünyada bilinçli olarak tırmandırılan ırkçı-faşist dalga, ülkemiz özgülünde yılın ilk "meyvelerini" vermeye başladı! Bu yönlü politikaların ürünü olan linç girişimleri eşliğinde ve de mezhep ve etnik çatışmaların körüklenmesine paralel olarak gelişen provokasyonlarda faşist güruhlara sıkça hedef gösterilen Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, 19 Ocak Cuma günü Agos Gazetesi'nin bulunduğu bina önünde sıkılan kalles kurşunlarla katledildi!

Hrant Dink bir gazeteci idi, ancak hepsinden önce de, ülkedeki her türden hak ihlaline karşı verdiği mücadeleyle öne çıkmış ve de bu yönlü mücadelesinde geri adım atmıyan, muhalif, ilerici, onurlu bir aydıydı. O'nu hain kurşunlara hedef yapan en önemli etkenlerin başında gelen de buydu zaten. Uşak iktidarların son dönemde faşist güruhlara hedef göstermesiyle defalarca linç girişimine uğrayan Dink'in muhalif duruşunu sürdürmedeki ısrarı, onu kalles kurşunların hedefi yapmıştır.

Hrant Dink aynı zamanda da bu topraklarda binlerce yıldır yaşayan ve de Türkleştirme politikaları çerçevesinde ülke egemenlerinin katliamlarına, soykırımlarına uğrayan Ermeni ulusuna mensuptur. Şu süreçte ırkçı-faşist politikaların hedefinde olmasının başlıca nedenlerinden biri de budur.

O'nun bu konuda da "resmi politika"nın dışına çıkan muhalif tutumu, özellikle de son aylarda yaşadığı süreçle birlikte, tıpkı benzerleri gibi "Vatan Haini" listesinde en baş sıralarda yer almasını da getirmişti. Oysa o bu vatani, kendini "hain" ilan edenlerden çok seviyordu. Hem de kendisine bir gün "senin bu topraklarda gözün var" diyenlere, "evet gözüm var, ama bu toprakların

altında. Çünkü ben öldüğümde bu topraklara gömülmek istiyorum" diyecek kadar.

Hrant Dink'e yönelik gerçekleşen bu hain saldırı, aynı zamanda ülkemizde ve bölgemizde son süreçte tırmandırılan kardeş kavgası yaratma ve çeşitli milliyetlerden ve değişik inançlardan halkları birbirine kırdırma çabalarının da bir ürünü olarak algılanmalıdır.

Çünkü emperyalistler ve onların uşak-kukla rejimleri, işgallerle ve emperyalist ekonomik-siyasal politikalarla teslim alamadıkları halkları, böl-parçala-yönet politikasına hız vererek, birbirine kırdırarak teslim almaya çalışmaktalar. Hrant Dink'e dönük katliam da bu poli-

tikanın bir parçasıdır.

Coğrafyasında birçok değişik ulusu ve inancı barındıran ve böylelikle de bu yönlü politikalara uygun bir zemini olan Türkiye'nin de bu politikaların dışında kalması düşünülemezdi. Bu ülkedeki kendi yarattıkları karşıtlıkları ama aslında zenginlik demek olan farklılıkları kıskırtmak ise oldukça kolaydı ve TC egemenlerinin tarihi, bunun sayısız kanlı örnekleriyle doluydu.

TC tarihi boyunca benzer kıskırtmalar eşliğinde, Alevilere ve Kürtlere dönük sayısız katliamın altına imzasını atan ülkemiz faşist egemenlerinin, daha ilkokuldan itibaren Türk-İslam sentezi üzerinden yükselen ırkçı-faşist ideolojilerini yaymaya başladıklarını bilmekteyiz. Çarpıtılmış tarih kitapları bol miktarda "Türk düşmanı" ile doludur. Bu düşmanlar içinde, günlük yaşamda artık küfre dönüştürülmüş olan bir tanesi vardır ki, ülke insanı en çabuk da ona karşı

kışkırtılır. Bu düşman ise Ermeni'dir! İhtihat Terakki'cilerle başlayan ve TC'nin kuruluşunun alt yapısını oluşturma anlamına da gelen Türkleştirme politikasının ilk hedefine Ermeniler oturtulmuş ve bu süreçte Ermenilere dönük gerçekleşen soykırımda 1.5 milyonun üzerinde Ermeni vahşi yöntemlerle katledilmiştir. Ancak dönemin tanıkları ve belgeleri bu soykırım veya etnik unsurlardan "arınma" çabalarının sadece Ermenilerle sınırlı kalmadığını da göstermektedir. Ermenilerle birlikte 1 milyonun üzerinde de Rum, Süryani, Kürt vd. etnik kökenden insan aynı katliam politikalarının kurbanı olmuştur. Bu süreçte katledilen, soykırıma uğrayan toplam insan sayısı 3

milyonu geçmektedir. Ve bu katliamlar TC'nin kuruluşundan sonraki yıllarda da sürmüştür. Türkiye faşist egemenlerinin bu gerçeği gizleme çabaları ise, her vesileyle Ermeni düşmanlığını körüklemeye kendini göstermiştir.

"Bir Ermeni'yi öldürdüm"

Bu düşmanlığı körüklemenin zemini ise bugün her zamankinden daha fazladır. Hrant Dink esas olarak muhalif kimliğinden kaynaklı bu kontra katliamın hedefi olmasına karşın, öne çıkarılmaya çalışılan Ermeni kimliği olmuştur.

17 yaşında olduğu söylenen ve zavalı bir kişilik olduğu açık olan tetikçinin katliamı gerçekleştirdikten sonra "Bir Ermeni'yi öldürdüm!" diye bağıracağı medyada üstüne basa basa ve de bilinçli bir biçimde işlenmektedir.

Katliamın hemen iki gün içinde "aydınlatılması" ise olayın bir başka boyu-

tunu oluşturmaktadır. Tıpkı geçtiğimiz aylarda Trabzon'da gerçekleşen ve de aynı senaryoların daha küçük çaplı başka bir versiyonu olan papaz katliamında olduğu gibi, Hrant Dink katliamı da "bi-reysel", "psikolojik" gibi nedenlere bağlanmaya çalışılmaktadır. Bununla yapılmak istenen ise çok açıktır ki, gerçek suçlular olan, TC faşist egemenlerinin, onların kontra güçlerinin ve de sürece yön veren emperyalistlerin, katliamla bağlarının gizlenmek istenmesidir.

Oysa Hrant Dink, sadece faşist güruh tarafından değil bizzat devlet tarafından da "dikkatli olması" yönünde uyarılıyordu. Agos'un 12 Ocak tarihli sayısında bu gerçeği bizzat H. Dink "Niçin hedef seçildim?" yazısında kaleme alınmıştı.

Bu katliamın en önemli bir diğer yanını da, Türk olmayan etniklerle birlikte tüm ülke emekçi halkına, ama özellikle de tüm muhalif kesimlere gözdağı verme çabaları oluşturmaktadır.

Hain bir pusuda gerçekleşen katliamın ülkenin geleceği açısından önemli gündemlerin tartışıldığı bir döneme denk gelmesi "tamamen tesadüf" değildir! Irak bağlamında, işgalin tüm bölgeye yayılma çabalarına hız verildiği ve de Türkiye'nin, gerek askeri üslerin kullanımı gerekse fiili anlamda işgallerin artık doğrudan parçası olmaya hazırlandığı bir döneme denk gelmektedir. Devletin tüm kademelerinin katliamın hemen ardından timsah gözyaşları içinde ard arda açıklamalar yapması da yine bunun bir parçasıdır.

Ancak ülkenin onurlu insanları, bu ülkenin çeşitli milliyetlerden emekçi halkı, hem emperyalist güdümlü faşist TC egemenlerinin ülke emekçi halkı üzerinde, hem de dünya halkları üzerinde oynamaya çalıştıkları, başta birbirine kırdırmaya dönük olmak üzere, tüm oyunları boşa çıkarmada kararlı olduklarını göstermekte gecikmemişlerdir.

Bunun içindir ki, için rahat olsun Hrant, bu ülkenin onurlu insanları, emperyalistlerin ve de onların uşağı faşist iktidarların binlerce yıldır bir arada yaşayan kardeş halkları karşı karşıya getirme ve böylece emperyalist-kapitalist sistemin devamına hizmet eden işgalleri, talanları ve de sömürüyü engelsiz hayata geçirme planlarını boşa çıkaracaklardır. "Hepimiz Hrant Dink'iz" diye haykırılması da bundandır!